

Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

28/1954

...ταίρια με τα πρώτα
...και τους λευκούς

[illegible][illegible]

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Λ Ο Λ Ι Τ Α

Ἡ δεσποινὶς Φάντρ παρέδω-
σε καμμιά εἰκοσαριά γράμματα
σὴν κυρία Ρονὲρ καὶ περίμενε
νὰ τῆς κἀμὴ καμμιά νέα ἐρώτη-
σι ἢ οἰκοδόεσποινα. Ἡ κυρία
Ρονὲρ ὅμως προτοῦ συνεχίσῃ τὴν
ἀνάκρισιν τῆς, ἔκαμε στὴ νεαρὴ
δασκάλᾳ ἕνα κομπλιμέντο:

— Ἐσθε πολὺ ὁμορφῇ, δε-
σποινίς.

— Λιγώτερο ἀπὸ σᾶς, κυ-
ρία μου.

— Καὶ πολὺ νέα.

Ἡ διαφορά τους στὴν ἡλικίαν
δὲν ἦταν μεγάλη.

— Εὐχарιστῶ πολὺ, εἶπε ὡ-
σὸσο ἐκείνη.

Ῥαγετα κῦτταξε κατὰματα
τὴν κυρία Ρονὲρ καὶ πρόσθεσε:

— Δὲν εἶμαι φιλάρεσκῃ, κυ-
ρία μου. Ἄν μὲ προσλάβετε, θὰ
φροντίσω νὰ φανῶ ἀξία τῆς ἐμ-
πιστοσύνης σας καὶ τοῦ σεβα-
σμοῦ τῆς μαθητρίας μου. Ἔτσι
θὰ δικαιολογῶ καὶ τὴν προ-
τίμησιν σας.

Τὴ στιγμὴν ἐκείνην μῆκε ὁ
κύριος Ρονὲρ καὶ βλέποντας τὴς
δυὸ γυναῖκες νὰ συνομιλοῦν, ζή-
τησε συγγνώμην. Ἡ κυρία Ρο-
νὲρ τοῦ σύστησε τὴν ὑποφύριαν
δασκάλαν τῆς Λολίτας καὶ τοῦ
ἔδωκε τὴς συστατικὰς ἐπιστο-
λὰς.

Ἐκεῖνος ὑποκλίθηκε λέγον-
τας:

— Μὲ τέτοιες συστάσεις θὰ
τῆς ἄνοιγα τὸ σπίτι μου μὲ
κλειστά μάτια καὶ χωρὶς κανέ-
να διαταγμὸν θὰ τῆς ἐμπιστευό-
μουν τὴν κόρη μου... Δεσποινίς
Φάντρ, τὰ σέβη μου.

Ἡ νέα ὅμως ἔμεινε τελείως
ἀπαθὴς μπροστὰ στὰ κομπλι-
μέντα τοῦ ὠραίου ἐκείνου ἀν-
δρός.

Μόλις ἔφυγε αὐτός, ἡ γυναῖ-
κα τοῦ ἀναστέναξε λέγοντας:

— Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει
ὅτι ἡ συναναστροφὴ μὲ τὸν
ἄνδρα μου εἶναι κάπως ἐπικίν-
δυνῃ.

— Πάντως, ἀπήντησε ἡ νέα,
δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τέτοια μὲ
μένα. Ὅσο γοητευτικὸς καὶ ἐ-
πικίνδυνος κι' ἂν εἶναι ἕνας ἄν-
δρας, θὰ θρῆθῃ πάντοτε ἀντιμέ-
τωπος μὲ τὴν ἀπάθειάν μου. Ὁ

ἐγωισμὸς μου καὶ ἡ ὑπερηφα-
νεία μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ
ἀκούω τὰ λόγια ἐνὸς γόνιμου
ποῦ δὲν θὰ ἦταν σὲ θεοὶ νὰ μοὶ
προσφέρῃ τὸ γάμο πρὶν ἀπο-
κἀθε ἄλλη ἀπόδειξι ἀγάπης.

— Σᾶς πιστεῦω, δεσποινίς.

Εἶμαι ὅμως τρομερὰ ζηλιάρσα.

— Τότε δὲν μοῦ μένει παρὰ
νὰ φύγω, εἶπε ἀπότομα ἡ δὲ
σκάλα.

— Ὅχι, δεσποινίς, νὰ μέ-
νετε, σᾶς βλέπω τόσο τίμια καὶ
ἐιλικρινῇ! Σταθῆτε νὰ σᾶς πα-
ρουσιάζω τὴ Λολίτα μου.

Μιά καμαριέρα ἔφερε ἕνα κα-
ριτόκιον ἕως δεκατῶν ἐτῶν
μελαχροινὸ, χαριτωμένον, μὲ τὴν
φιλύπομπο καὶ ζωηρὸ βλέμμα ἐ-
νὸς καταδικωμένου ζώου. Εἶχε
ὑψος ἀτίθασον, ἄγριον, ἀλλὰ ἦν
υποκόριτον. Τὰ γαλανά μάτια
τῆς κοπελλίτσας καφώθησαν
στὰ μάτια τῆς δεσποινίδος
Φάντρ. Τὸ χαμόγελο τῆς δα-
σκάλας δὲν μετέβαλε καθόλου
τὴν αὐστηρὴν ἔκφρασιν τῆς μὲ
κρῆς.

— Πὲς κάτι στὴ δεσποινίδα
Λολίτα, εἶπε ἡ κυρία Ρονὲρ.

Ἡ μικρὴ ὅμως δὲν πρόφερε
λέξι.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε, κυρία
μου, νὰ ἰδῶ ἰδιαίτερως τὴν δε-
σποινίδα Λολίτα; ρώτησε ἡ δα-
σκάλα.

Ἡ πρότασις αὕτῃ ἄρεσε στὴν
Λολίτα καὶ πρόφερε τότε τὴν
πρῶτην λέξιν, ἀπ' τὴν ὥρα πο-
μπή.

— Ἡ ἰδέα αὕτῃ εἶναι λαμ-
πρή, μαμά.

— Σᾶς ἀφίνω λοιπὸν νὰ τὴν
πῆτε μόνος σας, εἶπε ἡ μητέρα
καὶ δῆλκε ἀπὸ τὸ δωμάτιον.

Ἡ δεσποινίς Φάντρ μίλησεν
ἀρετικὰ ὥρα ὥσπου νὰ κατο-
ρθώσῃ νὰ βγάλῃ τὴν Λολίταν ἀπὸ
τὴν ἐγχρίκην στάσιν τῆς. Κι' ἐ-
ποὶς ἡ δασκάλᾳ τῆς μιλοῦσα
φιλικὰ. Στὸ τέλος, τῆς ρώτησε:

— Μήπως σοῦ εἶναι αὕτῃ
παθητικὴ;... Πές μου, τούλαχ-
στον, γιὰτί, γιὰ ποῖον λόγο
ἀντιπαθεῖς;

— Δὲν θὰ συμφωνήσω

ποτέ, είπε επιτίλους ἡ Λολίτα. Παραιτηθῆτε ἀπὸ τῆ σκέψι νὰ γίνετε δασκάλα μου. Αὐτὸ εἶναι προτιμότερο γιὰ ὅλους μας ἐδῶ μέσα.

— Ξερίε, Λολίτα; Συνηθίζω νὰ ὑπερνικῶ τὰ ἐμπόδια. Κι' ὅταν μάλιστα τὸ ἐμπόδι εἶναι ἓνα κοριτσάκι δώδεκα χρόνων, τὸ ὑπερνικῶ χωρὶς νὰ ὑπερηφανεύωμαι πολὺ... 'Εξ ἄλλου, μοῦ κινεῖς πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον.

— 'Εγώ, ὁμως, σὰς μισῶ!

— Τί φορικτὰ λόγια! Ντροπή, Λολίτα!

— 'Αἰσθτε τὶς πονηρίες, δεσποινίς... Ξέρω ὅτι αὐτὸ λέγεται ἑλλειψη σεβασμοῦ...

— Ποῦ ἀπαιτεῖ μιὰ ἐξήγησι, συμπλήρωσι ἡ δασκάλα.

— Δὲν ἔχετε σεῖς τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀπαιτῆτε. Καὶ πιστεύω ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἔχετε τὸ δικαίωμα αὐτό.

— Μήπως δὲν εἶμαι ἀρκετὰ παρουσιάσιμη, ἀρκετὰ... ὁμορφῇ, γιὰ νὰ γίνω δασκάλα σου; ρώτησε ἡ δεσποινὶς Φάντρ, ἀλλάζοντας τακτικῇ.

— Εἴσθε π ἄ ρ α π ο λ ὺ . ὁ μ ο ρ φ ῇ γιὰ δασκάλα μου.

Τὸ πρόσωπο τοῦ κοριτσιοῦ σκατείνισεν καὶ τὰ μάτια τοῦ πλημμύρισαν δάκρυα. Τὰ χεῖλιά τοῦ ἔτρεμαν.

— Μικροῦλα, εἶπε τότε ἡ δασκάλα μὲ στοργικὸ ὄφος, γιὰτὶ δὲν ἐμπιστεύεσαι στὴν καινούργια φίλη σου;

— Μὴ με ἐγγίζετε! Φύγετε!

Ἡ Λολίτα προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα. 'Αντὶ νὰ τὴν ἀνοίξῃ ὁμως, τὴν κλείδωσε.

— Τί κάνεις ἐκεῖ; ρώτησε ἀνῆσυχῇ ἡ δασκάλα.

— Δὲν πρέπει νὰ μὴ κανεῖς ἐδῶ μέσα, προτοῦ σὰς μιλήσω, ἀπῆλπνε ἡ μικρῇ... Ξέρω γιὰτὶ θέλετε νὰ μέινετε σ' αὐτὸ τὸ σπίτι... Κάποτε σὰς συνήνητσα μαζί μὲ τὸν μπαμπά σ' ἓνα πάρκο!

— Τί εἶναι αὐτὰ πού λές!

— 'Εχω ἰδῇ πολλὰς φορὰς τὴ μαμὰ νὰ συγχίζεται καὶ νὰ στενοχωριέται. Δὲν θὰ ἐπιτρέψω, λοιπόν, ποτὲ νὰ μὴ ὁ κίνδυνος μέσῃ στὸ σπίτι μας. Θὰ τὸ ἐμπόδιω αὐτό. 'Εχω τὸ δικαίωμα νὰ προστατεύω καὶ τὸν μπαμπά καὶ τὴ μαμὰ... 'Αν μῆποτε ἐσεῖς ἐδῶ μέσα, θὰ τὴν χωρίσετε τελείως... 'Εγώ, ὁμως, δὲν σὰς θέλω κοντὰ μου... Καὶ τώρα, δεσποινίς, τὰ μάθατε ὅλα.

Ἐκλείδωσε τὴν πόρτα καὶ σχεδὸν τὴν ἴδια στιγμὴ μῆλκε μέσα ἡ κυρία Ρονέρ.

— Αὐποῦμαι πολὺ, εἶπε ἡ δασκάλα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ μπορῶ νὰ συμφωνήσω μὲ τὴν δεσποινίδα Λολίτα. Γι' αὐτὸ παρσιτοῦμαι.

— Μὰ τί συμβαίνει;

— 'Εγὼ μόνον φταίω, ἡ μικρὴ δὲν φταίει διόλου.

Σὲ λίγα, ἐνῶ κατέβαινε πρὸς σκάλες τοῦ μεγάρου, ἡ δεσποινὶς Φάντρ συνήνητσε τὴ Λολίτα. 'Εσκίψε καὶ τὴ φίλησε. Ἡ μικρὴ τὴν κῦτταξε κατάματα, κι ἐνῶ δύο χρονδρά δάκρυα, ποῦ ἔλαμπαν σὺν διαμάντια, κυλοῦσαν ἀπὸ τὰ μάτια τῆς, τὴ εἶπε:

— Τώρα δὲν σὰς ἀντιπαθῶ πιά, δεσποινίς!....

ΕΡΡΙΕΤΑ ΖΑΝΒΙΑ

Η ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Μιά κοπέλλα 20 μόλις ἐτῶν
κινεῖ τὴν περιέργεια ὅλης τῆς
Ἀγγλίας. Γιατί δὲν ὑπάρχει
περίπτωσης πού ἡ κοπέλλα αὐ-
τὴ νὰ μὴν ἀκολουθεῖ σὰν σκιά,
τὴν πριγκίπισσα Μαργαρίτα.
Στὶς φωτογραφίες καὶ στὶς
ἐπίσημες ἐμφανίσεις τὶς βλέ-
πουν πάντα τὴν μιά κοντὰ στὴν
ἄλλη. Ἀλλὰ οἱ πῶς πολλοὶ Ἀγ-
γλοὶ ἀγνοοῦν ποία εἶναι αὐτὴ
ἡ χαριτωμένη ἀγνώστη. Καὶ
τὴν ἀπεκάλεσαν: Ὡς ὑπ' ἀρ.θ.
1 μυστηριώδους γυναικὰ τῶν
βρετανικῶν νῆσων.

Εἶναι ἡ δεσποινὴ ἐπὶ τῶν Τι-
μῶν τῆς Ἀγγλίδος πριγκίπισ-
σας. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ καλύτε-
ρη φίλη τῆς. Τὴν συνοδεύει
στὶς ἐξόδους τῆς, στὶς διασκε-
δάσεις τῆς, δέχεται τὶς ἐκμυ-
στηρεῖσεις τῆς καὶ λύνει τὰ
προσληπτικὰ τῆς προβλήματα.

Ἡ Τζένιφερ Τζέιν Μπῆθαν
— γιὰ αὐτὸ εἶναι τ' ὄνομά
τῆς — ἔχει ἀναλάβει, θεωρη-
τικῶς τοῦλάχιστον, νὰ φροντί-
τὸ ταχυδρομεῖο τῆς πριγκίπισ-
σας, νὰ τὴν βοηθῇ νὰ ἐκτελῇ
τὰ πριγκίπικα τῆς καθήκοντα
καὶ νὰ ἐπαρτυρῇ στὴν τήρησιν
καὶ τὸν σεβασμὸ τῆς ἐτικέτας.
Ἀλλὰ πρακτικὰ τὰ καθήκοντα
τῆς εἶναι πῶς ἐκτεταμένα. Καὶ
πῶς εὐχάριστα. Γιατί συνοδεύει
τὴν Μαργαρίτα ὅταν ἐκεῖνη ξα-
φνικὰ ἀποφασίζῃ νὰ πάῃ σὲ ἕ-
να νυκτερινὸ κέντρο ἢ στὸν κι-
νηματογράφο ἢ στὸ θέατρο.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Τζένιφερ δὲν
«μαλώνει» ποτὲ τὴν Μαργαρί-
τα γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τῆς,
ἡ πριγκίπισσα ἔχει μεγάλη ἁ-
γάπη, ἐκτίμησιν καὶ μεγαλο-
τυνῇ στὴ φίλη τῆς. Ἀλλὰ ὅταν ἡ
στενὴ φίλη-δεσποινὴ ἐπὶ τῶν
Τιμῶν τὴν προειδοποιῇ ὅτι ἀρ-
χίζει νὰ παραμελῇ ἐπικινδύνως
τὴν ἐτικέτα, ἡ Μαργαρίτα ἀ-
κολουθεῖ πιστὰ τὶς συμβουλές
τῆς. Εἶναι τὸ μόνο πρόσωπο,
ποῦ μπορεῖ νὰ πῇ στὴν Μαργα-
ρίτα: «Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό»,
χωρὶς νὰ προκαλέσῃ ἔκρηξιν τῆς
ὀργῆς τῆς. Τὰ μόνα πράγματα
ποῦ χωρίζουν τὶς δύο στενές αὐ-
τὲς φίλες εἶναι τὸ ποῦλητο
καὶ τὸ τσάρλεστον. Ἡ Μαργα-
ρίτα ἀγαπᾷ πολὺ τὸ τσάρλε-
στον, τὸ ὁποῖο ἡ Τζένιφερ κυ-
ριολεκτικὰ σιχαίνεται. Καὶ ἡ
Τζένιφερ τρελαίνεται γιὰ τὸ
ποῦλητο, ποῦ ἡ Μαργαρίτα
ἀντιπαθεῖ ἰδιαίτερως.

Φυσικὰ, ἡ Τζένιφερ ἔχει τοὺς
ἴδιους φίλους ποῦ ἔχει καὶ
Μαργαρίτα. Ἀλλὰ ἀρεῖται
διαρρηδῆν ὅτι κάποιος ἀπὸ αὐ-
τοὺς ἔκοψε τὴν καρδιά τῆς —
τὴν δική τῆς καρδιά — νὰ
πάλλῃ.

— Δὲν ἔχει τὸν καιρὸ γι' αὐ-
τὸ, λέγει. Ἡ ἐργασία μου καὶ
ἡ Μαργαρίτα μὲ ἀπασχολο-
ῶρετα.

Ἡ δεσποινὴ Μπῆθαν, παρὰ
τὴν συνωνυμία τῆς, δὲν ἔχει κα-
μιὰ συγγένεια μὲ τὸν Ἀγγ-
λοῦπουργο Μπῆθαν. Μόνον
εἶναι, καθὼς κι' ἐκεῖνος, Ὀυὸς
λὴ. Οἱ γονεῖς τῆς εἶναι ὁ σπ-
ταγματάρχης Τζῶν Χένου καὶ
ἡ λαϊδὴ Βαρβάρρα Μπῆθαν.

Ἡ μητέρα τῆς ὑπῆρξε ἡ
δεσποινὴ τῆς Τιμῆς τῆς βα-
λίσσης Ἐλισάβετ κατὰ τὸν γα-
μο τῆς καὶ μιὰ πραγματικὴ
λίαν τὴν συδέει μὲ τὴν βα-
λίσσα τῆς Ἀγγλίας.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΓΑΛΛΙΑ

Ο γαλλικός κινηματογράφος κατείχε πριν από τον πόλεμο τα σκήπτρα της ευρωπαϊκής παραγωγής. Άλλα αυτός είχε ένα άλλο κακό πάλι. Στην υπερβολή του ρεαλισμού του, ανασή- τωσε συνεχώς υποθέσεις βρώ- μικές και ζοφερές, που διαδρα- ματίζονταν σε καταγωγή ή α- ριστοκρατικά καμπαρέ από άν- θρώπους του υποκόσμου ή διε- σθεμαμένους άριστοκράτες. Άλ- λη η ζωή δεν ένευ μόνο διασθο- ρά και σαρκικές άκολασίες ή έγκληματα κάθε είδους. Έτσι και ο γαλλικός «ρεαλισμός» γι- νόταν με τον τρόπο του μέσο συγής των θεατών.

Μετά τον πόλεμο, ο γαλλι- κός κινηματογράφος έχασε την παλιά του αίσθηση, αλλά κέρδισε σε αλήθεια και ανθρωπιά. Οι δημιουργοί του γύρισαν τα μά- τια τους γύρω και είδαν κι άλλ- λες πλευρές της πραγματικό- τητας κι' ασχολήθηκαν με ποι- κίλα προβλήματα. Παράλληλα δε με τη ρεαλιστική παράδοση άρχισε να καλλιεργείται κι' ένα άλλο είδος: ο ποιητικός κινημα- τογράφος. Δυστυχώς, έμεις εδώ, βλέπουμε ελάχιστα γαλλικά έργα.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Με τα τεράστια τεχνικά του μέσα και την άφθονία του έμ- ψυχου υλικού του, ο αμερικανι- κός κινηματογράφος κυριάρχη- σε με τον όγκο του σε όλόκληρο τον κόσμο. Απ' αυτόν διδάχτη- καν πολλά όλοι οι κινηματογρα- φικοί παραγωγοί και έδωσε με- ρικά έργα με αξιοθαύμαστη και πρωτοποριακή τεχνική. Έλάχι- στα όμως ήταν τα έργα με δυ- νατό και αξιόλογο περιεχόμε- νο. Τα περισσότερα ήταν κοι- νωτικές ταινίες, γεμάτες γλυ- κωμένες και ψευδοκοινωνικά δόγματα, υποθέσεις φτιαχτές και κακόγουστες και όχι αληθι- νές ιστορίες της ζωής. Στα α- μερικανικά έργα, ο ήρωας έρω- τεύεται την ήρωίδα, ξεπερνά- νε, μετά από άπίθανες κατά τό- πλοιστον περιπέτειες, τα εμπό- δια που υπάρχουν, και όλα τε- λειώνουν μ' ένα φιλί.

Η κοπελλίσσα που πάει στον κινηματογράφο, φεύγει ανεί- ρευμένη έναν ώρα, δυνατά και... πλουσιο βεδώς άντρα, που θα την κάνει δική του και θα της χαρίσει την ευτυχία και την άνεση. Ο νέος, φαντάζεται κι' αυτός τον εαυτό του ήρωα πρωτόφαντων περιπετειών και ιππότη για τη χαρά μιας ωραί- ας δέσποινας.

Ο τρόπος που αντιμετωπί- ζουν οι Αμερικάνοι τη ζωή και τα προβλήματα της, μάς φαί- νεται πολλές φορές παιδαριώ- δης. Είναι ένας αλλοιώτικος κό- σμος ο δικός τους, χωρίς τις άγωνίες και τις λαχτάρες τις δικές μας, χωρίς τις δικές μας πνευματικές απαιτήσεις. Έτσι, οι ταινίες τους κάνουν κακό, γιατί με τις ψεύτικες και συν- τακτικές καταστάσεις τους γε-

Η Μάργκαρετ Σάλλαθαν, μία από τις καλύτερες Αμερικανίδες ηθοποιούς του θεάτρου και του κινηματογράφου, ξαναγύ- ρισε, ύστερ' από έπτα ετών απουσία, στην όθονη, για να παίξει τον κύριο γυναικείο ρόλο στην ταινία: «Οχι λυπητέρα τραγού- δια για μένα».

Η ταινία αυτή είναι αφιερωμένη στο ψυχικό μεγαλείο και τον ήρωισμό μιας γυ- ναίκας. Τρεις άλλες γνωστές στάρ του ναίκας. Τρεις άλλες γνωστές στάρ του Χόλλυγουντ, η Άϊρεν Ντάν, η Λωρέττα Γιάνγκ και η Τζόαν Κράουφορντ άνήθη- καν να παίξουν το ρόλο της Μαίρης Σκότ, της τραγικής πρωταγωνίστριας αυτής της ταινίας. Η γυναίκα αυτή πληροφορείται

από το γιατρό ότι πάσχει από καρκίνο και πώς δεν θα ζήσει παρά ένα χρόνο μό- νον. Στην αρχή θέλει ν' αυτοκτονήσει, κα- τόπιν όμως βρίσκει μέσα της τον ήρωισμό να ζήσει χωρίς να τη τίποτε στον άντρα της και στο παιδί της. «Οχι μόνον αυτό, αλλά δέχεται και μία συνεργάτιδα του άν- τρός της— που είναι μηχανικός— σαν μέλ- λουσα σύζυγό του, γιατί βλέπει ότι άγα- πάει την κόρη της.

Αυτή είναι η λεπτή και αίσθηματική ταινία για την οποία γύρισε η Σάλλαθαν στο Χόλλυγουντ: ταινία αφιερωμένη στη γυναικεία ψυχή.

κός κινηματογράφος πέρασε τε- λευταία μία μεγάλη οικονομι- κή κρίση, με αποτέλεσμα να μειωθεί ή ποσότητα των ταινιών του και να χαλάσει ή ποιότητά τους. Φαίνεται όμως ότι ή κρί- σις αυτή ξεπεράστηκε.

ΙΤΑΛΙΑ

Ο άγγλικός κινηματογράφος έκανε μετά τον πόλεμο άλμα- τώδεις προόδους και μάς πα- ρουσίασε μία σειρά από άρι- στοτεχνήματα: «Άμλετ», «Ερ- ρίκος Ε΄», «Απόκληρος της κοινοίας», «Ολίβερ Τουϊστ», «Συντομή Συνάντησης», «Με Ι- δρώτα και αίμα» κ.λ.π. Τα έπι- τεύγματα αυτά του άγγλικού κινηματογράφου οφείλονται στην καλλιτεχνική συνέπεια όλου του έμψυχου υλικού του και στη μεγαλοψυία μερικών σκηνοθετών του, όπως ο Λόρενς Όλντρι, ο Κάρολ Ρήντ, ο Ντέιβιντ Λίντ. Τα άγγλικά όίλμ στέκονται πιο κοντά στη ζωή και ακόμα και οι αίσθηματικές ή κοινωνικές Ι- στορίες τους είναι άπασαυμέ- νες από παιδαριώδεις και γλυ- κωμένες. Πολλές από τις άγ- γλικές ταινίες έχουν κι' ένα ευ- χάριστο και λεπτό χιούμορ, ο- πως π.χ. το «Διαβάτριο για το Πέμπλικ» και το «Τρίο», που είδαμε έάτεος. Ο άγγλι-

Ό Άλλος κινηματογράφος που παρουσίασε τις μεγαλύτερες έκπληξεις μεταπολεμικά, είναι ο Ιταλικός. Διαθέτοντας ελάχι- στα τεχνικά μέσα αλλά μεγα- λοφυείς σκηνοθέτες, σαν τον Ροσσελίνι, ντέ Σίκα, ντέ Σάν- τισ, Λατουάντα κ.λ.π., δημιούρ- γησε τη λεγόμενη νεορεαλιστι- κή σχολή. Οι νεορεαλιστικές Ι- ταλικές ταινίες, γυρισμένες έ- ξω, στο φυσικό περιβάλλον, άγ- καλιάζουν ρωμαλέα όλα τα σύγ- χρονα ανθρώπινα προβλήματα και μάς διαπαιδαγωγούν, ενώ μάς έξυψώνουν και αισθητικά. Τίποτα το ψεύτικο, το κοινότο- πο, το συμβατικό, το άνόητο δεν υπάρχει στις νεορεαλιστικές ταινίες, παρά ο ζωντανός και άληθινός άνθρωπος. Ο Ιταλικός κινηματογράφος, με τις νεορεα- λιστικές ταινίες, γλύτωσε από την παλιά μελοδραματική πα-

ραγωγή και με ταινίες, σαν τη «Ρώμη, άνοχύρωτη πόλις», «Γερμανία στο έτος μηδέ», «Πόθοι στους δάλτους», «Πό- λεις των Όργίων», «Κρίνα στο βούρκο» και το άριστουργημα- τικό «Κλέφτης των ποδηλάτων», έδειξε το δρόμο της σωτηρίας στον κινηματογράφο της Δύ- σεως.

ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ

Από τις άλλες χώρες, ξε- χωριστά πρέπει να μνημονέψου- με τον Μεξικανικό κινηματο- γράφο, που διαθέτει τέσσερις μεγάλους καλλιτέχνες: τον σκηνοθέτη Φερναντέθ, τον φωτο- γράφο Φιγκουερία, τους ήθο- ποιούς Πέτρο Άρμενταρίθ και Ντολорές ντέλ Ρίο. Η «Κατα- ραμένη Τύχη», που είδαμε πέρ- ρυσι, ήταν ένα δείγμα των καρ- πών της συνεργασίας των τεσ- σάρων αυτών δημιουργών.

Σημαντική κινηματογραφική παραγωγή έχουν επίσης κυρί- ως ή Γερμανία και οι Σκανδι- ναυικές χώρες, καθώς και ή Έλ- βετία, ή Γιουγκοσλαυία, ή Αί- γυπτος, ή Βραζιλία. Πάντως, οι ταινίες των χωρών αυτών δεν ξεπερνάνε τα σύνορά τους.

Σ. ΚΟΥΡΤ

ΕΝΑ ΤΑΓΙΕΡ ΑΠΟ ΤΟΥΗΝΤ

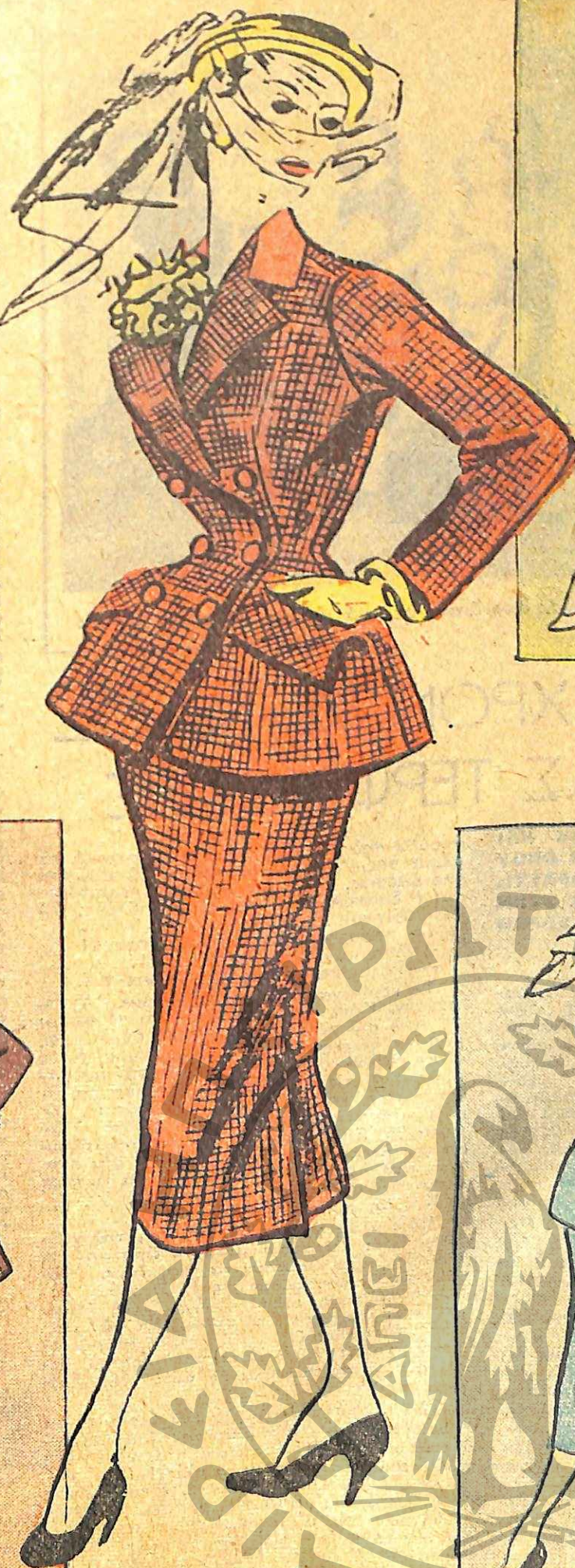
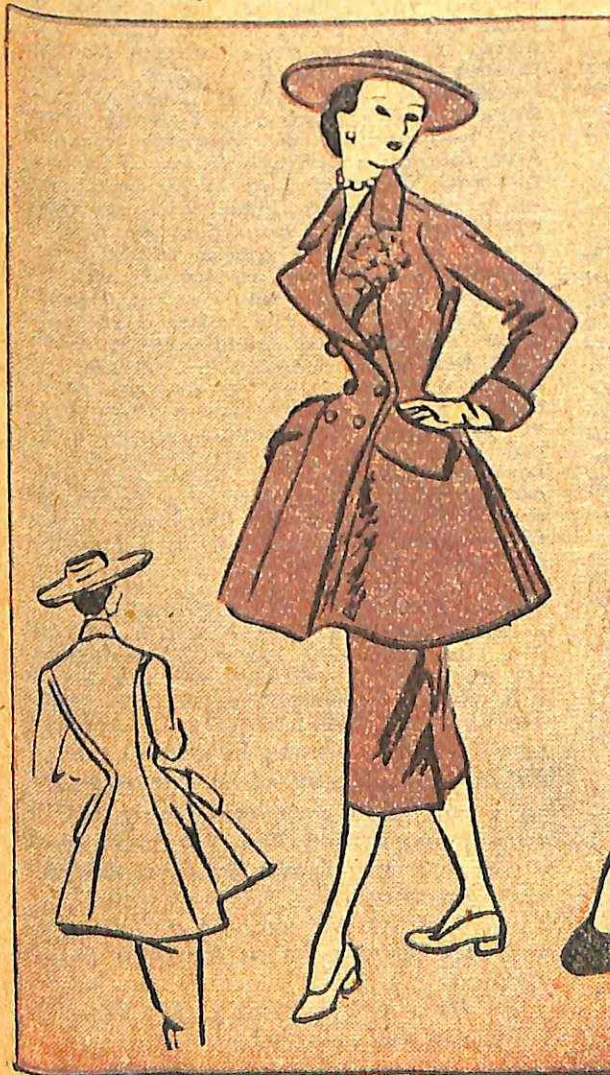
ΕΙΣΘΕ

Πολύ ψηλή; Μεγάλο κα- πέλλο. Ψηλότερος γιακάς. Φαρδύτερα ρεβέρ. Λεπτή μέση αλλά πλατειές πε- ριφέρειες και μεγάλα καπάκια στις τσέπες. Ρεβέρ στα μανίκια. Μπάσκα τρία τέταρτα. Φούστα σε κανονικό μά- κρος αλλά χαμηλά τακούνια.

Πολύ κοντή; Μικρό καπέ- λο. Χαμηλός γιακάς. Μικρότερο ρεβέρ. Έφαρμωστή μέση. Τσέπη πιδ λοσή. Μπάσκα πιδ κοντή και λιγώτερο φαρ- δειά. Φούστα κάπως μακρύτερη. Ψηλά τακούνια, μανίκια χωρίς ρεβέρ και κουμπιά έξη.

Γεμάτη; Καπέλλο ίσιο που νά σκιάζει τα μάτια. Το κόψιμο του γιακά λίγο χαμηλότερα. Ρεβέρ στενότερο και μακρύτερο. Η ζακέττα λιγώτερο σφαιγμένη, κλείνει με 4 μονάχα κουμπιά. Η μπάσκα κάπως μακρύτερη και πιδ ίσια. Φούστα μακρύτερη με δυο πιέτες σε κάθε πλάι, προς το πίσω μέρος. Η πλάτη χαλαρή, πρέπει να δείχνη ελά- χιστα τη μέση, που είναι χαμηλότερη όπισω. Τσέπες χωρίς καπάκια.

ΠΟΛΥ ΨΗΛΗ

ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΗ

ΓΕΜΑΤΗ

Ένα γκρουπ μαθητριών της Σχολής Μοριάνωβ σε μια ωραία χορευτική στάση.

ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ, ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΠΑΛΕΤΟΥ ΤΟΥ Α. ΜΟΡΙΑΝΩΒ ΟΠΟΥ ΕΚΚΟΛΑΠΤΟΝΤΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΧΟΡΕΥΤΙ-ΚΑ ΑΣΤΕΡΙΑ. Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Καρούλα που δεν είχε σκηνοθέτη κανονικά τα χέρια της. Έκείνη διορθώνει το σφάλμα της άμεσως. Ξέρει ότι σ' αυτήν απευθύνεται ο δάσκαλος. Κι' ως μη την βλέπει. Τό διαισθάνεται...

Τα παραγγέλματα πέφτουν βροχή! —Μπατμάν ταντί! —Πρεπαρασίν! —Πρεπαρασίν! —Πρεπαρασίν! —Πρεπαρασίν!

Τα κορίτσια είναι καταϊδρωμένα. Άγκομαχούν. Κάθε τόσο ξεκόβει από το σμάρι κι' από μια κοπέλλα. Πηγαίνει σε μιάν άκρη να ξεκουραστεί. Ο πειρασμός όμως είναι μεγάλος. Δεν τις άφνει να ήσυχάσουν. Και τις λίγες αυτές στιγμές της άσπασης κάνουν πλαστικές κινήσεις. Ο ρυθμός κυριαρχεί παντού. Δεν έννοει να ύποταχθώ. Είναι διάχυτος σε όλη την αίθουσα και ηλεκτρίζει το σύμπαν. Για μιά στιγμή συλλαμβάνω το πόδι μου να κινείται ρυθμικά στους ήχους του πιάνου!

Και μη χειρότερα!... Έδώ μέσα χάνεις την αίσθησι του χρόνου. Έχει περάσει μιάμιση ώρα και τα κορίτσια εξακολουθούν να χορεύουν. Άρ-χίζουμε να κουραζόμαστε έμεις για... λο-γαριασμό τους. Παρατηρούμε ότι η κόπω-σις έχει αναλογική κλίμακα. Έκ των άνω προς τα κάτω. Οι πολύ μικρές κουράζον-ται λιγώτερο. Αυτό είναι πολύ φυσικό. Εί-ναι οι κανόνες που έχει κι' αυτός την εξαί-ρεσι τους!

Τόν Μοριάνωβ! Αυτός δεν ξέρει τί θα πηδούσε. Κινείται διαρκώς: Σηκώνει ψη-λά τα χέρια, τα πόδια, στέκεται με το ένα πόδι, σκύβει, υψώνεται, πηδάει! Παρ' όλ' αυτά είναι φρέσκος, ζωηρός, ξεκούραστος. Πιο ζωηρός κι' από τις τέσσερις μικρές μαθήτριές του, μ' όλο που μένει στην πλα-τή του τα χρόνια και των τεσσάρων αυτών κοριτσιών. Είναι 57 έτών ο άθεόφοβος. Να του εύχουμε να τα έκαστος; Είναι πε-ριττόν. Είναι αποφασισμένος να τα ξεπε-ράσει!...

Επί τέλους! Ο Μοριάνωβ χτυπάει πα-

λαμάκια. Αυτό σημαίνει ότι το μάθημα λήωσε. Ετοιμάζονται τα σύνεργα για φωτογραφίες. Φυσικά ο φωτισμός δεν πρέ-φεται γι' αυτή τη δουλειά, αλλά ο το-γογράφος μας έχει εμπιστοσύνη στις τε-λιτεχνικές του ικανότητες και στο... σ' της μηχανής. Τα κορίτσια τοποθετούν-σ' ένα ωραίο σύμπλεγμα, ακριβώς μέση της αίθουσας, ώστε ο φωτισμός πέ-φτει κάθεται επάνω τους. Όλα είναι τοια. Προσοχή! Ένας λεπτός μετρί-κος ήχος ακούγεται. Αυτό ήταν!

Τώρα οι μαθήτριες φεύγουν. Πηγαί-νουν στα αποδυτήρια να ξεκουραστούνε... γιατί άμέσως αρχίζει... καινούργιο μά-μα. Αυτή τη φορά θα διδασχούν έλληνι-χορούς. Πρέπει να μάθουν όλους τους ρο-ούς. Πρέπει να γίνουν τέλειες. Δεν γι-α τον Μοριάνωβ σημασία αν οι περ-τερες από τις μαθήτριές του — κορι-ευτόρων οικογενειών — δεν έχουνε σ' να χρησιμοποιήσουν επαγγελματικά γν-ώσεις τους. Αυτό δεν ενδιαφέρει τον Μοριάνωβ. Θέλει ν' αποκτήσουν όλες ε-ξαιρέτως οι μαθήτριές του όχι μόνο σ-στικά σώματα, αλλά και άσφουη τέλ-κατάρτισι. Είναι ζήτημα πίστεως και γ-τρου, γιατί το χορευτικό του άντρο ο-ό υπ' αριθ. 1 τροφοδότης των μπαλέ-της Λυρικής Σκηνής και όλων των μ-λων χορευτικών άστεριών που έμφανίσ-τα τελευταία είκοσι χρόνια στο καλλ-χνικό στερέωμα. Και δεν είναι λίγα τ-στερία αυτά: Η Έλλη Ζουρούδη, Μ. Μ-τρόζου (που είναι τώρα καθηγήτρια άμερικανικό κολλέγιο), Νίτσα Σούρσου, Βούλγαρη, Ηρα Ζούκοβα, Σόνια Μο-νοβα, Λένα Κορωνιάδου, Μίμης Μοσχ-λος, Νίκη Ντέμις, Λίνα Άλμα, Α. Μο-ριάνωβ — Έρενίδη, Ίρεν Τζέννα, Ι-νίμο στέλεχος της Όπερας της Ρώμης — Ιωάννα Σαμοθράκη, Σάσα Πρωτονοτα-— Ντάριο και πλήθος άλλων.

Ο Α. Μοριάνωβ γεννήθηκε στο Ροσ-της Ρωσίας στα 1893, από μητέρα Έ-ληνίδα και πατέρα Ρώσο. Από μικρή-δαν ή οικογένειά του δρέθηκε στο μ-κούτσκι της Σιβηρίας, έδειξε κλίσι σ-χορδ και εκεί διδάχθηκε τα πρώτα μ-ματα. Σπούδασε στην Κρατική Μελοδ-ματική Σχολή της Βαρσοβίας, απ' έ-αποφοίτησε στα 1908. Έπαγγελμα-άρχισε να εργάζεται στην Κρατική-του Νοβοροσίσκι ως χορευτής. Μέσα-λίγο διάστημα ανέλαβε τη γενική χορο-φία της Όπερας. Στα 1915, ώριμος π-με πλούσια πείρα, ίδρύει δική του σ-στη Βαρσοβία. Έχει καθιερωθώ πιά. Έυρώπη και τελικά αποφασίζει να έ-τασταθώ όριστικά στην Άγγλία. Περ-κός από την Ελλάδα, μένει λίγες μέ-στην Αθήνα. Έδώ πληροφορείται έκπ-κτος πως στην Ελλάδα — τη χώρα-δγίηκε ο Ρυθμός — δεν υπάρχει καμ-σχολή που να διδάσκεται η Ρυθμική-το Μπαλέτο. Αποφασίζει να μείνι-και ιδρύει στα 1929 τη Σχολή του. Τα-κατόπιν είναι γνωστά. Μέσα στα είκο-αυτά χρόνια, η Σχολή του έχει δεχθ-από 2.500 μαθήτριες όλων των τάξε-έθνικοτήτων και ηλικιών (από 4 ετών π-διά μέχρι 55 χρονών).

Ένα—δύο—τρία—τέσσερα...

Στην αίθουσα συνεχίζεται η διδασκ-λία των έλληνικών χορών. Το πιάνο π-ζει τό: «Ένας Άντρός» και μιά λιγε-μιά γαϊτανοφρυδούσα, σέρνει το χορ-Τό πρόσωπο του ηλικιωμένου συναδέλφ-φωτίζεται και λάμπει. Ξαναζή τη μακρο-έποχή, που νέος κι' αυτός έσερνε πρώ-το χορδ. Τώρα σκέπτεται, νοσταλγεί. Η-καρδιά του φτερουγίζει. Την τρώει με τ-μάτια του, που έχουνε ζωηρέψει και λ-πουν παράξενα.

Μπορείς να χορέψεις τσάμικο μα-της; τόν ρωτάει άστεεινόμενος ο Μορι-νωβ.

Μαζί της; Όσους χορούς θέλει. Α-κόμα και του Ήσαϊα!...

ΡΟΖΑ ΜΠΕΡΤΕΝ, Η ΜΟΔΙΣΤΡΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑΣ.

Ήταν μόλις εννιά χρονών ή μικρή Ρόζα, όταν μιά τσιγγά-να, κυττάζοντας το χέρι της, της προέπιε το άναπάντεχο ά-νέσασμά της. Η μικρή Ρόζα είχε στερηθώ το φαί της για να τ-δώση στην τσιγγάνα κι' εκείνη, προλεγοντάς της, για άνταμοιβή, τη μοίρα της, της είχε πη: «Θά πλουτίσεις μιά μέρα και τ-φουστάνια σου θά τ-φορούν στο Παλάτι». Πα-ράξενη και άπιθανη προφητεία για μιά μικρή χωριατοπούλα της Πικαρδίας, κόρη ενός χω-ροφύλακα, που δεν είχε καν φαντασθώ πως ή κόρη του θά πηγαινε ποτέ στο Παρίσι.

Μά ή προφητεία της γρη-ταιγγάνας παρέσυρε και τόν πατέρα της. Κι' έτσι, λίγα χρό-νια άργότερα, ή μικρή χωρια-τοπούλα βρίσκεται στο Παρί-σι, μαθητευομένη στο κατάστη-μα της «Ευγενικής γραμμής», που βρίσκεται κοντά στην πλα-τεία των Άνακτόρων και όπου οι κομψές κυρίες της έποχής βρίσκουν καπέλλα με φτερά, ζαντελένια σκουφάκια, κορδέ-λες, κεντήματα, σάπτες, δεντά-λιες, ζώνες, μασκες...

Όμοια σε πολλά με την Μα-νών Λεσκώ, ήθική, ή μάλλον ά-νήθικη όσο κι' εκείνη, μ' πολύ περισσότερο τυχερή, ή Ρόζα, έξυπνη και πάντα πρόθυμη για δρόμους, κάνει και πολλά από τα θελήματα του καταστήμα-τος. Ένα βράδυ που παραδί-δει διάφορα νυφιάτικα είδη σ' ένα πλουσιόδοτο του Σαιν Ζερμάν, πιάνει κουδέντα με μιά συμπαθητική και άπλη ή-λικιωμένη κυρία που της ά-νοιξε την πόρτα και πού ή Ρό-ζα νομίζει πως είναι ή οικονό-μος του σπιτιού. Μά, στην πραγματικότητα, ή συμπαθητι-κή κυρία είναι ή Πριγκήπισσα Ντε Κοντί, της οικογενείας των Βουρβόνων—Κοντέ, που κατά-γεται από την Πικαρδία. Από την πρώτη στιγμή, ή Πριγκή-πισσα κ' τακτάται από τη γο-ητεία, την ελκρινεία και την καταπληκτική αγάπη για ή δουλειά της και τις γεμάτες ά-πό ώραιες ιδέες έμπνεύσεις που δείχνει ή κοπελιάτσα. Της δ-πρόσχεται λοιπόν την ύποστίοι-

ξι της και κρατά τόν λόγο της.

Σε λίγον καιρό, ή Ρόζα βρίσκεται έγκατεστημένη σε δι-κό της πιά μαγαζί, εκεί που βρίσκεται σήμερα το Λούβρο. Μεταμορφώνει κυρι-ολεκτικά το κατά-στημα, το στολίζει με γούστο, παρα-μερίζει τις παραδό-σεις και λανσάρει πρωτότυπα είδη. Γρήγορα ή τέχνη της ένθουσιάζει: ό-λες οι μεγάλες κυ-ρίες του Παρισιού, ή Δούκισσα της Σάρτρ, ή Πριγκή-πισσα ντε Λαμπάλ, ή ίδια ή Διάδοχος του Θρόνου, ή Πρι-γκήπισσα Μαρία Άντουανέττα, γί-νονται πελάτισσές της. Έχει κάνει πιά την τύχη της. Και όταν, λίγο άρ-γότερα, ή Μαρία Άντουανέττα γίνε-ται Βασίλισσα και, έχοντας τη φιλοδο-ξία να δώση μιά

καινούργια γραμμή στη μόδα και να αντίδραση στις συνήθει-ες της αώλης του Λουδοβίκου ΙΕ, αποφασίζει να δώση ή ί-δια τόν τόνο, με την κομψότη-τα και το γούστο που διαθέ-τει, ή Ρόζα γίνεται ή έμπιστη σύμβουλος και δοιθός της Βα-σίλισσας.

Μά τι διέθεταν τάχα οι δη-μιουργίες της Ρόζας Μπερτέν για να δημιουργήσουν τέτοιαν άναστάτωση στη Γαλλική μόδα και ν' άρέσουν τόσο πολύ; Ή-ταν άπλούστατα «μοντέρνες», προσέφεραν δηλαδή θαυμάσιες έμπνεύσεις σπριγμένες στις πηγές της έπικαιρότητας, και άνταποκρινόνταν άπόλυτα στο πνεύμα και τις συνήθειες της έποχής. Αυτό ήταν το μόνο μυσ-τικό της έπιτυχίας τους.

Καθώς διάβαιναν, χωρίς κα-νείς να τ-φαντασθώ, τα τελε-ταία χρόνια της Γαλλικής μο-ναρχίας, ή σήμη της Ρόζας Μπερτέν μεγάλωνε διαρκώς.

Φυσικά, ή Ρόζα πληρωνόταν πανάκριβα για τις δημιουργίες της. Σε όσους της παραπονό-ταν, άπαντούσε: «Δεν πληρώ-νετε την εργασία, ούτε τ-ύλι-κά τ-ν φουστάνων μου, άλλα την έμπνευσί και την τέχνη μου, που είναι άνεκτίμητες». Η Μαρία Άντουανέττα είχε άνοι-χτό λογαριασμό έκαστο χιλιά-δων λιβρών της έποχής εκεί-νης — δηλαδή τριάντα έκ-τομύρια σημερινά φράγκα.

Όταν ξέσπασε ή επανάστα-σι, ή Ρόζα Μπερτέν ήταν σα-ράντα χρονών. Προσπαθεί ά-μέσως να συγχρονισθώ, να λαν-σάρη επαναστατικούς σκού-φους και κονκάρδες, μ' χωρίς άποτέλεσμα. Η πελατεία της έχει πιά σκορπίσει και σε λί-γο, αναγκάζεται και ή ίδια να γο, περάση στην Άγγλία, όπου προσπαθεί να εισπράξη τ-με-γάλα ποσά που της όφειλουν διάφορες πελάτισσές της. Στέλ-νει συνεχώς χρήματα στις έρ-ναι γατριές της στο Παρίσι, μ' όταν, μερικά χρόνια άργότερα, ξαναγυρίζει εκεί, δεν μπορεί πιά να ξαναστρώση τη δουλειά της. Και πεθαίνει φτωχή.

Είναι πολύ εύκολο!

Αν σ' έπεσε μελάνι πάνω σε λινό ύφασμα, να βουτήξετε δια-δοχικά το ύφασμα μέσα σε γάλα και κατόπι μέσα σε χυμό λε-μονιού, ώσπου να εξαφανισθώ έντελώς ό λεκές.

Για να καθαρίσετε καλά την κανάτα του νερού και τ-πο-τήρια σας, να βάλετε μέσα κατακάθι από καφέ, να τ' αφήσετε δυό μέρες και κατόπι να ξεπλύνετε την κανάτα και τ-ποτήρια με καθαρό νερό.

Οι παλαιοί λεκέδες από κρασί δύσκολα βγαίνουν. Γι' αυτό δ-ταν σ' έπεσε κρασί πάνω στο ρούχο σας να φροντίσετε άμέσως να τόν βγάλετε βουτώντας το λερωμένο μέρος μέσα σε νερό με όξυζεν ή σε πολύ ζεστό γάλα.

Για να έχη τ-μεταξωτό σας φόρεμα (φυσικό μετάξι) όλη του τη λαμπρότητα να τ-ξεπλένετε με νερό στο όποιο θά έχετε ρίξει λίγο ξύδι και να τ-σιδερώνετε ύγρο και από την άναποδη μεριά.

Τό δραστικό άρκει για να εξαφανισθώ το άρωμα του καφέ. Μην άπελπίζεστε αν κι' ό δικός σας καφές έβρασε. Βγάλτε τόν από τη φωτιά, προσθέστε του λίγες σταγόνες κρύο νερό και θά ξαναπαρή τ-άρωμά του.

Για να άποκτήσουν όλη τους την ελαστικότητα τ-λαστι-χένια άντικείμενα δεν έχετε παρά να τ' αφήσετε είκοσι τέσσερις ώρες μέσα σε βρόχινο νερό, στο όποιο θά έχετε προσθέσει λίγη άμυγνία (30 γραμμάρια σε μιά λίτρα νερού).

Στις κομπόστες σας να δάξετε μιά πρέζα σόδα. Τό προιδ-αυτό έξουδετερώνει την όξύτητα τ-ων φρούτων κι' έτσι δεν χρειά-ζεται να βάλετε πολλή ζάχαρη στην κομπόστα σας.

Οι Οίκοι Μόδας του Λονδίνου παρουσιάζουν στις άνοι-ξιάτικες συλλογές τους χαριτωμένα και κομψότατα ταγίερ. Αυτό που δημοσιεύουμε εδώ, είναι φτιαγμένο από μονόχρωμο γκρι ύφασμα, με γιακά και πέτα σε σχήμα άνδρικού κοστου-μιού. Τά μανίκια είναι κολλητά με κοφτά ρεβέρ. Τό σακκάκι κουμπώνει στη μέση μ' ένα κουμπί και είναι γαρνιρισμένο στο γιακά και στα τρίγωνα ρεβέρ της τσέπης με ντιαγκο-μωμένο και τ-γιλέκι. Τό ωραίο αυτό ταγίερ προσδίδει έμφάνισι άμαζόνες σε κείνη που θά τ-φορέση.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Πλέκετε το κάθε μανίκι σε δύο κομμάτια. Βάζετε για το μπροστινό κομμάτι 12 π. Στη δεξιά μεριά της δελόνας σας θα βάζετε 1 π. κάθε δεύτερη δελόνα (64 φορές) και στην αριστερή μεριά ταυτοχρόνως θα πλέκετε κατά τον εξής τρόπο: Θα βάζετε 1 π. κάθε 4 δελόνες (2 φορές) και κάθε δεύτερη δελόνα 1 π. Θα επαναλάβετε 5 φορές ακόμη να βάζετε κατά τον ίδιο τρόπο, δηλ. κάθε 4 δελόνες 1 π. (2 φορές) και κάθε δεύτερη δελόνα 1 π. Κατόπιν βάζετε ακόμη 1 π. μετά 4 δελόνες από το τελευταίο άνοιγμα. Στην ίδια μεριά κάθε δεύτερη δελόνα 8' αρχίσετε να κλείνετε κατά τον εξής τρόπο: 1 π. (4 φορές), 2 π. (25 φορές), 3 π. 4 π. 5 π., 6 π. (2 φορές), 2 π. (2 φορές) και 6 π.

Πίσω κομμάτι: Βάζετε 3 π. Στη δεξιά μεριά της δελόνας, θα βάζετε κάθε δεύτερη δελόνα 1 π. (60 φορές). Στην αριστερή μεριά ταυτοχρόνως θα βάζετε κάθε δεύτερη δελόνα 1 π. (18 φορές). Θα πλέξετε στην αριστερή μεριά 16 δελόνες, χωρίς να βάζετε άνοιγματα. Κατόπιν 8' αρχίσετε να κλείνετε στην αριστερή μεριά κατά τον εξής τρόπο κάθε δεύτερη δελόνα: 2 π. (3 φορές), 1 π. (5 φορές), 2 π. (22 φορές), 5 π., 13 π. (3 φορές). Πλέξετε και τα κομμάτια του αριστερού μανικιού αντίκρυστά.

ΦΑΨΑ

Βάζετε 450 π. και πλέξετε 2½ εκατ. λάστιχο - στριφτό 1 + 1 π., για τα δύο μπροστά και το ντεκολτέ. Κλείστε τους πόντους, πλέκοντάς τους καλή. Βάζετε 120 π. και πλέξετε άλλη μία φάσα, την ίδια, για την πλάτη. Πλέξετε ακόμη δύο φάσες με 10 π. ή κάθε μία κατά τον ίδιο τρόπο για τα μανίκια.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε όλα τα κομμάτια του πλεκτού σας, εκτός από τις φάσες. Ράψτε τα δύο κομμάτια των μανικιών (μπροστινό και πίσω) καθώς και την κάτω ραφή. Κατόπιν ράψτε τις πλάγιες ραφές του μπλουζιού. Τοποθετήστε τα μανίκια στο ρεγκλάν και ράψτε τα. Ράψτε τη φάσα στην άκρη του μπλουζιού και γυρίστε την, προς την καλή μεριά. Πρέπει η άκρη της φάσας που κλείσατε τους πόντους, να είναι στην άκρη, προς την καλή. Ράψτε αυτήν την άκρη στην καλή μεριά με κρυφές βελονιές. Ράψτε κατά τον ίδιο τρόπο και τις φάσες στα μανίκια.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

«Τα παιδιά δεν σκέπτονται το παρελθόν, ούτε το μέλλον» χαίρονται όμως το παρόν, πράγμα που δεν κάνουμε ποτέ εμείς οι μεγάλοι.»

(Λά Μπρουγιέρ)

«Ο άνθρωπος φαίνεται από το παιδί, όπως η καλή μέρα φαίνεται από το πρωί.»

(Τζών Μίλτον)

ΙΣΩΣ ΑΠΟΤΙ ΠΑΤΕ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΟΜΩΣ ΝΑ ΕΣΑΣΤΕ ΚΑΛΑ ΒΑΜΜΕΝΕΣ

Θα βγείτε απόψε, αγαπητή φίλη;... Είναι πολύ πιθανό. Άλλα πριν βγείτε αφιερώστε στην τουαλέτα σας τον απαραίτητο για την αριστερότητα χρόνο. Η σπουδή είναι ο αριθμός 1 έχθρος της δυσφίδας. Και πρώτα-πρώτα: Ξεφορτωθείτε το έλκος. Ξεφορτωθείτε γερνά τα μαλλιά σας. Αφιερώστε, κατά την δυνατότητα που υπάρχει, δέκα λεπτά να ληφτεί πλήρη αναπνοή, χαλαρώστες νευρική και μυϊκή. Ο χρόνος δεν είναι πολυς. Ξαπλώστε σε ένα στεγνό δωμάτιο ανάσκελα, με τα πόδια καπνός πιο ψηλά. Βάλτε στα μάτια σας ψυχρές κομπρέσες από αφέψημα εμψύχωσης μη σκεπτόσαστε τίποτε... Εκπληγάτη από το αποτέλεσμα. Αφιερώστε 45 λεπτά της ημέρας για να ντυθείτε και να κιγισαρίσθε. Αν θέλετε να έχετε καλά χτενισμένα, να έχετε άψογα χέρια και βελούδινα λαμπρό, ο χρόνος αυτός δεν είναι καθόλου υπερβολικός. Είστε ακριβώς ό,τι χρειάζεται. Μη ληστέ να τον περικόψετε. Πριν ντυθείτε, ρίξτε λίγο ψυχρό νερό στο κορμί σας. Ξεδοκιμάστε μια αίσθηση ευφορίας, που θα κρατήσει όλο το βράδυ. Θα νοιώθετε τον εαυτό σας φρέσκο, ευδιάθετο.

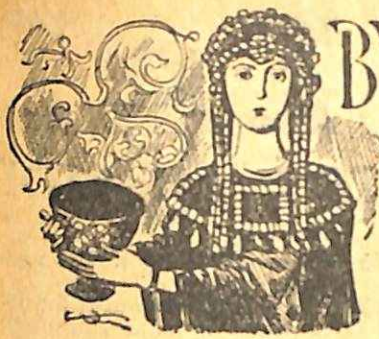
Το μακιγιάζ σας πρέπει να γίνει με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή. Για να φρεσκάρετε το πρόσωπό σας και να αποκτήσετε ένα δροσερό δέρμα, βάλτε εκεί κομπρέσες πολύ ζεστές και πολύ κρύες: αλληλοδιαδοχικά. Ύστερα βαρύντε. Αν η επιδερμίδα σας είναι λιπαρή, χρησιμοποιήστε στην αρχή μια ελαφρά αλκοολούχο λοσιόν. Αν αντιθέτως, είναι ξηρά, βάλτε μια λιπαρή κρέμα, που θα αφήσετε δέκα περίπου λεπτά. Στο διάστημα αυτό ασχοληθείτε με τα μαλλιά σας και με τα χέρια σας. Ύστερα αφαιρέστε το απομεινάρια της κρέμας από το πρόσωπό σας με μια πετσέτα του ντεμακιγιάζ, την οποία θα ακουμπήσετε στο πρόσωπό σας χωρίς να το τρίψετε. Αφού γίνει κι αυτό, βάλτε ένα ελαφρό στρώμα κρέμας. Το κορμί των χεριών σας να είναι μονιζέται προς το ψιμμύθιο του προσώπου και το χρώμα του νυχιών σας. Όταν η κρέμα ερραυνθ, βάλτε με ένα κομμάτι βαμβάκι λίγη πούδρα, την οποία ύστερα θα στρώσετε καλά με μια ειδική βούρτσα.

Βάλτε στα βλέφαρα μια λαμπρή κρέμα άχρωμη ή ελαφρά γκριζα ή μπλε. Μη ξεχνάτε πως το χρώμα του μακιγιάζ σας πρέπει να ταιριάζει στο χρώμα της τουαλέτας σας. Πρέπει να διαλέξετε τα καλλυντικά σας με μεγάλη προσοχή. Και τελειώστε την αυτή την... τελετή με ένα καλό και διακριτικό άρωμα. Αν δεν έχετε βαπτίζοντες, βάλτε μερικές σταγόνες άρωμα πίσω από τ' αυτιά σας.

Τώρα είμαστε έτοιμη να βγείτε.

Καλή διασκέδαση.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΑΝΤΙΣΤΕΣ

Η ΔΑΝΙΗΛΙΣ Η ΘΕΚΛΑ Η ΕΥΔΟΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ

ΟΙ ΤΡΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΝΕΒΑΣΑΝ ΣΤΟ ΘΡΟΝΟ ΕΝΑΝ ΑΓΡΑΜΜΑΤΟ ΧΩΡΙΚΟ: ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΝ ΜΑΚΕΔΩΝΑ.

Ο Βασίλειος ο Μακεδών (812-886) είναι ο ιδρυτής της μεγάλης δυναστείας, που επί διακόσια χρόνια δόξαζε το θρόνο και το κράτος. Άλλ' ούτε Μακεδών ήταν, αλλά Θράξ, κι ούτε Έλληνας, παρά εξελληνισμένος. Αρμένιος ή Σλαύς. Και τελείως αγράμματος. Ήταν όμως εξαιρετικά ώριμος, μεγαλόσωμος, δυνατός. Πικνά σγουρά μαλλιά πλαισίωναν το πρόσωπό του, που άστραφε από ενεργητικότητα. Κι είχε μπράτσα τόσο σιδερένια, που τίποτε δεν μπορούσε να του αντίστα.

Ορφανός στα είκοσιπέντε του χρόνια ανέλαβε στη ράχι του όλη την οικογένεια, αλλά δεν τα έδωξε πέρα. Ήρθε λοιπόν στην Πόλη ζητώντας τύχη. Εκεί, ο έφημος του Αγίου Διομήδους τότε σύστησε σ' ένα συγγενή του αυτοκράτορα Μιχαήλ και του Βάρδα, το Θεόφιλο, που με το να είναι μικροκαμωμένος, τον παρωνομοίαζε Θεοφιλίτη. Ο Θεοφιλίτης αυτός ήταν πολύ πλούσιος, αλλά είχε τη μανία να μαζεύει σωματοφύλακες γίγαντες και μ' αυτούς να βγαίνει στην αγορά. Αμα λοιπόν είδε το Βασίλειο, κατενθουσιάστηκε. Τον πήρε άμέσως στην υπηρεσία του, να φροντίζει τ' αλόγα του, και τον δώδεσε σ' αστεία Κεφάλια.

Από τη στιγμή που αρχίζει η τύχη του Βασιλείου. Κάποτε ο αυτοκράτορας έστειλε το Θεοφιλίτη στην Πελοπόννησο σε κάποια διοικητική αποστολή. Ο Θεοφιλίτης πήρε μαζί και τον Κεφάλια του. Στην Πάτρα συναντήθηκε με την πλουσιώτερη γυναίκα του Μορέως, τη χήρα Δανηλίδα, που είχε περιουσία βασιλική, όπως βεβαιώνουν οι χρονογράφοι: μεγάλα τσιφλίκια, χιλιάδες δούλους, αμέτρητα κοπάδια και τα μεγαλύτερα εργοστάσια της Ελλάδας για την κατασκευή μεταξωτών υφασμάτων, θαυμασίων ταπήτων, και λινών κάθε είδους. Είχε τη μισή Πελοπόννησο δική της. Κι όταν έβγαζε ταξίδι, δεν άβειναι σε άμαξή. Την πηγαίνανε σκεπασμένη σε κατάχρυσο φορείο και τη συνοδεύανε τριακόσιοι σκλάβοι. Μολονότι για γιγάντια άρσενος οι ώραιαι άντρες. Και φυσικά ο ώραιότερος απ' όσους έτυχε να συναντήσει στη ζωή της, ο Βασίλειος. Τον φιλοξένησε στο σπίτι της κι όταν επί τέλους αποφάσισε να φύγει, του χάρισε τριάντα δούλους, ωραιότατα φορέματα, κοσμήματα και πολλά λεφτά.

Μ' αυτήν την περιουσία, ο Βασίλειος έγινε νοικοκύρης. Αγόρασε χτήματα στη Μακεδονία κι άρχισε να εμφανίζεται στον κόσμο της πρωτεύουσας. Κι όταν άργότερα, μετά είκοσι χρόνια, ο Βασίλειος έγινε αυτοκράτορας, δεν έχασε την ευεργέτισή του. Την κάλεσε στην Πόλη και την υποδέχτηκε στο Παλάτι της Μαγναύρας με τιμές βασιλικές. Και της έδωσε και τον τίτλο της... βασιλομήτορος. Αλλά και η Δανηλίς δεν έμεινε πίσω. Τού έφερε πολυτιμότερα δώρα και υφάσματα. Και του χάρισε πεντακόσιους δούλους, εκατό ευνούχους, εκατό ανώτερους μεταξωτών — κι αυτά δεν είναι τίποτα μπροστά σε όσα του άφησε με τη διαθήκη της: ογδόντα τσιφλίκια κι αμέτρητους δούλους, εκτός από το χρήμα και τα χρυσά και τ' ασήμνια σκεύη!

Όταν ξαναγύρισε από την Πάτρα ο Βασίλειος, ξαναμπήκε στην υπηρεσία του Θεοφιλίτη. Εκεί άλλη ευνοία της τύχης τον έκανε να γνωριστεί και ν' αγαπηθεί από τον αυτοκράτορα Μιχαήλ.

Μια μέρα ο πατριάρχης Αντίγονος, γιός του Βάρδα, έδινε ένα μεγάλο συμπόσιο προς τιμήν του αυτοκράτορα. Μετά το φαγητό, κατά τα βυζαντινά έθιμα, ο Αντίγονος παρουσίασε και μερικούς παλαιστές εξ επαγγέλματος. Ανάμεσα στους καλεσμένους ήταν και οι Βούλγαροι πρέμεις. Οι Βούλγαροι άρχισαν να καυχώνται πως ένας συμπατριώτης τους παλαιστής είναι τόσο δυνατός, που θα τους έστρωνε χάρου δλους τους Βυζαντινούς ομοτέχνους του. Οι Βυζαντινοί πειραχτήκαν και τους δώσανε την άδεια να καλέσουν τον πατριώτη τους. Και, πραγματικά, ο Βούλγαρος τους έρριξε δλους, τον ένα μετά τον άλλον.

Τότε ο Θεοφιλίτης γυρίζει και λέει στο Βασίλειο, που ήταν κατσούφης:

— Έχω ένα δικό μου άνθρωπο, που θα του δώσω καλό μάθημα αυτουνού του αρκουδιάρη!

Φέρ' τον! απάντησε ο Βασίλειος. Κι ο Θεοφιλίτης έφερε το Βασίλειο. Πρωτοπάω 'Ηρακλής! Ο Βούλγαρος πρόσπαθησε να του αρπάξει τη γάμπα και να τον ανατρίψει. Μα ο Βασίλειος ήτανε ριζιμιά λιθάρη. Και σαν πιά δυνατός, τότε σήκωσε στον αέρα, τον εγγύρισε κάμπους φορές (το περίφημο αεροπλανικό κόλπο) και τον θρόνηξε χάρου με την πλάτη.

Αυτό το κατόρθωμα απέτελεσε την αφετηρία της μεγάλης του καριέρας. Ο Μιχαήλ τον πήρε ιπποκόμο του. Και τον χαϊράνε. Και μάλιστα μια μέρα τον έδειξε και στη μητέρα του τη Θεοδώρα.

— Δες τ' άντρα έχω βρή!

Η Θεοδώρα κούνησε θλιβερά το κεφάλι της κι είπε μέσα της:

— Αυτός ο άνθρωπος θα φάη το σόϊ μας!

Αυτήν την εποχή, που ο Βασίλειος έμπαινε στην υπηρεσία του βασιλέως, ο Βάρδας ήτανε πανίσχυρος. Ήτανε συμβασιλεύς με τον τίτλο του Καίσαρος. Και κυβερνούσε κυρίως αυτός αντί του Μιχαήλ Γ', που άλλο δεν έκανε παρά να έχη πάθος για τις κούρσες του Ιπποδρόμου και για τα γλέντια.

Ο Βάρδας, παρ' όλην του την ανηθικότητα, ήτανε πολύ έξυπνος και πολύ προσεκτικός και πολύ διπλωμάτης. Αυτός έδρασε το πανεπιστήμιο της Μαγναύρας και δίδαζε το Χριστιανισμό στους ειδωλολάτρες Μοραβούς και Βουλγάρους.

Αλλά ο βασιλιάς μεθοκοπούσε, διάταζε θανατικές εκτελέσεις και δεν ήθελε να τον ενοχλούν, όταν οι Άραβες κάνανε επιδρομές στην Ασία. Ο Βασίλειος του κρατούσε παρὰ στο ποτήρι. Έπινε περισσότερο κι αυτό ευχαριστούσε το βασιλιά, που έλεγε σ' όλους σε κάθε ευκαιρία: «Μόνον ο Βασίλειος με αγαπά! Τον έκανε λοιπόν πατρίκιό κ' ύστερα τον πάντρεψε με την έρωμένη του, την ωραιότερη κι αγαπητότερη γυναίκα του Παλατιού, την Ευδοκία 'Ιλγερίνη, έρωμένη χρόνια του Μιχαήλ. Έτσι ταχτοποιούσε τη θέση της έρωμένης του στην Αύλη χωρίς να παύση να την έχη έρωμένη. Άλλωστε ο φιλόδοξος και ανήθικος Βασίλειος δεν έδινε πολλή σημασία σ' αυτές τις λεπτομέρειες κι έκανε τα στραβά μάτια, όπως κι ο βασι-

λιάς έκανε τα στραβά μάτια, που ο Βασίλειος από πολλόν καιρό ήταν έρωμένος της αδελφής του, της Θεκλίας.

Έτσι συνεστήθη το νοικοκυριό των τεσσάρων, χωρίς τύψεις και φασαρίες. Ο Βάρδας όμως άρχισε να φοβάται το Βασίλειο. Κι ο Βασίλειος έλαβε τα μέτρα του. Ήθελε να πείσει τον Βασίλειο, πως ο θεός του ο Βάρδας του επιβουλεύεται τη ζωή. Κι έφερε μπροστά στο Βασίλειο το Συμβάτιο, γαμπρό του Βάρδα, που μ' όρκους βεβαίωσε το Μιχαήλ, πως πραγματικά ο Βάρδας συνωμοτούσε. Κι ο βασιλιάς αποφάσισε να προλάβη το κακό. Άλλα πως; Ο Βάρδας ήτανε πανίσχυρος. Ο γιός της Αννατολικής φρουράς. Ο μόνος τρόπος ήτανε ν' απομακρύνη το Βάρδα από τους οπαδούς του: από την Πόλη. Κήρυξε λοιπόν τον πόλεμο εναντίον των 'Αράβων και τον πήρε μαζί του. Έκει ένα πρωί, μέσα στη σκηνή του βασιλιά, μπροστά στα μάτια του βασιλιά, ο Βασίλειος, ο Συμβάτιος κι άλλοι δολοφόνοι σκοτώσανε το Βάρδα.

Ο Βασίλειος θριάμβευε. Λίγες εβδομάδες αργότερα, ο Μιχαήλ, που δεν είχε παιδιά, υιοθέτησε το Βασίλειο, τον έκανε μάγιστρο και κατόπιν συμβασιλέα.

Άλλ' ούτε ο Μιχαήλ ήτανε σταθερός στις αγάπες του, ούτε κι ο Βασίλειος ευγνώμων. Γρήγορα άρχισε μεταξύ των δυο βασιλέων η αμοιβαία καχυποψία. Ο Βασίλειος έκανε το παν για να καθυστερήσει το Μιχαήλ. Ήτανε πάντα μαζί του, επίτηδες και τον άφινε να χαριεντιζότανε μαζί του με την ώραία του Ευδοκία. Ήθελε να τον κάνει να πιστέψει, πως ο Μιχαήλ, που είχε ξαναβρεί στο Παλάτι από την εξορία, έσπευσε πόλεμο κατά του Μακεδόνα, ενώ στην Ευδοκία προσπαθούσε να συμβιβαστεί τα πράγματα. Κι ο Βασίλειος το έβλεπε απόφασι, πως άλλη λύση δεν απομένει παρά να καθαρίση το Βασίλειο.

Ένα βράδυ, που γλεντούσε ο Μιχαήλ στο Παλάτι του Αγίου Μάμαντος κι είχε καλεσμένους και το Βασίλειο και την Ευδοκία, ο Βασίλειος για μια στιγμή δγήκε από την αθούσα, τάχα για φυσική του ανάγκη, αλλά αυτός έπληγε στην κρεβατοκάμαρα του βασιλιά και χάλασε την κλειδαριά, για να μη μπουρ ο Μιχαήλ να κλειδωθεί από μέσα... Στο ανάμεταξύ η Ευδοκία έκανε χίλιες γαλιφιές στο Μιχαήλ, δοκία έκανε χίλιες γαλιφιές στο Μιχαήλ, που είχε πιά τόσο, ώστε δεν μπορούσε να σταθή στα πόδια του και τον βαστούσε ο Βασίλειος — κι έτσι τον πήγανε στην κρεβατοκάμαρα του. Στο κατώφλι ο Βασίλειος του φίλησε το χέρι κι έφυγε.

Ο βασιλιάς κοιμήθηκε άμέσως βαρειά κι άκλειδωτος. Και τότε ο Βασίλειος με όχη άλλους συνωμότες μπήκανε στην κρεβατοκάμαρα. Ο Μιχαήλ τινάχτηκε έπάνω. Οι συνωμότες του κόψανε τα χέρια κι ύστερα τον ξεκοιλιάσανε (23 Σεβρίου 867).

Αμέσως οι συνωμότες τρέξαν κατόπι και καταδράναι το 'Ιερόν Παλάτιον. Κι άπ' την άλλη μεριά ούτε γάτα, ούτε γ' ημίτης». Η Ευδοκία 'Ιλγερίνη εγκυμονούσε στα διαμερίσματα της Θεοδώρας, ως νόμιμη αυτοκράτειρα!...

Τα πρώτα δύο παιδιά της Ευδοκίας θεωρούνται παιδιά του Μιχαήλ. Άλλ' ο Βασίλειος έκανε μαζί της ένα αγόρι και τέσσερα κορίτσια. Ωστόσο δεν έπαυσε αυτή η άχόρταγη γυναίκα να διάγει ζωή σκαυδαλώδη. Άλλ' ο Βασίλειος δεν τα φιλολογούσε τέτοια πράματα. Είχε απεριόριστη εμπιστοσύνη στην αφοσίωσή της γυναίκας του και στην πολιτική της έξυπνότητα. Και δεν ξεχνούσε, πως σ' αυτήν κρατούσε το θρόνο. Τού στάθηκε πάντα δεξί του χέρι.

Έτσι, ο ιδρυτής της Μακεδονικής δυναστείας όφειλε την καριέρα του σε τρεις γυναίκες: στη Δανηλίδα, στην Ευδοκία και στη Θεκλα. Άλλ' ενώ για την Ευδοκία ήτανε πάντα συγκαταβατικός, στη Θεκλα δείχτηκε πολύ σκληρός. Όταν έμαθε πως η Θεκλα τον απατούσε μ' ένα συγγενή του Βάρδα, τον μ' έρωμένο τον έρβάδισε, την δε έρωμένη την μαστίγωσε. Κι όχι, γιατί τάχα ζήλευε, παρά για να της δημώσει την περιουσία — σαν πρακτικός άνθρωπος που ήτανε!

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΜΠΟΛΕΡΟ ΜΕ ΡΕΓΚΛΑΝ ΜΑΝΙΚΙΑ

Υλικά: 250 γραμ. # 80 βράμ. μαλλί ΠΙΚΟΥΕΝ—ΝΑ—ΓΙΕΡ. Χώματος ροζ-σκοτωμένο. Βελόνες Νο 2½.

Το ρόπος πλεξιμάτ ος: Ζέρσευ στριφτό. Τους πόντους από την καλή μεριά θα τους πλέκετε καλή, παίρνοντας τους από το πίσω μέρος. Από την ανάποδη θα τους πλέκετε κανονικά ανάποδη.

Λάστιχο - στριφτό 1 + 1 π. = 1 π. καλή, παίρνοντάς τον από το πίσω μέρος, 1 π. κανονικό ανάποδη. Τον πόντο από την καλή θα τον παίρνετε πάντοτε από το πίσω μέρος. Δε γ υ α : 20 π. = 5 εκατ., 20 δελόνες = 4½ εκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάζετε 16 π. Πλέξετε με ζέρσευ-στριφτό. Στη δεξιά μεριά θα βάζετε κάθε δεύτερη δελόνα 4 π. (2 φορές), 3 π. (2 φορές), 2 π. (14 φορές) και από 1 π. (2 φορές). Κατόπιν θα εξακολουθήσετε να βάζετε στην ίδια μεριά 1 π. κάθε 4 δελόνες (4 φορές). Στην αριστερή μεριά ταυτοχρόνως θα βάζετε κάθε έκτοστο περίπου 1 π. (15 φορές). Αφού τελειώσετε θα τ' ανοίγματα στην αριστερή

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΟΜΟΡΦΙΑ, Η ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΝΑΝΕΟΥΜΕΝΗ ΑΥΤΗ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΔΥΟ ΣΤΟΙΧΕΙΑ: ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΩΜΑ. ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΜΕΡΙΑ, Η ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ, Η ΕΛΑΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ, Η ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ... ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ, Η ΔΡΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΩΜΑ! ΕΤΣΙ, ΑΚΡΙΒΩΣ, ΟΠΩΣ ΤΗ ΘΑΥΜΑΖΟΥΜΕ ΣΤΑ ΑΘΑΝΑΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ, ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΙ: ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΙ, ΤΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ, ΤΗ ΜΑΣΑΖ... ΚΑΜΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ. ΑΛΛΑ ΤΟ ΧΡΩΜΑ; ΑΥΤΟ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΣΑΣ, ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΑΠ' ΑΥΤΟ!

ΠΕΡΑΣΕ πιά η εποχή όπου οι ποιητές έμεναν έκστατοι μπροστά σε μιάν αέρινη όμορφη και τραγουδούσαν τα διάφανα κρινόδαχyla της και το χλωμό της πρόσωπο. Σήμερα, η όμορφη είναι συνώνυμη με την υγεία. Το πιο λεπτό, το πιο βελούδινο δέρμα, δεν έχει καμμία γοητεία αν κάτω απ' αυτό δεν ρέει καθαρό και πλούσιο αίμα.

Τέτοιο ζήτημα, βέβαια, δεν μπαίνει όταν είναι κανείς είκοσι ετών και υγιής. Πώς να διατηρήσουμε όμως όσο γίνεται περισσότερο καιρό τη δροσιά της νιότης;

Μην ξεχνάμε ότι αυτή η δροσιά προέρχεται από το αίμα. Το αίμα, κυκλοφορώντας, καθαρίζει τα κύτταρά μας και παρασύρει έξω από τους ιστούς όλες τις βλαβερές ουσίες. Όταν η κυκλοφορία επιβραδύνεται, τα άγγεια που βρίσκονται στην επιφάνεια, γεμίζουν αίμα. Τότε βλέπουμε να σχηματίζονται στα μάγουλα κόκκινες δούλες. Έξ' άλλου, οι βλαβερές ουσίες που δεν παρασύρονται από το αίμα (προς τα νεφρά, όπου φιλτράρονται), συσσωρεύονται στα κύτταρα και προκαλούν αυτό το κίτρινο χρώμα, που αποτελεί μία από τις ενδείξεις ότι γέρασαν οι ιστοί.

Όλες έχετε γνωρίσει γυναίκες με άσπρα μαλλιά, που έχουν όμως φρέσκο δέρμα. Νομίζετε ότι αυτό το επέτυχαν με τίποτα θαυματουργά καλλυντικά; Λάθος! Απλούστατα, οι γυναίκες αυτές διατηρήσαν μία καλή κυκλοφορία, ένα αίμα ελαφρό και νεανικό.

Πώς να διατηρήσουμε την καλή κυκλοφορία του αίματός μας; Πρώτα - πρώτα πρέπει ν' αποφεύγουμε να την εμποδίζουμε με σφιχτούς κορσέδες κάθε είδους... Αυτό όμως δεν αρκεί! Πρέπει να κάνουμε πιο ζωηρή την κυκλοφορία, ιδίως στα μέλη του σώματος και στην επιφάνεια του δέρματος. Υπάρχουν γι' αυτό τέσσερα μέσα: το κρύο νερό, το τρίξινο γάντι, η άσκηση και το ζωηρό την κυκλοφορία του αίματος. Δεν είναι ανάγκη το ντους να γίνεται πολύ συχνά. Αντιθέτως, λίγα λεπτά αρκούν. Είναι πιο αποτελεσματικό ακόμα αν το εναλλάσσετε με ζεστό ντους: μία κρύο, μία ζεστό, μία κρύο μία ζεστό. Είναι το «σκωτσέζικο ντους», το οποίο αποκαί κανείς μεγάλη ζωτικότητα.

Μά' όλος ο κόσμος δεν μπορεί να υποφέρει το «σκωτσέζικο ντους». Σ' αυτή την περίπτωση, όταν κάνετε ζεστό μπάνιο, να ρίχνετε κατόπι πάνω σ' όλο σας το κορμί κρύο νερό. Θα δείτε το δέρμα σας να ροδίζει, σημάδι ότι η κυκλοφορία σας έγινε πιο ζωηρή.

Το αποτέλεσμα θα γίνει καλύτερο αν προσθέσετε στο κρύο νερό, όχι κολώνια, που έχει οινόπνευμα, μ' λίγο ξύδι.

Κάνετε κατόπι μιά εντριφή με το τρίξινο γάντι. Αν κάνετε αυτήν την άσκηση κάθε μέρα, δεν έχετε φόβο να επιβραδυνθεί η κυκλοφορία σας.

νεφρά μας, που έχουν αναλάβει να τα καταστρέφουν. Και το αίμα μας θα είναι πιο καθαρό.

Δεν είναι ανάγκη να υποβληθούμε σε μιά αυστηρότατη δίαιτα. Έκείνοι που φαντάζονται ότι θα καθαρίσουν το αίμα τους με νά τρώνε μόνο χόρτα και να μην πίνουν καθόλου οινόπνευμα, να τρώνε μόνο λάθος. 'Η υπερβολή πάντα βλάπτει. Πρέπει να κάνουμε κατάχρησι σε τροφές που περιέχουν πολύ άζωτο ή λίπη, και να μην τρώμε πολλά αλαντικά, σάλτσες κλπ., τα οποία ενοχολα χωνεύει το στομάχι μας. Δεν πρέπει να πίνουμε πολλά οινόπνευμα, γιατί το οινόπνευμα είναι πραγματικό δηλητήριο για το αίμα και για το σπυκρότι.

Αποφεύγετε επίσης την πολύ φαγία, μη μένετε πολλή ώρα στη τραπέζι. Αν έλαθε καλά στην υγεία σας, μπορείτε να τρώτε απ' όλα, αλλά λίγο.

Προσέχετε, προ παντός, τη δυσπεψία. Οι ουσίες που παραμένουν μέσα στα έντερα, φαστύνουν το αίμα με τοξίνες. Πρέπει να έχετε κανονικές κενώσεις.

Λένε πως η Νινόν ντε Λαγκλό ή το όμορφο γυναίκα του δεκάτου ογδόου αιώνα, διατήρησε ως τα 70 της χρόνια, ένα κοριτσίστικο δέρμα, χάρις ακριβώς στο γεγονός ότι φρόντιζε πάντοτε να λειτουργή κανονικά το στομάχι της.

Κάνει καλό στο αίμα όταν κάποιον - κάποιον κάνουμε μιά κουρά αποτοξινώσεως. 'Η 'Ανοίξτε και το φθινόπωρο είναι οι πιο κατάλληλες εποχές γι' αυτό.

Κάνετε επί λίγες ημέρες μιά αυστηρή δίαιτα: κρέας στη σάλτσα, πράσινα χόρτα, φρούτα πολύ ώριμα ή κομπόστα. 'Οχι βαριές τροφές. Κρασί ούτε σταγόνα.

Ταυτοχρόνως, κάθε πρωί να παίρνετε ένα ελαφρό καθαρτικό, όπως το φρουτ σάλτ κ.λ.π.

Μπορείτε να συνοδεύσετε αυτή την κούρα με μιά σειρά από φτυμόλουτρα ή φωτόλουτρα, που προκαλούν εφίδρωση.

Τέλος, να πέφτετε στο κρεβάτι σας νωρίς και να κοιμόσαστε οκτώ ώρες κάθε νύχτα.

Θα δείτε, ότι έπειτα από μιά εβδομάδα θα έχετε πιο φωτεινό χρώμα, πιο ζωηρά μάτια, καλύτερη διάθεση.

Το καθαρό αίμα είναι ασφαλώς ένα πολύτιμο κληρονομικό αγαθό. Είναι όμως επίσης ένα αγαθό που μπορεί ν' αποκτηθεί χάρις σε μιά υγιεινή ζωή. Και μην ξεχνάτε ποτέ ότι από την καθαρότητα του αίματός σας εξαρτάται ένα μεγάλο μέρος της όμορφιάς του προσώπου σας!

Μην ξεχνάτε ακόμη ότι το ανθρώπινο σώμα είναι, κι' αυτό, μιά μηχανή. Και σαν τέτοια που είναι, για να λειτουργήσει καλά, θέλει την περιποίησή της. Στην προκειμένη περίπτωση το άπαντο της καλής λειτουργίας αυτής της μηχανής είναι η κανονική κυκλοφορία της καυσίμου ύλης της — του αίματος — διά μέσου του δακτύλου των σωλήνων της — των αιμοφόρων αγγείων. Όταν αυτό το βασικό στοιχείο λείπει, τότε η μηχανή δεν δουλεύει καλά. Τρίχει, κρινιιάζει, κτρινιιάζει, ζαρώνει. Και οι συνέπειες όλων αυτών εκδηλώνονται στην εμφάνισι, στη διάθεσι, σ' όλη μας τη ζωή. Το όρμητικό αυτό κόκκινο ποτάμι με τις χίλιες - δυο διακλαδώσεις του σ' όλο το σώμα — από τις τρίχες του κεφαλιού ως τα νύχια των ποδιών, δεν πρέπει καθόλου να χάσει το ρυθμό της κινήσεώς του. Όταν αυτό γίνη, τότε η υγεία παύει να υπάρχει. Και η όμορφη ξεθωριάζει, σβήνει, χάνεται...

Το συμπέρασμα που θαγίνει από όλη αυτή την ιστορία, είναι ότι όσο το αίμα μας είναι άκαμιο και υγιές — και αυτό συμβαίνει όταν είναι καθαρό και κυκλοφορεί κανονικά — τόσο η εμφάνισι μας είναι νεανική και δροσερή. Στην όψι μας εκφράζεται με βωδό, αλλά τόσο γλαφυρό τρόπο η γενική εσωτερική μας κατάσταση. 'Η όποια, πάλι, επηρεάζεται με τη σειρά της από την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το αίμα μας.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΣ ΑΕΡΑΣ ΣΤΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΣΑΣ

Ανανεώστε τα με απλά και πολύ εύκολα μέσα

1. Βολάν από άσπρο λινό. Αρχίζει από το γιακά και συνεχίζει στην πλευρά που κουμπώνει ή ζακέτα. Έτσι, το εθινόπωρινό ταγιέρ παίρνει όση ανοιξιάτικη.

3. Κασκόλ από ταφτά καρδ. Τυλίγεται γύρω στο λαιμό και δαγίνεται από την πρώτη ή δεύτερη κουμπούρα. Γάντια άσπρη από τον ίδιο ταφτά.

5. Φυτίλι και φιδόκος από άσπρο πικέ. Άσπρα γάντια, άσπρο γαντίσμο στο καπέλλο. Το ίδιο μπορείτε να κάνετε σ' ένα ανοιχτόχρωμο φόρεμα, βάζοντάς του σκούρο γαντίσμο.

2. Κάθε χειμωνιάτικο φόρεμά σας μπορείτε να το στελίσετε με πέτα και φιδόκο από ριγέ ή βουλάτο ύφασμα. Το ίδιο ύφασμα βάζετε στα ρεβέρ των μανικιών και για ζώνη. Το τελειώμα της ζώνης και του φιδόκου δαντελωτό.

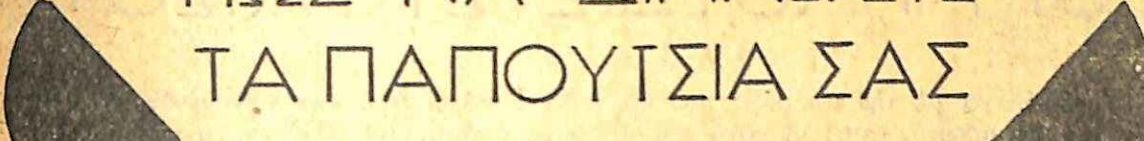

4. Το τελειώμα του λαιμού ντυμπλαρισμένο με άσπρο πικέ, που εξέχει κατά ένα πόντο. Μικρή μπουτουνιέρα. Το φόρεμά σας παίρνει αμέσως έναν ανοιξιάτικο αέρα.

20)

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ
ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ

A pair of black high-heeled shoes with thin straps, positioned at the bottom of the page. The shoes are pointed-toe pumps with a thin stiletto heel. They are facing each other, with the toes pointing towards the center. The straps are thin and cross over the foot. The background is a light, textured yellow.

ΓΕΜΙΣΜΑ

Τὰ στενά παπούτσια πρέπει να τὰ αποφεύγετε πολύ, γιατί δημιουργούν κάλους. Τὰ φαρδιά παπούτσια δημιουργούν ένδεχομένους κινδύνους έξαρθρώσεως.

ΟΙ ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΛΟΥΝ ΕΝΑ ΤΑΓΙΕΡ

Ανάλογα με την μπλούζα που θα βάλετε κάτω από ένα ταγιέρ θα το μεταβάλετε σε πρωινό, απογευματινό και βραδυνό ακόμα. Η μάλλινη, ή μεταξωτή, ή νταντελένια μπλούζα, θα του δώσει διαφορετική εμφάνιση, ανάλογα με την ώρα με την οποία θα το φορέσετε.

Πραγματικά, τον τόνο της κομψότητας στο ταγιέρ τον δίνει η μπλούζα και κάθε γυναίκα που δίνει σημασία στην εμφάνισή της διαλέγει την μπλούζα της με μεγάλη προσοχή. Το ύφασμα, το χρώμα και το σχέδιο πρέπει να είναι έναρμονισμένα με την ποιότητα, το στυλ και το χρώμα του ταγιέρ καθώς και με την κατατομή και το χρώμα του προσώπου της γυναίκας.

Οι γνωστότεροι Παρισινοί Οίκοι Μόδας παρουσιάζουν με τ' ανοιξιάτικα μοντέλα τους, μια μεγάλη ποικιλία από μπλούζες για ταγιέρ.

1. Μπλούζα από άσπρο σατέν (Οίκος Μανγκέν). Η μπλούζα αυτή είναι από πλισέ άκοντεόν και κουμπώνει ως επάνω στο λαιμό, όπου κλείνει με ένα φιόγκο. Φοριέται με μαύρο ταγιέρ με ρεβέρ από σατέν. Ένας συνδυασμός που χαρίζει κομψότητα.

2. Μπλούζα από μεταξωτό (Οίκος Ντενίς και Μάντ). Στην μπλούζα αυτή δίνει χαριτωμένο τόνο ο ντραπέ γιακάς και η λοξή τσέπη του στήθους. Είναι μια πρωτότυπη μπλούζα.

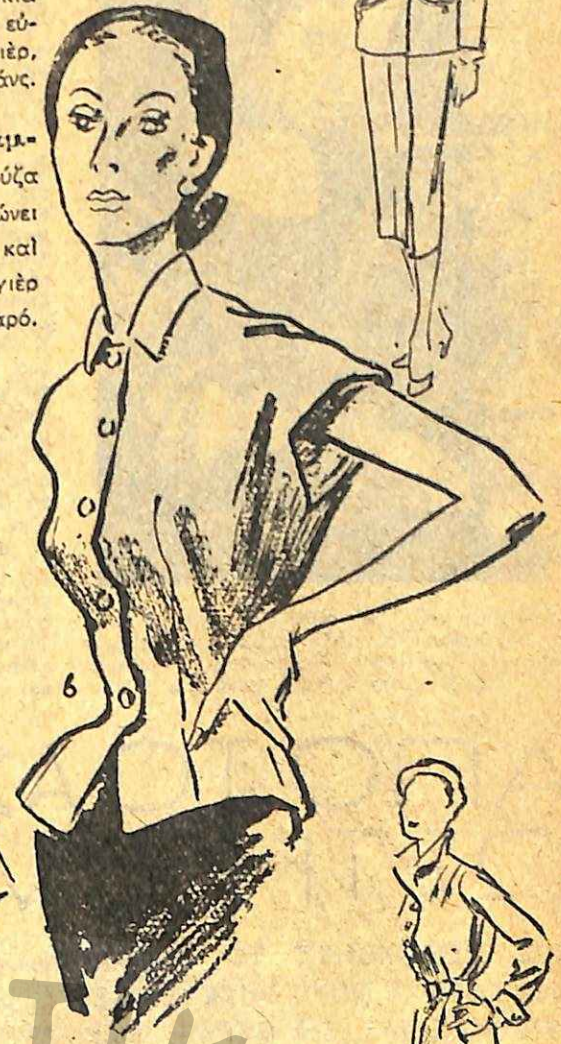
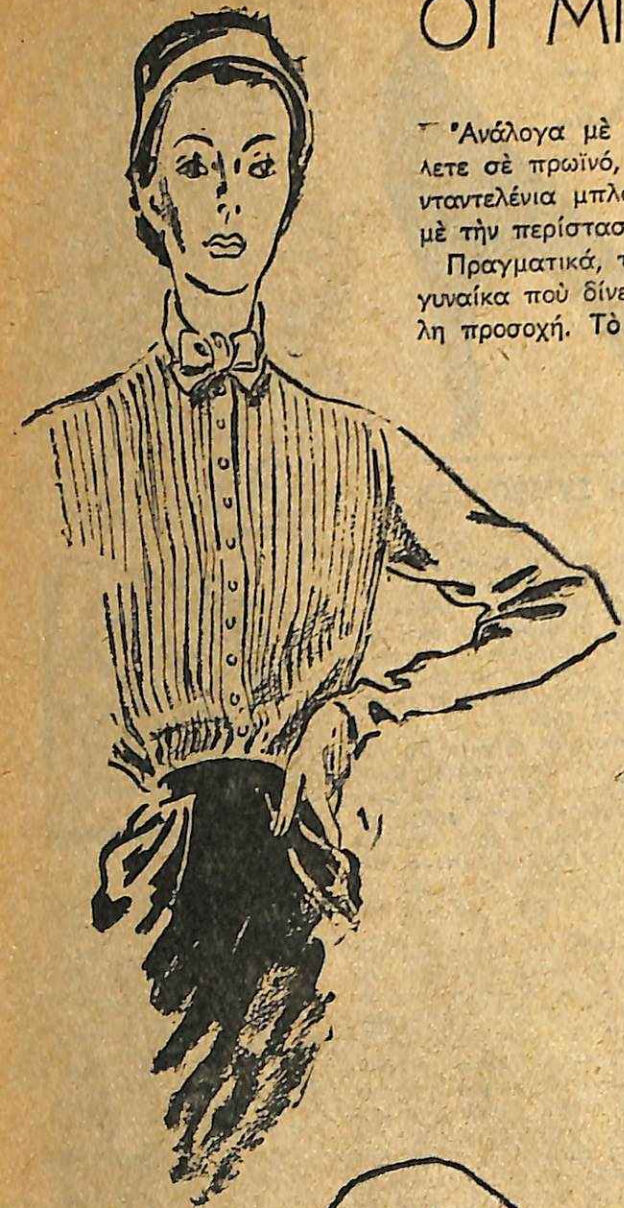
3. Μπλούζα από πράσινο ζέρσεϋ (Οίκος Ζαν Λανδέν). Η μπλούζα αυτή δίνει με ένα μεγάλο κόμπο στο λαιμό. Φοριέται κάτω από σπορ ταγιέρ κίτρινο, με μικρά πράσινα καρό.

4. Μπλούζα από ριγωτό σατέν (Οίκος Λεμαριάν). Σε χρώμα γκρι και μαύρο. Η μπλούζα αυτή στολίζεται στον νωμίτη με λοξά κομμάτια, θαμμένα στα κόντρα. Ο μυτερός γιακάς κλείνει με ένα μικρό, πολύ χαριτωμένο, φιόγκο.

5. Μπλούζα από άσπρη γκιμπούρ (Οίκος Μάγκυ Ρούφ). Η μπλούζα αυτή καμωμένη από νταντέλα γκιμπούρ, τεταμένη επάνω σε κρέπ ζωρζέτ, είναι χωρίς μανίκια σε γραμμή απλή. Όμως το ύφασμα και μόνον είναι αρκετό για να δώσει ύφος άμπιγιέ στο ταγιέρ.

6. Μπλούζα από σατέν σε χρώμα καραμελέ (Οίκος Ραφαέλ). Το κλασικό αυτό γιλέκο, με κοντά μανίκια και μικρό γυριστό γιακαδάκι, φωτίζει εύχарιστα ένα μαύρο σταυρωτό ταγιέρ, που είναι στολισμένο με μεταξωτά γκάνες.

7. Μπλούζα από λεπτή γκαμπαρντίνα (Οίκος Καρβέν). Η μπλούζα αυτή σε χρώμα μπέζ ανοιχτό, κουμπώνει στο πλάι κι έχει τρουά-κάρ μανίκια και μικρό χαμηλό γιακά. Φοριέται με ταγιέρ σπορ μάλλινο με πράσινα και καφέ καρό.

Πορτρέτο του 15ου αιώνα, καμωμένο από το ζωγράφο Γιάν Βαν Χεμέσεν. Δείχνει μία νέα γυναίκα τυλιγμένη με γούνινη μπερτά, να ζυγίζει χρυσάφι.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΤΡΑΚΑΝ ΩΣ ΤΗ ΖΙΜΠΕΛΙΝΑ

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΧΘΗΚΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΓΟΥΝΑΣ ΠΟΥ ΓΟΗΤΕΥΕΙ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗ ΘΕΡΜΗ ΚΑΙ ΑΡΧΟΝΤΙΚΗ ΤΗΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

«Γούνες», λέγεται το λεξικό, είναι δέρματα ζώων σκεπασμένα με μακριές, πυκνές και μαλακές τρίχες, που εύκολα κατεργάζονται και χρησιμοποιούνται στις ενδυμασίες. Οι γούνες προέρχονται, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, από θηλαστικά, αρπακτικά, τρωκτικά ζώα και φώκιες. Τα δέρματα κατεργάζονται έλαφρα και με διάφορους τρόπους από το εσωτερικό τους μέρος. Συνήα οι γούνες βάφονται.

«Ετσι μιλά το λεξικό με την πεζή εξήγηση του για τα θαυμαστά όνειρα από άκριβη γουνάρικα που θαυμάζουμε στις βιτρίνες. Σπάνια βρίσκεται στην ελπίδα, που νύχνη ονειρεύεται ένα γούνινο πανωφόρι—ένα πανωφόρι από άστρακάν, βιζόν, πιγκρί, καστόρι ή ό τι άλλο. Στέκονται μπροστά στις όμορφες διτρίνες των μαγαζιών, ονειροπολούν τη γλυκειά ζεστασιά που ύπασχονται τα γούνινα παλτά ή οι γούνινοι γιαντάρ, χαϊδεύουν το καθένα με τα μάτια τους και θαύσαν — άχ, με πόση χαρά! — να γλιστρήσουν μέσα στη μαλακή αυτή πολυτέλεια!

Δεν ήταν όμως πάντοτε έτσι. Υπήρξαν κάποιον καιρό που ώριμες γούνες ήταν προωρισμένες μόνον για τις άριστοκρατικές τάξεις. Η έρμιν ήταν από τα παλιά χρόνια η γούνα των βασιληδών και των πριγκίπων. Και αυτό δεν το ξέρουμε μόνον από τα γραπτά που έφθασαν σ' έμας, αλλά και από τους πίνακες των μεγάλων ζωγράφων των περασμένων αιώνων.

Ο Λουκάς Γκρόνιν, έχει ζωγραφίσει την πριγκίπισσα Μαργαρίτα της Σαξωνίας

ας, που φορούσε έναν πλατό γιαντά από έρμιν. Ο Βερολινέζος πορτραίτιστας γυναικών Άντουαν Πέσνε, ζωγράφισε τη γυναίκα του Μεγάλου Φρειδερίκου, την Ελισάβετ—Χριστίνα μ' ένα θαυμάσιο ολοκέντητο δελουδινό φόρεμα με γαρνιτούρα από έρμιν. Άλλες κόμηνες και ζωγραφισμένες με πολυτελέστατα φορέματα από μπροκάτ, βελούδο, έρμιν και κοσμήματα.

Την εποχή του μεσαίωνα ήταν πολύ άριστοκρατικό να φορούν γουνάρικα ακόμα και το καλοκαίρι. Η γούνα των κυριών και των κυριών της άριστοκρατίας ήταν η ζιμπελίνα.

«Επειτα ήρθαν άλλες εποχές, άλλες μόδες. Οι κυρίες της Αυτοκρατορίας αγαπούσαν πάνω απ' όλα τα έλαφρα ύφασματα και έβγαίνουν και τον χειμώνα ακόμη με φορέματα από μουσελίνα. Οι γιατροί μάταια σώναζαν γι' αυτή τους την άπειρη σφία. Τον καιρό εκείνο τα κυρολογήματα σελίνας και τα πανωφόρια ήταν άγνωστα. Καμμιά κυρία δεν έπιθυμούσε να κρύψει ένα τόσο βαρύ ένδυμα την κομψή της εμφάνισι και το μόνο που έβαζε επάνω της για να ζεσταθεί, ήταν ένα σάλι από καμήλη, κοκέτικα ριγμένο γύρω στους ώμους. Το ριζιμο αυτό του αλίου ήταν μία τέχνη που απαιτούσε πολλή εξάσκηση. Μόλις κατά τα 1808 άρχισαν να φοριούνται στο Παρίσι λίγα πανωφόρια και άναμεσα σ' αυτά φάνηκαν τ' ά π ρ ώ τ α γούνινα. Τα γούνινα της εποχής εκείνης δείχνουν αδύνατες κυρίες, με τη ζώνη ψηλά, που το φόρεμα τους εθάνει ως τα γόνατα, σπάνια τα πανωφόρια, κοντά ως τα γόνατα, και εθάνει ως το γύρο του φορέματος και ελίσσεται γούνινο στον ποδόγυρο, στον

τότε γαρνιριζόταν με μπάντες από γούνα στο μέρος των γοφών.

Όταν η μόδα του κρινολίνου πέρασε εμφανίστηκαν φορέματα από ύφασμα με λινό με γαρνιτούρα από γούνα. Γενικά γούνα ήταν το αγαπημένο γαρνιρίσμα των βραδυών, φορεμάτων της εποχής εκείνης. Κίτρινο βελούδο γαρνιριζόταν με ζιμπελίνα, ρόζι μουαρέ με άστρακάν. Τότε εθάνει την εμφάνισι της και η γούνα σκούζε.

«Ετσι ήταν ντυμένες οι κυρίες που έγραφισαν ο Μέλσελ, ο Μανέ, ο Μονέ και ο Ρενουάρ. Στο γύρισμα του αιώνα εμφανίστηκαν τα πρώτα γούνινα παλτά. Πρώτη φορά τότε φορέθηκαν ολοκέντητα και ζακέτες από γούνες, που ως τότε χρησιμοποιούντο μόνο για γαρνιρίσματα και για φόβρες. Φορέθηκαν ωραία παλτά ακόμα και από σινισλά και έρμιν. Μόδα πριν από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο ήταν πολύ σπάταλη—όχι μόνο πανωφόρια γούνινα. Εκτός από τα δέσμευα παλτά ή τις ζακέτες, οι κυρίες φορούσαν και καπέλλα γούνινα, μπτόα, καθώς και πολυτελέστατα μανσόν. Επίσημα βραδύ φορέματα και κομψές μάλλινες τουαλέτες ήταν γαρνιρισμένες με γούνες. Πορτραίτα μεγάλων ζωγράφων δείχνουν τις κυρίες ντυμένες με γούνινα ζακετάκια, με μανσόν με καπέλλα από φτερά και με μία αλυσίδα πάνω στους ώριους τους ώμους.

Από τότε το γούνινο παλτό άκολουθεί τη μόδα στο μακρύ, στο κόψιμο, στο γούνα στα μανίκια. Μα και οι γαρνιτούρες από γούνα είναι πάλι σήμερα το όμορφο στολισμα για τα παλτά και τα τσιγλάκια από μικρά πολύτιμα δέρματα ενριούνται με τα τογιέρ και τα φορέματα. Ριγμένες γούνες στους ώμους, παρισκαίνουριες φόρμες. Κομμένες στρουγγιλίσω, μένουν σταθερές και μας βγαίνουν από τον κόπο να τις ντραπάρουμε.

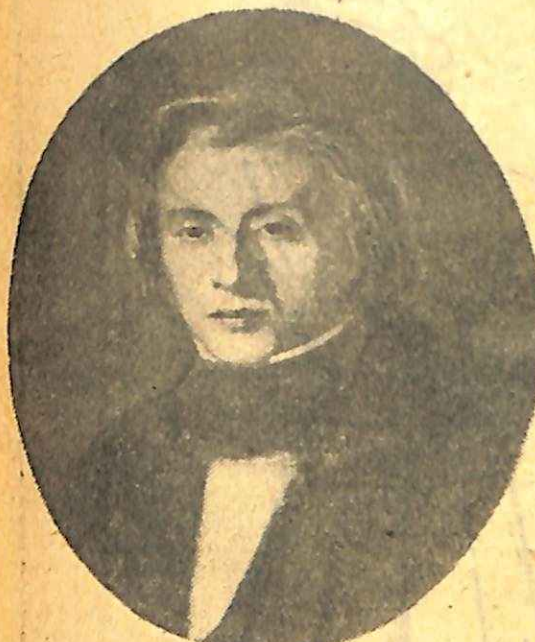
Πολλά και διάφορα είδη πολυτίμων δερμάτων υπάρχουν από το άστρακάν ή τη ζιμπελίνα, σε διάφορες ποικιλίες και διάφορα χρώματα που διαρκώς ανακαίνονται με καινούριες διασταυρώσεις.

Πρό του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου η Λειψία ήταν ο σπουδαιότερος τόπος τεργασίας των γουνάρικων. Σχεδόν το μισό της παγκοσμίου παραγωγής άκατε γάστων δερμάτων αγοράζόταν εκεί. Σήμερα όμως το γερμανικό έμπόριο των γουνάρικων συγκεντρώνεται στη Φραγκφούρτη, στο Άμβούργο και το Μόναχο.

Σήμερα, κάθε γυνίκα όνειρεύεται ένα γούνινο πανωφόρι. Το μοντέλο της σελίνας μας είναι του άγγλικού οίκου Μόλχο, από αληθινή γαλάζια άλεπού. Το μακρύ το είναι έως τα γόνατα, αλλά πολύ άμυα και η τιμή του. Κοστίζει 81 χρυσές λίρες.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΩΤΩΝ

ΦΡ. ΣΟΠΕΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑ ΓΚΛΑΝΤΚΟΦΣΚΑ : Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ. ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΦΙΝΑ ΠΟΤΟΤΣΚΑ : Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΩΝ. ΜΑΡΙΑ ΒΟΤΖΙΝΣΚΑ : Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗΡΗ ΕΡΩΤΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΠΟΥ ΤΗΣ ΑΡΕΣΕ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΖΗ ΤΗ ΔΥΝΑΜΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ.

Μία βραδυά στην Όπερα της Βαρσοβίας ο Σοπέν, που ήταν μόλις τότε δεκαενήα χρόνων — ένας άγγελος ώριος σάν θλιμμένη λυγερή γυναίκα—διακρίνει σ' ένα μικρό ρόλο μία νέα τραγουδίστρια με κρυστάλλινη φωνή μ' έλκυστικό στόμα, με χαριτωμένο πρόσωπο! Μαθαίνει πως όνομά της Κωσταντσα Γκλαντκόφσκα, και πως είναι ακόμα μαθήτρια του Ώδείου. Η έντυπωσι του του προκαλεί η νέα κόρη είναι πολύ ζωηρή, αλλά άγνότατη και παιδική ακόμα. Όλοι του οι πόθοι περιορίζονται στο ν' άποκτήσει την κορδέλα που δίνει τα μαλλιά της και να πεθάνει έχοντας την κρυμμένη στο στήθος του επάνω στην καρδιά του. Τόσο άγνο είναι το αίσθημά του, ώστε δεν το εμπιστεύεται σε κανένα. Ούτε και στον Τίτο, τον πιο αγαπημένο μέσα σ' όλους φίλο του, που είναι κι' εκείνος μουσικός. Μιά μέρα, δγαίνοντας από την έκκλησίά, βλέπει την Κωσταντσα. «Τα μάτια μου αντίκρυσαν το βλέμμα της. Όρμησα έλλος στο δρόμο, και μου χρειάστηκε ένα τέταρτο της ώρας για να συνέλθω. Καμμιά φορά είμαι τόσο τρελλός που τρωμάζω με μένα τον ίδιο. Μα σε όχτω μέρες θα φύγω για τη Βιέννη, ό τι κι αν συμβή. Θα βάλω όλη μου τη μουσική μέσα στη βαλίτσα μου, την κορδέλα της Κωσταντσας μέσα στην καρδιά μου κι' έμπρός!»

Αυτός ήταν ο πρώτος ειδυλλιακός έρωτας του μεγάλου ρωμαντικού. Ο δεύτερος ήταν για την κόμησηα Δελφίνα Ποτότσκα, μία διάσημη καλλονή, και μαζί μία εύαισθητή ψυχή. Την γνώρισε στο Παρίσι στα 1835. Η κόμησηα ήταν είκοσιπέντε χρόνων. Είχε επίδεικτικό παράστημα, λεπτότητα κατατομή προσώπου, ένα στόμα γεμάτο περιπάθεια, ένα μέτωπο εύρύτατο, που το βάριαν μουσικές σκέψεις. Ήταν ή αληθινή γυναίκα των έρωτων. Εμοιάζε μία

δυνατή και λυγερή θεία και ο αίσθησις σμός που αναδιδόταν απ' όλη της την ύπαρξη, ύποχωρούσε έμπρός στο σοβαρό της βλέμμα. Ο ποιητής Μισκιέβιτς έλεγε πως «ήταν η μεγαλύτερη απ' όλες τις άμαρτωλές» και ο Κραζίνσκι έγραφε γι' αυτήν σ' ένα του ποίημα: «Ω σύ, μείνε όπως είσαι! Γιατί είσαι ή Όμορφιά!»

Ο Φρειδερίκος άφινε τον έαυτό του να κυματίζει μέσα στην αίσθησιακή άκτινοβολία αυτής της ωραίας έρωτόπαθης γυναίκας. Για πρώτη φορά ένοιωσε πως χάνει το νού του.

Η πλούσια φωνή της Δελφίνας τον μάγευε. Τη συνόδευε στο πιάνο, και προσπαθούσε να ξυπνήσει την ψυχή της, να την κάνει ν' αναδώσει μαγεμένα λουλουδία, να δονηθεί από ώριους παλμούς. Καμμιά φορά εκείνη φαινόταν να ξυπνά από τον ψυχικό της λήθαργο, και ξεχυνόταν σε νότες θαυμαστές, που ξεπηδούσαν από τα δάθη του ύποσυνειδητού της ψυχής της. Σε μία στιγμή όμως οι άναλαμπές αυτές έσβηναν μέσα στα γέλια, στις φωνές, στους ύστερισμούς της χαριτωμένης αυτής έρωτιάρας.

Ο πλατωνικός έρωτας στον όποιον ο Σοπέν ζητούσε να την κατευθύνει, της φαινόταν κομικός κι' αδύνατος. Μιά μέρα του παραδόθηκε δλοκληρωτικά, χωρίς εκείνος να σκεφθή να τη ζητήσει.

Λίγο κράτησε αυτή η περιπέτεια. Ο άδρας της κοντέσας ήταν ζηλότυπος. Πήρε τη γυναίκα του κι' έφυγε στην Πολωνία. Και τούγχα από εκεί:

«Είμαι άπελπισμένη να σε νοιώσω μόνο κι' έγκαταλελειμμένη έγώ, που τόσο σ' αγαπήσα! Κατά βάθος η ζωή είναι μία άπέραντη παραφωνία. Ο Θεός να σ' εύλογη, αγαπημένο μου».

Στο οικοτροφείο του πατέρα του στα παιδικά του χρόνια, ο Φρειδερίκος είχε συντρόφους και φίλους τους τρεις άδελφούς Βοτζίτσκι και τη μικρή τους άδελφή Μαρία. Όταν ξανασυναντήθηκαν στη Δρέσδη η Μαρία ήταν δεκαενέα χρόνων. Μεσση η Μαρία ήταν ζωηρή, με μεγάλα μαύρα μάτια κι' ένα σαρκώδη στόμα που έπαιρνε, σάν χαμογελούσε, μία ήδονική έκφραση. Στις φλέδες της έτρεχε Ιταλικό αίμα από τους Όρσέτι, που είχαν πάει στην Πολωνία με την Μπόνια Σφόρτζα, τη μνηστή ένός από τους τελευταίους βασιλείς της δυναστείας των Ζαγκελώνων. Γι' αυτό, στο πρόσωπο της Μαρίας εύρισκες ένα σλαβικό κομμάκι μ' ένα φλωρεντινό χαρακτήρα. «Οκό μαζί μ' ένα φλωρεντινό χαρακτήρα! Λα ήταν έκφρασι σ' αυτή την έλκυστική και χαριτωμένη νέα. Ο πρίγκιπας την άποκαλούσε «μελαχροινή μουσα» όταν την άκουσε να παίζει πιάνο. Όλη η ύπαρξίς της άναδινε συνεχώς μία γοητεία, που πήγαινε θειά, ίσως κι' άσυναίσθητα από τη θερμή και πλούσια ιδιοσυγκρασία της. Είχε ζωηρά και έρωτική φαντασία και της άρεσε να δοκιμάζει τη δύναμή της επάνω στους άνδρες.

Όταν ο Σοπέν την ξαναέβλεπε στη Δρέσδη, μένει γοητευμένος. Την έρωτεύεται από την πρώτη τους συνάντησι. Η Δρέσδη πο φαίνεται μία πόλις νέα, άγνωστη, ματωμένη. Η Μαρία κι' ο Φρειδερίκος κάνουν μαζί πρωινούς περιπάτους γεμάτους μίαν εύτυχημένη μελαγχολία. Πηγαίνουν στην ταράτσα του Μπρύλ και βλέπουν να τρέχει ο «Άλβις ποταμός, κάθονται κάτω από τις καστανιές του Μεγάλου Κήπου και στο Μουσείο του Τσάιλλερ θαυμάζουν έκστατικά την Παναγία του Ραφαήλ.

Τα βράδια, όλη η οικογένεια πηγαίνει σ' ένα θείο της Μαρίας, τον παλατιανό Βοτζίτσκι, πρόεδρο της Πολωνικής Γερουσίας, που ήταν τότε εξόριστος και ζούσε στη Δρέσδη, μέσα στις πολυτίμες συλλογές του από μετάλλια, αρχαίες εστάθμιες, και σπάνια βιβλία. Είχε λάβει μέρος σε πολλούς πολέμους, ύποδέχθηκε τον Ναπολέοντα στη Βίλνα, έπειτα αχμαλωτισθήκε στη Λειψία, στο πλευρό του έτοιμοθάνατου Πονιατόφσκι! Παρατηρούσε τώρα με κάποιο θυμό πως ή άνεψιά του κάρφανε τα μάτια της με «λογερή λάμψη πάνω σε κείνο τον μουσικό που έβριαν μεζούρες. Άκόμα περισσότερα άποδοκίμαζε κάτι

κρυφομύληματα και κάτι άναστενάγματα που άκούγε από μία γωνιά του σαλονιού, όπου το νεαρό άχώριστο ζευγάρι έμοναχίζονταν μπροστά στα μάτια όλων. Τότε άρχιζε να ξεροβήχει, άνασθίκανε τα μαλλιά του κι' έκανε παρατηρήσεις στη νύφη του:

—Ένας άρτίστας, ένας άπλος άρτίστας χωρίς μέλλον... Αυτό δεν είναι το νεαρό μου για την κόρη σου.

—Είναι δυο παιδιά, έλεγε γελώντας ή κοντέσας. Είναι παιδικοί φίλοι.

—Τα ξέρουμε που φέρνουν αυτές οι παιδικές φίλιες.

Μα ο Φρειδερίκος είναι παιδί του σπιτιού μας. Γιατί να ληψώμε τώρα αυτό το τρυφερό κι' εύαισθητο πλάσμα;

Ετσι ο Φρειδερίκος εξακολουθούσε τα έρωτικά του ντενέτα στο πιάνο και στους περιπάτους, με όλο το συνοφύωμα του γέιρου θείου, κάτω από τα μάτια της μητέρας, τα γεμάτα επίεικεια. Ένας μνησ όλοκληρος πέρασε μέσα σε περιπαθείς εξάροσεις. Το αίσθημα του Σοπέν ήταν σοβαρό και βαθύτατο. Άπορροφούσε όλη την ύπαρξί του. Ζούσε μέσα σε μία παραίσθησι παραδείσιων όραμάτων. Τα φίλια της αγαπημένης του τον δύθιζαν σε ούράνιες έκστάσεις. Καί η νέα του αγαπούσε φλογερά. Μα έφθασε η μέρα που έπρεπε να φύγει. Ένα πρωί του Σεπτεμβρίου άνέβηκε για τελευταία φορά στο σαλονάκι όπου τον περίμενε η νέα κόρη. Σ' ένα τραπέζι ήταν σκορπισμένα τριαντάφυλλα. Η Μαρία πήρε ένα και το έ πρόσφερε. Το ρολόι της Φράουενκίρχε χτύπησε ένδεκα. Ο Σοπέν στενοχωρήθηκε της, χλωμός, άκίνητος, άκόταν μπροστά της, χλωμός, άκίνητος, μίλητος, με το βλέμμα χαμένο. Ένοιωσε τον ψυχικό θάνατο του άποχωρισμού, ή άκούγε το μελωδικό ρυθμό του πόνου του. Σε λίγο ο πόνος αυτός έξέσπασε, σάν ένα κύμα που έσπασεί σε άδρόστεφάνωμα λευκόμα στο πιάνο κι' έπαιξε ένα βάλε που το δονούσαν όλες οι δακρυστάλαχτες φωνές της καρδιάς του.

Αργότερα η Μαρία τ' όνόμασε «Βάλε του άποχαϊρετισμού». Είναι άξιοσημείωτο ότι ο Σοπέν δεν το έξέδωσε ποτέ. Φαίνεται πως τον άναχαίτιζε μία αισθηματική δειλία. Τόγχα, όμως και τότε είχε στη φίλη του με μία άπλη άφιέρωσι: «Για τη δειλία Μαρία. Δρέσδη, Σεπτέμβριος 1835». Ο Φοντάντα το έξέδωσε μετά τον θάνατο του συνθέτη. Οι σχολιαστές του άκούουν σ' αυτό τα ψιθυρίσματα δυό έρωτευμένων, τους χτύπους του ρολογιού, την ώρα του χωρισμού τους, τον κρότο των τροχών του άμαξιού στο δρόμο, που σκεπάει τους λυγμούς της άπελπισίας.

Ο Σοπέν φύλαξε εύλαδικά το τριαντάφυλλο που του πρόσφερε η Μαρία. Θα το βρούμε κλεισμένο σ' ένα φάκελλο μ' επίγραφή. Την έγραψε εκείνος που το ιδανικό και ή δυστυχία σημάδεψαν όλη τη ζωή του με το μύρο ενός όδους του φθινοπώρου.

Αμα έφθασε στη Παρίσι ο Σοπέν κλείσθηκε στο σπίτι του άποφασισμένος για να ζήσει μόνο με το αγαπημένο πρόσωπο που γέμιζε τώρα την έρημιά του. Της έγραψε και ζούσε με τα γραμμάτια της: «Το Σάββατο, άμα φύγατε, γυρνούσαμε όλοι λυπημένοι μέσα στο σπίτι με τα μάτια γεμάτα δάκρυα. Σε λίγο ήρθε ο πατέρας, άπελπισμένος που δεν πρόφθασε να σας άποχαϊρέτησι. Όλοι μιλούσαμε για σένα. Ο Φελίξ μου ζητούσε διαρκώς να παίξει το βάλι το τελευταίο που μου γράψατε και μου παίξατε. Τ' αγαπούμε όλοι τόσο! Πήγα τη μουσική του να τη δέσουν. Ο Γερμανός βιβλιοδέτης άπόρρησε όταν είδε να ζητώ να μου δέσουν ένα μόνο φύλλο μουσικής (δεν ήξερε ποιος τόγχαψε). Στο βραδυό τραπέζι κανείς δεν μπορούσε να φάη. Όλοι κύτταζαν τη συνηθισμένη θέσι που καθόσουν. Αν συμβή κανένα θαύμα, καμμιά φορά, και σας έσθη διάθεσις να μάς γράψετε, μην ένοχληθήτε, γράψτε μόνο δυο λόγια: «Είμαι καλά». Άλλά προσέστε, σας ίκεν ύω, και ή όχι στην έρώτησή που σας κάνω: Γράψατε πραγματικά μουσική επάνω στους στίχους «Άν

A line drawing of a person from behind, wearing a short-sleeved tunic and a pleated skirt, with hands on hips.

2. Ταγίερ πολύ πρακτικό για τις πρώτες άνοιξιάντικες μέρες. Μπορεί να φορεθῇ με μπλούζα τις πιο δροσερές μέρες και όταν ελαττώσει περισσότερο ο καιρός,

3. Φόρεμα ντέ πιές με μπολερό. Τρουά καρ μα-
νίκι με δυό βολάν. Τα βολάν του μανικιού έρχονται σέ
άρμονία με τα βολάν τής μπάσσκας. Φούστα με πιέτες
γύρω - γύρω.

Δυό μέρες, πριν φύγει, τὸ βαδάκι ποὺ ἦ-
ταν μαζί, ὁ Φρειδερίκος ρώτησε τὴ Μαρία
ἐν βέλῃ ναὶ γίνῃ ὁ ὅρκος του. Ἐκεῖνη
δέχτηκε. Ἡ κοντέσσα ἔδωσε κι' αὐτὴ τὴν
συγκαταθέσιν τῆς, μὲ τὴν συμφωνία νὰ τὸν
κρατήσουν μυστικὸ ἀπόλυτα, ὥσπου νὰ
πέσουν τὸν πατέρα νὰ δώσῃ τὴν συγκα-
ταθέσιν του, κατανικώντας τὴν περηφάνεια
τῆς ράτσας τους καὶ τοὺς ἐνδοσιαμούς του
γιά τὴν ἐπισφαλὴ ὑγεία τοῦ Σοπέ. Ὁ
Φρειδερίκος ἔφυγε, παίρνοντας μαζί του
τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τὴν ἀπελπισίαν του. Δὲν
πίστευε πιά στὴν εὐτυχίαν.

• Ἡ κοπέτσα Βαλίνσκυ τοῦ ἔγραψε συχνά. Ἡ Μαρία πρόσθετε μικρά ὑστερόγραφα. Δὲν ἔξερε κανεὶς ἀν αὐτὴ ἡ νέα ἦταν κομτὴ ἢ χορὴ καρδιά. Τὰ ὑστερόγραφα, ὁμῶς, συντόμευαν καὶ γίνονταν τυπικώτε-

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Ο Σοπέν και Γεωργία Σάνδη. 'Ο έρωτας της μοιραίας γυναίκας που κατέστρεψε τη ζωή του νενικού συνθέτη.

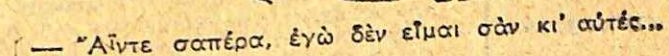
Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΝΑΥΠΑΙΟΥ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥΣ
ΧΟΡΟΥΣ. Ο "ΚΟΛΑΝΤΟΣ"
ΚΑΙ Ο ΘΩΔΩΡΑΚΗΣ ΓΡΙΒΑΣ.
ΟΙ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ
ΝΕΑΝ ... ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ.

Από μαρτυρίες που έχουμε, έ-
κείνο τον καιρό (1828) στο
Ναύπλιο γίνονταν το χειμώνα
μεγάλες και πολλές διασκεδά-
σεις. Τ' αρχοντόβιπτα και οι α-
δισματικοί του συμμαχικού ναυ-
πικίου το είχαν ρίξει στα
γλέντια, σά νέα παλληκάρια,
που ήταν. Παράλληλα ωρρανο-
ναν στα καρδάβια τους χοροεπι-
ρίδες. Σ' αυτές πήγαιναν μόνον
οσοί από τους άγωνιστές είχαν
ταξιδέψει στην Ευρώπη και οι
Φανωρίτες που είχαν έρθει στη
Πόλη γιατί μόνον αυτοί ήθε-
ραν έβλεν γλώσσες και εύρωπα-
ικούς χορούς.

Ο Καποδίστριας δὲν ἔφερε
καμμίαν ἀντίρρηση καὶ μάλιστα
εὐκόλυνε τοὺς ξένους ἀξιωματι-
κοὺς καὶ ἔβαλε ἐργάτες νὰ στή-
σουν τὸ παράπηγμα, ἔχοντας

Γι' αὐτὸ στὸν πρῶτο ἐπίσημο χορό, παρ' ὀλίγο νὰ χυθῇ αἷμα ἀπ' τὶς παρεξηγήσεις ποὺ ἐγίναν, γιατί οἱ προύγοντες τοῦ

Ἀμα, λοιπόν, ἀνοίξε ὁ χορὸς καὶ οἱ κισθαλιέροι χόρευαν μετὰ τῆς ντάμες τους, οἱ προύχοντες τοῦ Ναυπλίου καὶ πολλοὶ ἀγνωστὲς ἄρχισαν νὰ μωρμουρίζουν βλέποντας αὐτοὺς τοὺς χα-

Μερικοί από τους κοτάρηπα-
σδες και άγωνιστές πήραν τις
γυναίκες και τα κορίτσια τους
κι έφυγαν. Οί πιο πολλοί όμως
έμειναν και σχολίαζαν τους «ε-
τσιπώτους», όπως τους έλεγαν,
γορούς.

— "Αἶντε σαπέρα, ἐγὼ δὲν
ἐῖμαι σὰν κι' αὐτές...

Καταλαβαίνει ὁ καθένας τί ἐ-
γινε. Ὁ χορὸς σταμάτησε, φω-
νὲς καὶ μεγάλη φασαρία διαδέ-

Οἱ Ναυπλιώτισσες δικαιολο-
γοῦσαν τὸ Γρίβα καὶ τὴ Γρίβαι
καὶ γιὰ τὴ στάσι τους καὶ κα-

Μόνο ή δεσποινίδα Καλλιόπη
Καλαμογάρτη, ή ύστερα γυ-
ναίκα του Παπαλεξοπούλου που

Ὁ ποιητὴς μάλιστα Ἀλέξανδρος Σούτσος, ἂν καὶ σπουδα-

«Τὸ βάλς... τὶ νόστιμος χορός!
κακὸ δὲν εἶν' ἀλήθεια
τὰ χέρια νὰ μπερδεύονται

ν' ἀγγίζονται τὰ στήθεια...». Ὁ Καποδίστριας ἔλειπε στὴν Αἴγινα τὴν ἡμέρα ποὺ ἐ- γινε ὁ «πρῶτος ἐπίσημος χο- ρός». Ὅταν γύρισε καὶ ἔμαθε

τασεως ωραιος, εσοχώ-
τατε, μπερδεύουν τὰ ποδάρια
τους άνδρες και γυναίκες και
δέν μπορείς νά καταλάβης τί γί-
νεται.

ρώπη, έξοχώτατε, καὶ καλὰ θὰ
κάνης νὰ χαλάσῃ τὸ παράπη-
γμα γιὰ νὰ μὴ γίνουν τίποτα
χειρότερα.

Ὁ Καποδίστριας στὴν ἀρχὴ
δὲν θέλησε ν' ἀκούσῃ τὴ συμ-
βουλὴ τοῦ Κολοκοτρώνη, μὰ οἱ

γυναίκες του Ναυπλίου περυνώ-
 τας απέξω απ' την «αΐθουσα
 του 'οροῦ» μούτζωναν καὶ ἔφτυ-
 ναν, ἐνῶ τὴ νύχτα μερικές τὴν

Εξ ἄλλου, στίς ἐπίσημες γιορτές, οἱ γυναῖκες τῶν ἀγωνιστῶν, ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες, πετροβολοῦσαν.

—στὶς χορεύτρες—καὶ γόστρια

Βλέποντας ὁ Καποδίστριας
τὴ γενικὴ ἀποδοκιμασία

καὶ χαλάσαν τὸ παράπηγμα—
τὴν αἴθουσα τῶν δημοσίων χο-
ρῶν—κι' ἔτσι ἀπὸ τότε πέρα

... ξαναχορευθούν οι ευρωπαϊκοί χοροί στο Ναύπλιο. Κ.

29

φυματίωσι βρίσκει ανάμεσα τους τα πιδ επίδεκτικά θυμάτα. 'Η γέννησι, ό θηλασμός και ή περιποίησι των παιδιών υπονομεύει μερικές φορές την υγεία της μητέρας, πρό πάντων όταν τα παιδιά γεννιώνται πολύ κοντά το ένα με το άλλο. 'Η σκληρή προσπάθεια και των δυο συζύγων στα πρώτα χρόνια της εγγάμου ζωής, με την πρόσθετη επαγγελματική εργασία, τις ελάχιστες διακοπές, τις στενοχωρίες και τον πειρασμό της αποφυγής των Ιατρικών έξόδων, ενώ έχουν πραγματική ανάγκη από γιατρό, όλα αυτά υποσκάπτουν την υγεία τους.

Σύζυγοι που ανήκουν σ' αυτή την κατηγορία, παθαίνουν νευρικές κρίσεις από υπερκόπωση, ή πνευμονία, όργανικές καρδιακές παθήσεις, επαγγελματικά νοσήματα και άλλες σχετικές καταστάσεις. Για τους ανθρώπους αυτούς ή υγεία είναι ζήτημα που έχει πολύ περισσότερη σημασία από το απλό προσωπικό ενδιαφέρον. Γιατί από την υγεία αυτήν εξαρτάται ή ετυχία ολόκληρης της οικογενείας και γι' αυτό το λόγο πρέπει να μπαίνει με όλη τη σοβαρότητα στην πρώτη γραμμή. Ποσοί δεν έχουν ακούσει πατέρες και μητέρες να λένε ανήσυχα: «Τί θ' απογίνουμε αν αρρωστήσιν κανείς μας;»

Οι κοινωνικές ασφάλισεις και οι 'Ασφαλείες ζωής, άτυχημάτων και υγείας, έχουν μεγάλη σημασία για την ευνόικη λύσι των προβλημάτων που μπορούν να παρουσιασθούν. Φυσικά, οι εξασφαλίσεις αυτές έχουν ακόμη μεγαλύτερη σημασία, όταν υπάρχουν παιδιά, που χρειάζονται μεγαλύτερη προστασία.

Δεν θα παραλείψουμε ν' αναφέρουμε—αν και δεν θα σταθούμε ιδιαίτερα πάνω σ' αυτή— τη σημασία που έχει για το θεσμό της οικογενείας ή οικονομική βάση. Όταν δεν υπάρχει εισόδημα, πάνω στο οποίο να στηρίζεται ή οικογένεια, όταν ή νοικοκυρά ή ό άνδρας δεν γνωρίζει πώς να τὰ βγάλει πέρα με τὰ οικονομικά και να βάλει στην άκρη λίγα χρήματα, οι δυσκολίες είναι άναπόφευκτες.

Ένας λογαριασμός στο ταμειυτήριο,, ένα ιδιόκτητο σπίτι, ή έγγραφη στις κοινωτικές ασφάλισεις, είναι απαραίτητα για να εύτυχησει ένα σπίτι. 'Ισως να φανή παράξενο που αναφέρεται ό οικονομικός παράγων σ' ένα θέμα που άγκαλιάζει τη διαπαιδαγώγησι του δημιουργικού ένστικτου. 'Αλλά αναφέρουμε τον οικονομικό παράγοντα με την έννοια ότι αποτελεί και αυτό σημαντικό μέρος για τη δημιουργία οικογενείας και ή δημιουργία οικογενείας πηγάζει κατ' ερώσει από το ένστικτο αυτό.

Ένα από τὰ μεγαλύτερα προβλήματα, που έχει να αντιμετωπίσει ένα ζεύγος, άφορά τὰ παιδιά.

Ο' άποκτήσι το ζεύγος παιδιά; Και αν ναι, πόσα; Φυσικά υπάρχουν πολλοί ιδιαίτεροι λόγοι για τους οποίους ένα ζεύγος μπορεί να μην επιθυμεί παιδιά ως ένα ώριμο μέγεθος ή και καθόλου.

Υπάρχει π. χ. το ζεύγος, που δεν τολμά ν' άποκτήσι παιδιά εξ αιτίας κάποιου κληρονομικού στίγματος. Το ζεύγος αυτό καλά θα κάνει να πάρη όλα τὰ μέτρα που είναι δυνατόν για να τὰ εμποδίσιν να γίνουν. 'Από την άλλη υπάρχει το ζεύγος, που δυστυχώς δεν βρήκε την ευκαιρία να συζητήσει τὰ προβλήματα αυτά πριν από το γάμο και να ενεργήσει ανάλογα.

Όρισμένα ζεύγη μπορούν να αντιλαμβάνονται πώς ή υγεία του ενός ή του άλλου από τους δυο συζύγους είναι τέτοια, ώστε δεν πρέπει να πέσει επάνω της και το βάρος της πατρότητας. Φυσικά, ό λόγος αυτός είναι νόμιμος μολονότι πολλά από τὰ πρόσωπα αυτά ήταν άρρωστα και πριν από το γάμο και ακατάλληλα στην πραγματικότητα γι' αυτόν. 'Η οικονομική θέση της οικογενείας είναι συχνά τέτοια που τὰ παιδιά θα διατρέξουν άληθινά κίνδυνο, αν ανατραφούν μέσα σ' ένα τέτοιο σπίτι.

Δεν επιθυμούμε να εκφράσουμε γνώμη σχετικά με το πόσο μεγάλη οικογένεια πρέπει να επιδιώξη να δημιουργήσει ένα ζεύγος. Για ένα τέτοιο ζήτημα πρέπει να λογαριάζονται οι συνθήκες. Για να διατηρηθή αριθμητικά ένα ώριμο κοινωνικό στρώμα, άποιστούνται κατ' μέσον όρο πε-

ρισσότερα από τέσσερα παιδιά. Σύμφωνα λοιπόν με τον μέσον όρο, κάθε οικογένεια με λιγώτερα από τέσσερα παιδιά, μένει όπισω. Αυτό είναι ζήτημα περισσότερο ή λιγώτερο σοβαρό, άνάλογα με το αν ή ομάδα είναι χρήσιμη ή όχι.

Τα ζεύγη που για οποιοδήποτε λόγο δεν μπορούν ή δεν πρέπει να άποκτήσουν παιδιά, έχουν μπροστά τους τη δυνατότητα να υιοθετήσουν όρφανά. Το παιδί που προέρχεται από καλή οικογένεια, μπορεί, όταν εύρη την κατάλληλη περιποίηση και στοργή, να αναδειχθή όπως και ό εξ αίματος άπόγονος που έχει την ίδια ηλικία και βρίσκει τις ίδιες ευκαιρίες. Κατά μέσον όρο μάλιστα, τὰ παιδιά αυτά επιτυγχάνουν καλύτερα, φθάνει ή εκλογή των θετών τους γονέων να είναι καλή. Όταν πρόκειται να υιοθετήσουν οι γονείς παιδιά, πρέπει να τὰ εξετάσουν προηγουμένως καλά, τόσο από σωματική, όσο και από ψυχική άποψη.

Τα άτεκνα ζεύγη μπορούν επίσης να ικανοποιήσουν τὰ πατρικά τους αίσθημα-τα και να προσφέρουν ταυτοχρόνως μεγάλη υπηρεσία, αναλαμβάνοντας κάποια εργασία που έχει σχέση με την εύτυχία των παιδιών και των νέων. Αυτός είναι ό μόνος τρόπος για να μείνουν νέοι και γλυκείοι. «'Αφετε τὰ παιδιά ελθείν προς με, ό τι αυτόν έστιν ή βασιλεία των ούρανών», δεν είναι όγγμα κενό. Είναι ή ουσία της ζωής.

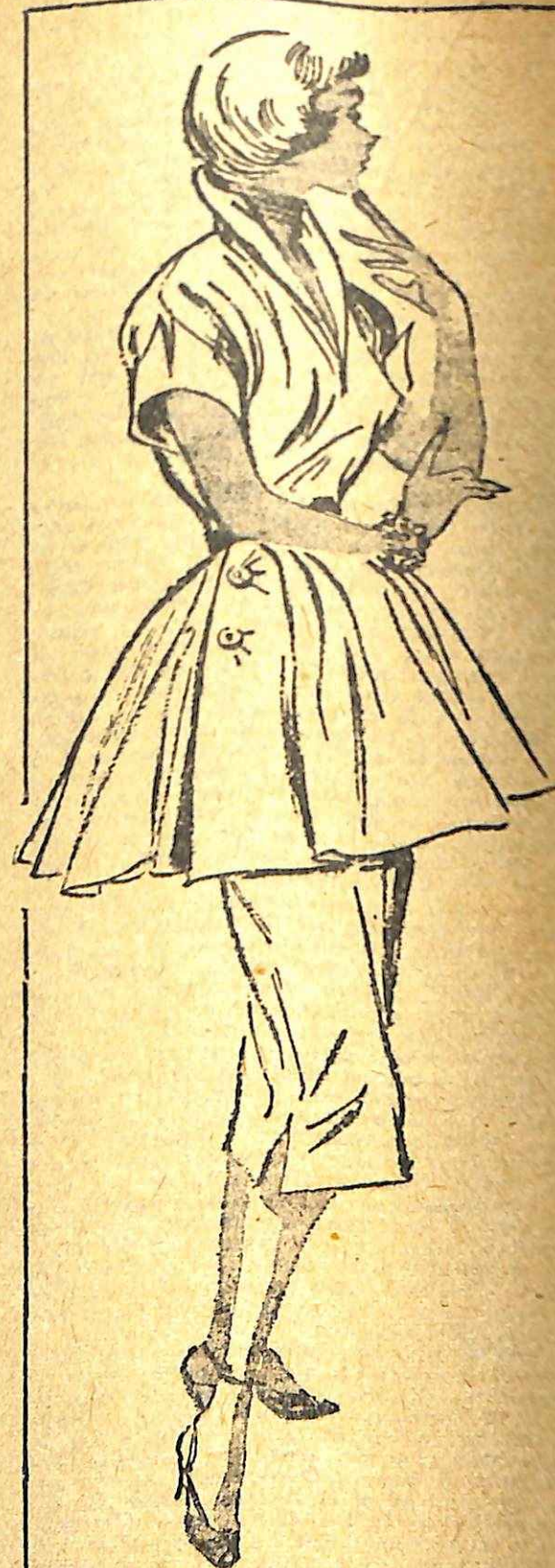
Η περιποίησι των παιδιών, άφοι γεννηθούν, έχει τεράστια σημασία. 'Αλλά αναγεται σε άλλο κεφάλαιο και δεν θα συζητηθή εδώ.

Πολλά προβλήματα είναι σεξουαλικά υπό την έννοια που χρησιμοποιείται συνήθως ό όρος αυτός. Ένας σύζυγος και μία γυναίκα, ένας άνδρας και μία γυναίκα που έχουν πολύ καλή υγεία και ζουν με την οικειότητα που άπολαμβάνει το έγγαμο ζεύγος, βρίσκουν πολλές ευκαιρίες για να εκφράσουν τη στοργή και τον έρωτά τους. Πρέπει να τους άρνηθούμε το σεξουαλικό προνόμιο και να τους το επιτρέψουμε μονάχα για το σκοπό της αναπαραγωγής; 'Ασφαλώς όχι! Πρέπει να μάθουν καλά την τέχνη της αγάπης για να γνωρίσουν τις εξαίσιες χαρές της συζυγικής αγάπης. Η σταθερότης του γάμου θα εξαρτηθή σε μεγάλο βαθμό από την ικανότητα αυτή, αν και υπάρχουν φυσικά και άλλοι παράγοντες που εξυπηρετούν αυτό το σκοπό.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, όπου υπάρχει σ' αυτό το στάδιο της ζωής δυσανεξία με τις συζυγικές σχέσεις, ή αίτια βρίσκεται στο γεγονός ότι οι γυναίκες διεγείρονται βραδύτερα και χρειάζονται περισσότερο χρόνο από τον άνδρα για να ικανοποιηθούν. Οι σύζυγοι έχουν την τάσι να λησμονούν ότι οι ερωτικές περιπτώσεις χρειάζονται μετά το γάμο όσο και πριν από αυτόν. Καθώς διεγείρονται γρήγορα και γρήγορα ικανοποιούνται, ξεχνούν πώς ή γυναίκα που μοιράζεται τη ζωή τους σε όλα τὰ άλλα πρέπει να έχει το μεριδίό της και στη σεξουαλική ζωή και ότι διαφορετικά θα άηδιάσει και δεν θα υποφέρει ολόκληρο το γάμο. Ένα μέρος της δυσανεξίας όφείλεται επίσης και στο γεγονός ότι ένα μεγάλο ποσοστό από γυναίκες νομίζουν πως ή σεξουαλική ικανοποίησι δεν τους ικανοποιεί και πως κάθε έκδήλωσι ικανοποίησης και ένδιαφέροντος για τις σεξουαλικές σχέσεις περιέχει κάτι το χυδαίο. Όταν ό σύζυγος είναι όσο πρέπει προσεκτικός και ή σύζυγος έχη πεισθή πώς οι νόμιμες συζυγικές σχέσεις είναι άγνές, τότε εύκολα θα δημιουργηθή μία τέτοια σεξουαλική ζωή, που θα συνδέσει την οικογένεια με άταλάνιας κρίκους.

Σημαντική προσοχή έχει καταβληθή για να προσδιορισθούν με ακρίβεια τα όρια της υγιούς και όρθης σεξουαλικής άγωγής. Δεν μπορεί να υπάρξη καμιά συνταγή για το πόσο συχνά μπορεί να γίνεται ή επαφή των συζύγων χωρίς να παραβλάπτεται ή υγεία και ή ζωτικότητα τους.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

ΜΙΑ ΚΟΜΨΗ ΤΟΥΝΙΚ

Οι στενές φούστες είναι πολύ στη μόδα, δεν είναι όμως κατάλληλες για όλα τὰ σώματα. Γι' αυτό οι Οίκοι Μόδας εφαρμόζουν μία δεύτερη φαρδιά φούστα, την τουνίκ δηλαδή, επάνω από την πολύ εφαρμοσμένη πρώτη. Πάρα πάνω σας δίδουμε ένα παράδειγμα από το μοντέλο αυτό. Βελούδινο φόρεμα για βράδυ. Τα μανίκια κοντά με ρεβέρ. 'Ο γιακάς όρθιος. Δυο κουμπιά χρυσά στο πλάι της τουνίκ, που είναι έννομενη με τη ζώνη, προσθέτουν μία πολυτελή λάμψη σ' αυτό το ωραίο σύνολο.

ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΚΥΑΝΟΠΩΓΩΝ

ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗ 15 ΦΟΡΕΣ!...

Ο Γουμν Μάνβιλ υπήρξε πάντα ένας τζέντλεμαν και από τα νεανικά του χρόνια προτιμά τις ξανθές. Έκτος αυτού, ό Τόμν, που είναι και δασίλευς του αμιάντου, έχει στη διαθεσι του έναν άρκετά σεβαστό αριθμό εκατομμυρίων δολαρίων. Οι προτιμήσεις δε αυτές και τὰ δολάρια του είχαν ως αποτέλεσμα να άποκτήσι κάποια φήμη. Παντρεύτηκε όκτώ φορές και τώρα έτοιμάζεται για το ένατο πείραμά του.

Αλλά ό μοντέρνος αυτός Κυανοπώγων δεν σκοτώνει τις συζύγους του. Άρκείται για να άνακτήσι την έλευθερία του, να προσφέρει μία άρκετά καλή διατροφή στην άπολυμένη προσωρινή του σύζυγο. Με τον τρόπο αυτόν έχει ήδη δαπανήσει σχεδόν 3.500.000 δολάρια. Και δρισκώμαστε ακόμη στην αρχή. 'Η, το πολύ-πολύ, στη μέση. Γιατί στα 1946 ό Τόμν Μάνβιλ σε μία συνομιλία του με τους δημοσιογράφους, εξέδηλωσε την πρόθεσί του να νυμφευθή τουλάχιστον δεκαπέντε φορές! Και φαίνεται πως έχει ακόμη τον διαθέσιμο καιρό για να πραγματοποιήσει τὰ σχέδιά του! Είναι μόλις 57 χρόνων...

Συνήθως ό Τόμνν εκλέγει τις γυναίκες του ανάμεσα στον κόσμο των χορευτριών των μιούζικ-χάλ, στα παρασκήνια των όποιων κυκλοφορεί σχεδόν μονίμως μεταξύ δύο γάμων του.

Έκτος από το ρεκόρ του άριθμού των συζύγων, ό Μάνβιλ έχει και ένα άλλο ρεκόρ. Το ρεκόρ της μικρότερης διαρκείας. 'Ο έβδομος γάμος του με την έβδομη ξανθή χορεύτρια, Μάσι Μάρν 'Αϊνγουορθ, διήρκεσε έπτά ώρες και σαραντατρία λεπτά ακριβώς. Στο γαμήλιο τραπέζι, ό Τόμνν Μάνβιλ μεθυσσε — και έπειδή ή Μάσι δεν άγαπούσε καθόλου το αλκοόλ, πήρε το καπέλλο της κι έφυγε.

Στον όγδοο γάμο του, ό Τόμνν φάνηκε άπιστος προς το μιούζικ-χάλ. Αφέθηκε να παραιοσυνθί στα δίχτυα μιάς... δημοσιογράφου, της Ζεορζίνας Κάμπμπελ. 'Ο γάμος τους έγινε στα 1945. 'Η σελήνη του μελίτου των δεν παρουσίασε τίποτε το έξαιρετικό. Έπιστρέφοντας, συνήνησε την Μάρσελ Έντοναρντς, την τετάρτη του σύζυγο. Και έγκατέλειψε τη σύζυγό του για να φύγη όχι μόνο με την Μάρσελ, ή όποια διαπρόσθε όλη τη γοητεία της, παρ' ό και με άλλες τέσσερις ξανθές.

Στο μεταξύ ή Ζεορζίνα δεν έμεινε άπορηγόρητη. Παρηγορήθηκε με τη συντροφιά ενός ωραίου τζοκέυ, ό όποιος ανέλαβε να την μάθη ίππασία. 'Ο Τόμνν πειράχθηκε από την... άνάμοστη διαγωγή της συζύγου του και ζήτησε διαζύγιο.

Τό έλαβε. Και τώρα σκοπεύει να νυμφευθή με τη δακτυλόγραφο του, για την όποια λέγει ότι είναι ή ωραιότερη ξανθή. 'Αλλά δεν έγγυάται καθόλου για τη διάρκεια του γάμου του και για την σταθερότητα των αισθημάτων του.

Θα ήταν περίεργο από μέρους του...

ΤΕΧΝΗΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Από μικρά κομματάκια δέρματος ή τσόχας, μπορούμε να φτιάσουμε όμορφα και φτηνά μπουκετάκια που θα δώσουν στο παλτό μας, στο ταγιέρ ή στο φόρεμά μας μία νέα, χαρούμενη νότα.

Το πρώτο μπουκετάκι γίνεται αν ράψουμε πάνω σ' ένα λεπτό άσπρο κομμάτι δέρμα ή τσόχ~ κομμένο όβάλ, όκτώ μικρά λουλουδάκια σε χρώματα κίτρινο, καστανό, κόκκινο, μπλε και άσπρο. Τα λουλουδάκια αυτά θα τὰ ράψουμε στη μέση τους με βελονιά κουμπότρυπας και με κόκκινο ή κίτρινο μεντάξι. Το μεγόλο λουλούδι είναι άνοιχτό κίτρινο με πράσινο κάλυκα. Στο όβάλ άσπρο κομμάτι είναι επίσης στερεωμένα τὰ φύλλα και οι μίσχοι των λουλουδιών — στην άναπόδή του μεριά.

Αφού γίνουν όλα αυτά, κόβουμε ένα δεύτερο άσπρο όβάλ κομμάτι όμοιο με το πρώτο, και στερεώνουμε πάνω του μία παραμάνα με τον εξής τρόπο: Στο μέσον του άσπρου κομματιού κάνουμε δυο μικρές σχισμές σε 2 εκατοστά του μέτρου άπόστασι ή μία από την άλλη, χώνουμε σ' αυτές το πάνω μέρος της παραμάνας και την κλείνουμε. Λείφουμε κατόπιν όλο το κομμάτι με γόμα και το κολλούμε στο πίσω μέρος του πρώτου, πάνω στο όποιο έχουν ραφτή τὰ λουλούδια.

Για να κάνουμε το δεύτερο μπουκετάκι κόβουμε δυο φύλλα από πράσινο δέρμα ή τσόχα. Για τὰ 6 λουλούδια κόβουμε 12 μικρούς κύκλους, από τους όποιους αφαιρούμε έναν τομέα (βλέπε εικόνα). Για το κάθε λουλούδι χρειαζώμαστε έναν άνοιχτόχρωμο και έναν σκούρο κύκλο. Πρώτα ράβουμε στις δυο του άκρες τον έξωτερικό κύκλο, σχηματίζοντας έτσι ένα χωνάκι. Και μέσα σ' αυτό βάζουμε και κολλούμε το

άλλο χωνί που θα το φτιάξουμε ράβοντας τον έσωτεριό κύκλο, προσέχοντας όμως να μην πέσουν οι δυο ραφές στο ίδιο μέρος. (Οι ραφές, βέβαια, των κύκλων θα γίνονται από την άναπόδη).

Έτσι σχηματίζουμε τους κάλυκες των λουλουδιών. Τώρα μέσα σε κάθε κάλυκα θα δά- λουμε... μικρή φούντα από

δέρμα σε διαφορετικό με ταιριαστό χρώμα. Για να φτιά- ξουμε τις φούντες κόβουμε μία

λουριδίτσα φράντζα 4 εκατοστόμετρα μακρὰ και 4 εκατοστόμετρα πλατιά. Αυτή τη φράντζα την κολλάμε γύρω στο κοτσάνι που κάνουμε από ένα κομματάκι πράσινο δέρμα ή τσόχα. Κατόπιν περνάμε το κοτσάνι μέσα από το κέντρο των λουλουδιών.

Όλα τὰ κοτσάνια και τὰ φύλλα είναι στερεωμένα πάνω σε μία μικρή λουριδίτσα από δέρμα ή τσόχα. Το όμορφο αυτό μπουκετάκι κορφισώνεται πάνω στο πέτο του πανωφοριού σας ή του ταγιέρ σας με μία μικρή παραμάνη, ακριβώς σαν ήταν ένα μπουκετάκι από φυσικά λουλούδια.

ΠΑΝΤΑ ΚΟΜΨΗ ΣΤΗ ΎΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

1. Φόρεμα απλό, και συγχρόνως πολύ κομψό, κατάλληλο για κείνες που ασχολούνται με την εκπαίδευση των παιδιών. Μανίκια ρεγκλάν. Τελείωμα λαιμού σκέτο. Χωρίς γιακά, λίγο άνεματό. Το φόρεμα διπλώνει στο πλάι σαν ρόμπα. Πίσω ή φούστα έχει μια ραφή στη μέση.

2. Μπλούζα για γυναίκα που εργάζεται σε φαρμακείο. Ένας μεγάλος μονόκομματος νομίτης και δύο μεγάλες τσέπες με διπλά γιακιά είναι το μόνο της στολίδι. Η μπλούζα κουμπώνει πίσω με κουμπιά από πάνω ως κάτω.

3. Μπλούζα κατάλληλη για πωλήτρια καταστήματος. Κλασικό σχέδιο, με κουμπιά μπροστά. Μανίκια τρουά κάρ φούσκα.

Δυο τσέπες στη φούστα και μία στο μπροστό για να γαρνιρισμένες με γιακιά.

4. Η κομμάτσια μπορεί να κάνει τη μπλούζα της από άσπρο περκάλι, για να μπορεί να πλένεται συχνά. Ένα μεγάλο «πλί» έχει η φούστα στο πίσω μέρος. Νομίτης που αρχίζει από την πλάτη κι ερμηνεύεται, χωρίς ραφή, ως εμπρός. Τσέπες βαλμένες με τσέπη ασύμμετρο.

5. Κι' αυτή η μπλούζα είναι κατάλληλη για πωλήτρια. Νωμίτης στρογγυλός γιακάς μικρός. Μία τσέπη μόνο στη μέση του μπλούστου. Μανίκια κοντά φούσκα. Μονόκομματα στη μέση της φούστας, δίνει χαρά και αέρα στην πρακτική αυτή μπλούζα.

6. Κομψή ποδιά από χρωματιστό κρετόν. Το κορσάζ τελειώνει σε δύο μύτες που δένουν στον ώμο. Η φούστα κομμένη λοξή. Δυο τσεπάκια κοφτά. Ολόκληρη η ποδιά κουμπώνει στη πλάτη.

7. Ποδιά χωρίς μανίκια, εύκολη στο σιδερώμα. Διπλώνει μπροστά και έχει διπλή σειρά κουμπιών. Δυο μεγάλες τσέπες τετράγωνες. Η ποδιά αυτή μπορεί εύκολα να φορεθεί πάνω από ποιοδήποτε φόρεμα.

8. Για τις δουλειές του σπιτιού. Μπλούζα μονόκομμη γαρνιρισμένη με σκωτσέζικο ύφασμα. Διπλώνει σαν ρόμπα. Η ζώνη αρχίζει από τις άκρες των δύο πλευρών και δένει πίσω.

9. Απλό φορεματάκι που ετικαθιστά την ποδιά για τις δουλειές του σπιτιού. Το βολάν της φούστας, όπως και του μπλούστου, δίνουν σ' αυτό το φορεματάκι ιδιαίτερη γάρ.

10. Παντελόνι χρήσιμο για τις δουλειές του σπιτιού ή του κηπουσίου. Γατέρες γαρνιρισμένες με ρεβέρ και μπουτό. Μπλούζα με μεγάλα καρό. Ένα ζωηρό εξωτερικό γιακί τονίζει τις ραφές.

Η ΣΙΩΠΗΛΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗΣ ΠΟΥ ΕΘΥΣΙΑΣΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΠΟΥ ΑΓΑΠΟΥΣΕ

Ο γιατρός 'Ανρ' 'Ετύς σήκωσε το ακουστικό.

— 'Η μαμά! Ντοριά; ρώτησε μια φωνή.

— Λάθος πήρατε, είπε νευριασμένος, κι' έκλεισε το τηλέφωνο.

Από τη στιγμή που κάθισε να γράψει το άρθρο του για το 'Ιατρικό Δελτίο, τον είχαν διακόψει είκοσι φορές!

«Δε γίνεται νάσαι και γιατρός και σύζυγος και γυιός και φίλος και άνθρωπος, τέλος πάντων!», σκέφτηκε.

Ο 'Ανρ' ήταν πολύ νέος, μόλις τριάντα χρόνων, και τ' όνομά του ήταν κι' ένας γνωστός. Βέβαια, πήρε την κλινική του πατέρα του όταν εκείνος πέθανε εδώ και δυό χρόνια, αλλά ο κόσμος αναγνώριζε την αξία του. 'Η ζωή του χαμογελούσε μόλις γεννήθηκε. Οι γονείς του τον λάτρευαν κι' όπως δεν είχαν άλλα παιδιά, ικανοποιούνταν και τις πιο περιέργες ιδιοτροπίες του.

Ο δόκτωρ 'Ετύς, ο πατέρας του, ήταν για όλους αστείρος, σωστό θηρίο, και μόνο μπροστά στον 'Ανρ' γινόταν ένα παι χινδάκι, που ο γυιός του το κούρνιαζε κατά τα κέφια του, κι' άλλοτε του έγραφε τις σχολικές εκθέσεις, άλλοτε έβαζε στη διάθεσή του το πορτοφόλι του, άλλοτε γύριζε σε έκδρομους ή χόρευε σε πάρτυ — ποιος; ο δόκτωρ 'Ετύς!

«Αν πήγαινε την κυρία 'Ετύς, τη μητέρα του 'Ανρ', λιποθυμούσε αν άνοιγε η μύτη του γυιού της. 'Η αν άργούσε να γυρίσει το βράδυ απ' έξω!»

Κι' όμως μ' δλ' αυτά, ο 'Ανρ' έγινε γιατρός, και γιατρός αξίας μάλιστα!

«'Η βίλα του γιατρού 'Ετύς, που ήταν και κλινική, ήταν από τα πιο όμορφα σπίτια που μπορεί να φανταστεί κανείς, σ' ένα ήσυχο, καταπράσινο προάστιο του Παρισιού.»

Μέσα σ' αυτό το ειδυλλιακό περιβάλλον, ήταν Μονάρχης ο 'Ανρ', από τα μικρά-μικρά του χρόνια και μια μέρα έφερε στο πράσινο παλάτι του μια Βασίλισσα, τη Μαρί-Ζερμαίν. Αυτό το όνομα κατάκαρδα ή κυρία 'Ετύς, που άνοιγε τον δρόμο για τον 'Ανρ' ένα λαμπρό, αριστοκρατικό γάμο.

Όσο για τον άνδρα της, ο δόκτωρ 'Ετύς πέθανε ένα μήνα μετά το γάμο του γυιού του, από έμβολο. 'Η νέα κυρία 'Ετύς εγκαταστάθηκε κυριαρχικά στη βίλα του συζύγου της και πρότεινε μάλιστα και μεταρρυθμίσεις.

Ο 'Ανρ' την παντρεύτηκε γιατί την αγάπησε και γιατί θεωρούσε τον έρωτά του αυτόν αμοιβαίο! 'Ηταν δυνατόν να μην είναι αμοιβαίος; Αυτό που ήθελε ο 'Ανρ', ήταν και η θέληση των άλλων και αυτό που επιθυμούσε, ή επιθυμία τους!

«Ετσι είχε συνηθίσει. 'Η Μαρί - Ζερμαίν — σιωπή»

μήλική του — τον παντρεύτηκε γιατί είχε μια φημισμένη κλινική, ένα καινούργιο αυτοκίνητο, μια θαυμάσια βίλα, και ήταν νέος και μ' έναν παιδαίστικο αέρα, που ύπασχόταν την αιώνια νεότητά!

Τον αγαπούσε; Μά ναί, ασφαλώς! Μπορεί μια κοσμική κοπέλλα, όχι στην αγωγή της πρώτης νεότητάς, να μην αγαπήσει έναν ώριμο και πλούσιο νέο, που την αγαπά και της ύπασχεται ζωή όνειρεμένη;

Δεν φημιζόταν για τους καλούς της τρόπους η Μαρί-Ζερμαίν και πολύ γρήγορα ήρθε σε σύγκρουση με την πεθερά.

«'Η κυρία 'Ετύς, το είχε μέσα στο αίμα της να θεωρή σαν κλέρως της αγάπης του παιδιού της οποιαδήποτε ύψη — πολύ περισσότερο τη Μαρί-Ζερμαίν.»

Από τον πόλεμο που είχαν αρχίσει οι δύο κυρίες 'Ετύς, ήταν δύσκολο να προβλέψει κανείς την έκβαση, γιατί και οι δυό ήταν πολύ δυνατές. 'Η μία, ή νέα, είχε μεγάλο όπλο και ασπίδα τον 'Ανρ', που έπαιρνε για προσωπική προσβολή κάθε λέξη που λεγόταν για τη γυναίκα του. Και η άλλη, όμως, ή μεγάλη, είχε ένα πολύ δυνατό όπλο: τη διαθήκη της, και περιουσία ήταν δική της, και μπορούσε σε κάθε στιγμή να ζητήσει να χωρίσει την περιουσία της από τον γυιό της, Σ' αυτή την περίπτωση, ο 'Ανρ' ήταν χαμένος.

Μά, επί τέλους, αγάπη μου, απαιτώ να σβέσει τη μητέρα μου!... είπε μια μέρα ο 'Ανρ', ύστερα από μια θυελλώδη σκηνή.

«'Η Μαρί - Ζερμαίν νόμισε πως χάνει έδαφος και αποφάσισε να το ξαναπάρη.»

Το ξέρω πως έπαφες να μ' αγαπάς. Δε σε νοιάζει πως μιλούν σε μένα. Δε σε νοιάζει όμως ούτε πως μιλάω στη γυναίκα σου; 'Εσένα χτυπάνε όταν με δρίζουν. Δεν το καταλαβαίνεις αυτό;

Κι' ο 'Ανρ' «κατάλαβε» πως θίγουν τον δόκτωρ 'Ετύς κι' έκανε μια φοβερή σκηνή με τη μητέρα του, που την έμαθε δλη η κλινική.

«'Η Μαρί - Ζερμαίν θριάμβευε. Όχι όμως για πολύ. 'Αλλά μπρος της είχε ένα διάβολο μπορούσε ν' άνεχθη ήταν η 'Αννα, και πάντα άφινε ύπονους στον 'Ανρ' για το ρόλο της 'Αννας. Τον άφινε να φαντάζεται ότι έδωσε φυτίλι στην πεθερά της.»

Ποιά ήταν η 'Αννα; Γιατί να μείν στο σπίτι; Είναι δυνατόν να μην είχε σχέσεις πριν με τον 'Ανρ; Αυτά τα ερωτήματα τριγύριζαν διαρκώς στο μυαλό της όταν αντίκριζε τη νέα.

«'Η 'Αννα ήταν μια μακρινή ανεψιά της κυρίας 'Ετύς, όρφανη και δίχως κανένα πόρο ζωής. Είχε μεγαλώσει κοντά στον 'Ανρ' — έξη χρόνια πιο μω-»

ρή — κι' είχε συνηθίσει να θεωρή το μικρό τυράννο, τον εξοδερφό της, σαν τον πιο ωραίο, τον πιο έξυπνο, τον πιο προκομμένο νέο του κόσμου.

«'Η επιβολή του 'Ανρ' σε όλους και σε όλα, καθώς όλοι ήταν έτοιμοι πάντα να ικανοποιήσουν κάθε του επιθυμία, αυτή η ατμόσφαιρα του θαυμασμού και της παθιασμένης αγάπης, έκανε την 'Αννα να βλέπει τον εξοδερφό της σαν ένα θεό.»

Σιγά - σιγά τα άκαθόριστα αισθήματα αυτά έγιναν έρωτας. Ο 'Ανρ' όμως δεν μπορούσε να είσθαιβη παρά μόνον πάθη, και η λεπτή κοπελίτσα με τα πράσινα μάτια και τα κλειστά ως το λαιμό φορέματα, δεν ήταν δυνατόν να εμπνεύσει τον πόθο σ' ένα νέο της ιδιουγκρασίας του 'Ανρ.

Μετά το γάμο του 'Ανρ', ο έρωτας στην αγνή του μορφή, θάφτηκε μέσα στην καρδιά της 'Αννας κι' επειδή η πιο αγνή μορφή του έρωτα επιβάλλει θυσία, η 'Αννα προσπάθησε πολλές φορές, για την ευτυχία του αγαπημένου της, να συμβιβάσει τη θεία της με τη νύφη της.

Μια μέρα ο 'Ανρ' είπε στη μητέρα του ότι η Μαρί-Ζερμαίν περιμένει παιδάκι.

Την ίδια κι' όλες μέρες, από μια άσημαντη αφορμή, η Μαρί-Ζερμαίν έκανε μια φοβερή σκηνή, αναστάτωση την κλινική, πήρε ένα βαλιζάκι με πράματα της κι' έφυγε. Ο 'Ανρ' ήταν στο Παρίσι και το μεσημέρι θα έκανε στην κλινική μια δύσκολη έγχεση.

«'Η 'Αννα, αφού περιποήθηκε τη θεία της, σκέφτηκε να μη ταραξεί τον 'Ανρ' πριν από τη δουλειά του, αλλά να τον αφήσει να το μάθει μετά. 'Ετρεξε λοιπόν στην κρεβατοκάμαρα, και διαστικά-διαστικά, ταχτοποιούσε τα πράματα που ήταν αναστατωμένα.

Τα συντάγιά της τουαλέτας ήταν αδειασμένα. Καθώς πήγε να τα βάλλει στη θέση τους και να τα κλείσει, ένα χαρτί φάνηκε στο βάθος ενός συρταριού. Το τράβηξε. 'Ηταν ένα γράμμα. Φαίνεται ότι στη διασύντη της η Μαρί-Ζερμαίν έγραψε να το πάρει μαζί της. Μια περιέργεια την έκανε να ρίξει μια ματιά.

«Πολυαγαπημένη μου. 'Η ευτυχία που μου χαρίζεις είναι ανένερσστη. Αυτές οι στιγμές όμως θάθελα να μην τελειώνουν, γιατί δε μου φτάνουν. 'Όταν...»

Το γράμμα έφτανε στις λεπτομέρειες για τον τόπο των ραντεβού κι' από κάτω ένα μικρό όνομα και μια ήμερομηνία: πριν από τρεις μήνες!

Με το γράμμα στα χέρια τη δρόκε ο 'Ανρ', όταν μπήκε διαστικά στην κρεβατοκάμαρα. Της έριξε ένα καχύποπτο βλέμμα, που την έκανε να κοκκινίσει.

— Τι κάνεις εδώ; Πού είναι η Ζερμαίν; ρώτησε.

«'Η 'Αννα ένοιωσε ότι πνίγεται. — Δός μου γρήγορα να δω τι διαβάζεις.

Τρόμος και απόγνωση ζωγράφισταν στο πρόσωπο της φτωχικής κοπέλλας. Με μια γρήγορη κίνηση ο 'Ανρ' της είχε πιάσει το μπράτσο.

— Όχι, όχι, 'Ανρ. μην το διαβάσεις! φώναξε.

«'Αλλά ήταν άργα πιά. Ο 'Ανρ' είχε στα χέρια του το γράμμα της Ζερμαίν.

«Μ' αυτό το γράμμα όλα τε-»

λειώνουν και ή γαλήνη θα αναρθεί, σκεφτηκε μέσα στο θαλαμώμενο μυαλό της.

Δεν τολμούσε να κυττάσει το 'Ανρ'. Όταν σήκωσε τα μάτια της, ο 'Ανρ' ήταν καθισμένος στο κρεβάτι κι' έκλαιγε. Δεν ήταν ο 'Ανρ' αυτός. 'Ηταν ένας άλλος άνθρωπος, που πονούσε.

«Την αγαπά λοιπόν τόσο που λυ!»

— Πού το δρῆκες αυτό γράμμα;

Αυτό το γράμμα ήταν το έπλο να δώσει τη μισή τη Παρίσι, να δοκιμάσει να κερδίσει τον 'Ανρ'. Αυτή ήταν η πρώτη φωνή κι' ύστερα μια άλλη φωνή:

«Αυτό το γράμμα μπορεί ν' γίνει το όπλο, να ξαναδρά ο 'Ανρ' τη χαμένη του ευτυχία. Αυτό έχει σημασία: η ευτυχία του!»

κι' αυτή η φωνή ήταν η φωνή της μεγάλης, της αληθινής, της αγνής αγάπης — αυτή η φωνή σκέπασε τη πρώτη.

— Αυτό το γράμμα είναι δικό μου! ψιθύρισε με φωνή που μόλις ακουγόταν, κι' έκρινε πρόσωπο με τα χέρια της.

Τα πικρά λόγια που άκουσε από τον 'Ανρ', από τη στιγμή κι' από τη Μαρί-Ζερμαίν που στο ανάμεταξύ είχε γυρίσει — τα δέχτηκε αμίλητη στην ενδόμυχη χαρά που οι γυιοί δέχονται να μαρτυρούν.

Όταν ή πόρτα έκλεισε πίσω από τη φτωχική όρφανη, το ίδιο εκείνο βράδυ, ο 'Ανρ', δασκώτας το μπράτσο της Μαρί-Ζερμαίν, την κυττάζε που έφερε μόνη της μέσα στο σαρόντα, κι' ούτε έβαζε με το στόμα του ότι την ευτυχία του χρωστούσε στη μεγάλη της θυσία.

Ούτε και περίμενε να δει στο νεκροτομείο την άλλη μέρα το κουμπί που έλειπε από τη μπλούζα του, κλεισμένο σ' ένα μικρό στο παγωμένο χεράκι της μικρής του εξοδέρφης.

ΛΟΥ-Ι. ΝΤΥΠΕΝ

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

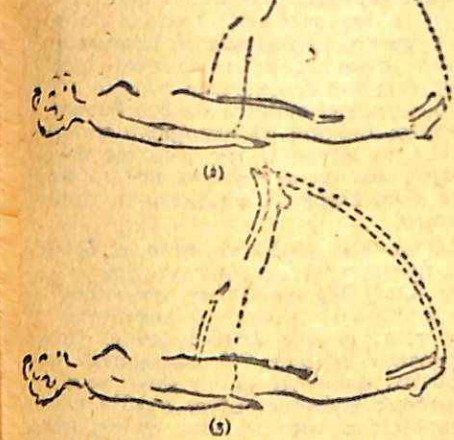

Εργασία επιμημένη

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕCOLE PIGIER GUERE LA VIGNE

ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ ΙΝSTITUT DE COUPE MODERNE

Μαθήματα ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΛΟΥΛΑ Σ ΖΩΓΡΑΦΟΥ 68 ΠΙΠΙΝΟΥ 77 ΤΗΛ 83.959

1. — Στηριχθείτε στα γόνατα και το στήθος. Μείνετε σ' αυτή τη στάση δεκαπέντε λεπτά το πρωί και το βράδυ, με τα γόνατα ξεχωριστά.

2. — Ξαπλωμένη στο κρεβάτι με τα χέρια στις πλευρές ύψωστε εναλλάξ το κάθε πόδι σε κάθετη στάση, όπως δείχνει το σχήμα 2.

3. — Ξαναλάβετε πέντε φορές την ίδια κίνηση και με τα δύο πόδια μαζί.

της μήτρας, όπως και μερικά φάρμακα, που μπορεί να διατάξει γι' αυτό το σκοπό μαιευτήρας.

Δύο, τρεις ή και τέσσερες ακόμη εβδομάδες έπεται από τον τοκετό, ο κόλπος να γίνει μια έκκριση από υγρό, που λέγεται «λόχεια». Στις τέσσερες πρώτες ημέρες τα λόχεια είναι σαν τα έμμηνα, μόνο που είναι περισσότερα.

Επειτα ξεθωριάζουν και γίνονται νερούλα και μετά τη δεκάτη μέρα αποσπρόκτρινα. Όσο αλλάζει ο χαρακτήρας των λοχείων, τόσο αλλάζει και η ποσότητά τους. Όταν τα λόχεια συνεχίζονται και έπεται από την τετάρτη εβδομάδα, τότε πρέπει να ειδοποιηθεί ο γιατρός. Τα λόχεια αφίνουν λεκέδες που δαίνουν με μεγάλη δυσκολία. Γι' αυτό ή καλή νοικοκυρά προστατεύει τα σεντόνια της με μικρά σιτεδάκια ή άλλα προστατευτικά μέσα.

Η ανασυγκρότηση του κόλπου γίνεται με βραδύτερο ρυθμό από την ανασυγκρότηση της μήτρας. Ο βλεννογόνος που περιβάλλει τον κόλπο, μένει μαλακός και χάρπας προσημένος, πολλές εβδομάδες έπεται από τον τοκετό. Το άνοιγμα του κόλπου έχει ελαφρά διασταλή και έχει γύρω γύρω μικρά κομματάκια από τον παρθενικό ύμνο. Τα κομματάκια αυτά που είναι υπολείμματα του ύμνου, μοιάζουν τόσο πολύ με τα κομπαλάκια της μυρτιάς, ώστε οι ανάτομοι τα ονομάζουν «Μύρτιας».

Ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν ή όχι γάμματα, η περιποίησις του περιναίου είναι μια από τις σημαντικές φάσεις έπεται από τον τοκετό. Για να προλάβουν μόλυνση στο στρατηγικό αυτό σημείο ή στο άνοιγμα του κόλπου, οι μαιευτήρες διατάσσουν εξωτερικές πλύσεις με αντισηπτική διάλυση ή με σαπουνάδα. Χρησιμοποιούνται αποστειρωμένες γάζες για να καλύπτονται τα γεννητικά όργανα καθώς επίσης και αποστειρωμένα πανιά για μεγαλύτερη προφύλαξη.

Ο πόνος στην περιοχή αυτή ίσως να φαίνεται μεγάλος στη λεχώνια, που είχε φυσιολογικό τοκετό, αλλά διαρκεί μονάχα λίγες ημέρες.

Στη διάρκεια της πρώτης εβδομάδας έπεται από τον τοκετό, οι νυκτερινές επιδρομές είναι κάτι συνηθισμένο. Είναι σαν ένα μέσον που μεταχειρίζεται ή Φύσι για

να ξεπλύνει και να καθαρίσει τον οργανισμό της μητέρας, που τόσο ταλαιπωρήθηκε. Στο εξωτερικό περιποιούνται το δέρμα της μητέρας καθημερινά με χλιαρό νερό και σφουγγαρί και μέσα σ' έξη ή επτά ημέρες οι ιδρώτες παύουν έντελως.

Αμέσως έπεται από τον τοκετό, οι δακρυγόνοι πόροι λειτουργούν υπερβολικά. Ακόμη και ή ήρεμη, ψυχρή και συγκεντρωμένη γυναίκα καθώς και ή γερή γυναίκα, με τα πολλά ενδιαφέροντα, μπορούν να ξεσπούν τότε-τότε σε κλάματα.

Τα δάκρυα έρχονται μόνο και μόνο επειδή μερικές λεχώνες χάνουν τον έλεγχο πάνω στο συναισθηματικό τους κόσμο έπεται από τη γέννα. Το ίδιο συμβαίνει συχνά έπεται στην περίοδο της ηδούς και στην περίοδο της έμμηνοπαύσεως. 'Η νέα μητέρα κλαίει συχνά επειδή είναι «τόσοσο, τόσοσο πολύ ευτυχισμένη!», ή επειδή όλοι της φέρονται τόσο καλά, ή επειδή πληγώθηκε στα αισθήματά της, ή επειδή όλοι φαίνεται πως οι δικοί της δεν ενδιαφέρονται όσο πρέπει γι' αυτήν.

«Ενα περίσσιο ανδρικό μανδύλι είναι συνηθώς αρκετό σ' αυτή την περίπτωση... Μόλις δώσω ή λεχώνια αναλάβει πέρα ως πέρα, τον καινούργιο μητρικό της ρόλο, μόλις τακτοποιηθεί και πάλι στο σπίτι της, ναδρίσκει τη συναισθηματική της ισορροπία και κοκκινίζει κάθε φορά που θυμάται τις μικροασηματολογίες της.»

«Ενα όργανο που επηρεάζεται πολύ στην έγκυμοσύνη, είναι ή κύστις. Το μέγεθος της, το σχήμα της, ή ικανότης της να διαστέλλεται, έχουν επηρεασθεί σε αρκετό βαθμό. Οι μεταβολές της πίεσεως πριν και έπεται από τον τοκετό άσκουν τέτοια επίδραση πάνω στην κύστι, ώστε μπορεί να παύσει να λειτουργή έντελως. Δεν είναι ασυνήθιστο πράγμα στα μαιευτήρια να περνούν ημέρες ολόκληρες έπεται από τον τοκετό, χωρίς να ούρη διόλου ή λεχώνια. 'Η θεραπεία της καταστάσεως αυτής δεν είναι και τόσο διασκεδαστική, αλλά φέρνει άποτελέσματα. 'Η κύστις α-»

ναλαμβάνει γρήγορα από την ταλαιπωρία και προτού περάσει μεγάλο διάστημα, αρχίζει και πάλι να λειτουργή φυσιολογικά, ιδιαίτερα όταν ή λεχώνια σηκωθεί από το κρεβάτι. Τότε ή ούρησι στην τουαλέτα γίνεται πολύ ευκολώτερα παρά όταν ή λεχώνια είναι ξαπλωμένη στην πάπια, επάνω στο κρεβάτι.

«'Η κυριώτερη μεταβολή στο σώμα της νέας μητέρας σημειώνεται στα στήθη της. 'Επί ολόκληρους μήνες, το σχήμα τους αλλάζει. Μεγαλώνουν σιγά-σιγά και φουσκώνουν. 'Εβγαζαν ένα άχρωμο υγρό, την κολλάστρα. Με τη γέννησι του παιδιού, οι ορμόνες μπαίνουν σ' ενέργεια και κατά την τρίτη ή την τετάρτη ημέρα αρχίζει να κατεβαίνει το γάλα, συχνά με αιφνίδιο φούσκωμα του στήθους. Τότε, τα στήθη της μητέρας πλημμυρίζουν με γάλα και είναι έτοιμη να παραθέσει το πιο ευχάριστο και φιλικό γεύμα του κόσμου, για να θρέψει τον πιο μικροσκοπικό και τον πιο πεινασμένο συνδαιτημόνα της γης, το μωρό της!»

«'Η πρωτάρα μητέρα χρειάζεται καθοδήγηση για να μάθει να θηλάζει όπως πρέπει το παιδί της. Πολλές λεπτομέρειες σχετικές με την ευγενική τέχνη του θηλασμού έχουν μεγάλη σημασία και για τη μητέρα και για το βρέφος. 'Αν ή μητέρα περιποιηθεί πριν από τον τοκετό τις ρόγες της, όπως περιγράψαμε σε άλλο κεφάλαιο, τότε είναι καλά προετοιμασμένη για τη νέα λειτουργία του σώματος. 'Εκτός όμως από την περιποίησις αυτή, πρέπει να περιποιηθεί καλά τις ρόγες της και έπεται από κάθε θηλασμό, όπως τις περιποιόταν μια φορά την ημέρα πριν από τον τοκετό. Οι θηλές είναι εξαιρετικά ευαίσθητες στις πρώτες εβδομάδες του θηλασμού. Μερικές φορές σκάζουν και τότε μολύνονται όταν δεν βρῆκαν την κατάλληλη περιποίησις. Πολύ άποτελεσματικό και εθολικός τρόπος είναι να έχη ή μητέρα έτοιμο ένα δισκάκι με όλα τα απαραίτητα για την περιποίησις του στήθους.

«'Η δαίτια της μητέρας, που θηλάζει έχει τεράστια σημασία για την ανάπτυξη του παιδιού της. 'Αν δεν τρώει όπως πρέπει, τότε δεν τρώει όπως πρέπει και το μωρό της. Στις περισσότερες περιπτώσεις,

ποιδίτης του γάλακτος της προσδιορίζεται από το είδος και το ποσόν της τροφής που τρώει. 'Εχει λοιπόν χρέος ή κάθε θηλάζουσα να προσέχει την τροφή της. 'Αλλ' αυτό δεν σημαίνει και ότι πρέπει να τρέφεται τόσο πολύ, ώστε να παχύνει σαν τη χριστογεννητική γαλοπούλα! Τρία κανονικά γεύματα την ημέρα και μια όκα γάλα επί πλέον, είναι υπερπερκατά για να εξασφαλίσουν πενθής τάξεως γάλα.

«'Η θηλάζουσα μητέρα μπορεί να καπνίζει, αλλά αμέσως έπεται από το θηλασμό, γιατί ή νικωτήνη χρειάζεται σωστή μισή ώρα για να φύγει από το σώμα. Δεν πρέπει ώστόσο να ξεπερνά το μισό πακέτο τσιγάρα την ημέρα. 'Ενα ποτηράκι κρασί ή μύρα τότε-τότε επιτρέπεται. 'Αλλά ή μητέρα που θηλάζει δεν πρέπει να πίνει.

«Όκτώ έως έννεα ώρες ύπνος και λίγη ανάπαυσι έπεται από το φαγητό, είναι υ-ποχρεωτικοί κανόνες για τη μητέρα που θέλει να είναι ροδωκόκκινη και να διατηρήση το γάλα της για το μωρό της. Πρέπει ν' αποφεύγει την κούρασι σαν την πανούκλα. 'Αν επιτρέπουν τα οικονομικά της, θα την ώφελήσει πολύ να έχη βοηθό στις δουλειές του νοικοκυριού και στην περιποίησι των άλλων παιδιών. 'Η φρονιμη μητέρα φροντίζει να θηλάζει το παιδί της πλεγιάσμένη ή μισοπλεγιάσμένη, εξασφαλίζοντας έτσι μίαν ανάπαυσι, που διαφορετικά θα της ήταν άδύνατο να έχη.

Οι συναισθηματικές εκρήξεις και κλονισμοί είναι δυνομήσις για τις θηλάζουσες μητέρες. Δυσάρεστα αισθήματα ή οποια-

1. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

2. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

3. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

«'Ηταν ή ανασυγκρότηση ή αλλαγή σκέψεων είναι τόσο απαραίτητες για τη νέα μητέρα όσο και για κάθε άλλη γυναίκα που κάνει α-δύλογοι και έντατική εργασία. Για να βοηθήσει το μυαλό της, δεν χρειάζεται να πάη στο δουδ. 'Ενας ευχάριστος περίπατος, ένα καλό βιβλίο, ένα γεύμα έξω ή μια βραδυά στον κινηματογράφο, μπορούν συχνά να τα εξασφαλίσουν.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ή συνέχεια.

4. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

5. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

6. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

7. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

8. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

9. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

10. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

11. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

12. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

13. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

14. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

15. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

16. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

17. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

18. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

19. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

20. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

21. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

22. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

23. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

24. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

25. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

26. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

27. — Με το σώμα ύπτιο και χωρίς στήριγμα της κεφαλής ύψώστε το πηγούνι σας έτσι ώστε ν' ακουμπήση στο στήθος δέκα φορές. Προσπαθήτε να μην κινήτε άλλα μέρη του σώματος.

28. — Με το σώμα σε ύπτια στάση, σταυρώστε τα χέρια στο στήθος και ύψώστε το επάνω μέρος του κορμού άργα, άργα, ώστε να καθήσετε.

29. — Ενώ κάθεσε, σταυρώστε τα χέρια σας πίσω από το κεφάλι και επιστρέψετε στην ύπτια στάση. Ξαναλάβετε την άσκηση αυτή δέκα φορές.

30. — Με το σώμα

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

ΤΗΣ Κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΧΑΤΖΗΜΗ

Τα ηπειρωτικά κεντήματα κατέχουν μία από τις πρώτες θέσεις ανάμεσα στα τόσα πολύμορφα και ιδιότυπα υποδείγματα της ελληνικής κεντητικής. Όχι μόνον γιὰ τὸν πλούτο τοῦ υλικοῦ καὶ τὴν πλούσια διακοσμητικὴ τους σύνθεσι ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν λεπτότητα τῶν χρωματισμῶν καὶ τὴν τελειότητα στὴν τεχνικὴ ἐκτέλεσι.

Στὰ κεντήματα τῆς Ἠπείρου δὲ διακρίνουμε ἕξι ἐπιδράσεις ποὺ ἀφομοιώθηκαν, ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀνατολικήν. Ἡ ἀνατολικὴ αὐτὴ ἐπιδρᾶσι φαίνεται μάλιστα πῶς διαδόθηκε στὸ ἡπειρωτικὸ κεντήμα κυρίως ἀπὸ τὰ πολυτίμα ἀνατολικά ὑφάσματα. Γενικώτερα ὅμως τὰ κεντήματα τῆς Ἠπείρου συγγενεύουν μὲ τὰ νησιώτικα καὶ κυρίως μὲ τὰ κεντήματα τῆς γειτονικῆς Λευκάδας καθὼς καὶ μὲ τὰ Σκυριανὰ καὶ μὲ ὠρισμένα Μικρασιατικὰ κεντήματα.

Ἀπὸ τὰ σωζόμενα ἡπειρωτικὰ κεντήματα τὰ παλιότερα ἀνήκουν στὸν 18ο αἰῶνα καὶ τὰ περισσότερα στὶς ἀρχὲς τοῦ 19ου. Τὸ κεντήμα καλλιιεργήθηκε στὴν Ἠπείρο ὅχι μόνον ὡς οἰκιακὴ τέχνη γιὰ τὴν ἀτομικὴ χρῆσι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπαγγελματικὴ ποὺ κατ' ἐξοχὴν ἀναπτύχθηκε καὶ ὡς ἐργαστηριακὴ τέχνη.

Τὰ ἡπειρωτικὰ κεντήματα ὑφάσματα διακρίνονται σὲ δύο κατηγορίες: α) σὲ κεντήματα γιὰ τὸ στολισμὸ τῆς φορεσιᾶς: ποκάμισα, κεφαλόδεσμοι, μπόλιες, ζωνάρια, θρακοζώνες κλπ., καὶ β) σὲ κεντήματα τῆς κατοικίας: σεντόνια, μαξιλάρια, μπάντες, πεσκέσια, προσόψια, πετσέτες, μαχαιροδέδες κλπ. Ὅλα εἶναι κεντημένα πάνω σὲ ἄσπρα ὑφάσματα, λιγὰ ἢ μεταξοῦτὰ μὲ μετὰξι σὲ λεπτότατες ἀποχρώσεις. Συχνὰ στὰ πλουσιώτατα αὐτὰ κεντήματα γίνεται ἀνάμιξη ἀπὸ χρυσὰ ἢ ἀσημένια νήματα, καὶ πολλὲς φορὲς σκομε ὁλόκληρες ἐπιφάνειες κεντημα χρυσονήματα καὶ ἀσημονήματα.

Ἐπίσης πολλὰ ἀπὸ τὰ ἡπειρωτικὰ κεντήματα εἶναι, ὡς πρὸς τὸν ὅσον, δηλαδὴ κεντημένα μὲ λευκὰ μετὰξι σπτότατη τεχντροπία. Σπανιότατα εἶναι τὰ μετὰξι μπασμπακερὰ ὑφάσματα τμημένα συνήθως μὲ μαλλιά καὶ ὀφρῖες στὶς πιὸ ἀπόκεντρες περιφέρειες, λα ὅμως καταλαμβάνονται σὲ δύο βασικὰ κατηγορίες δηλαδὴ σὲ κεντήματα ποὺ γίνονται μὲ τὸ μέτρημα τῆς γλωσσῆς τοῦ σματος καὶ σὲ κεντήματα ποὺ τὰ δέματα εἶναι ἐλεύθερα σχεδιασμένα πάνω ὑφάσμα.

Ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς βελονιᾶς βλεπόμενα στὰ ἡπειρωτικὰ κεντήματα ποὺ καὶ τοὺς ὅμως δὲν ἀποβλέπει στὴν ἀντικεινὴν ἐντύπωσι, ἀλλὰ στὴν λεπτότητα τῆς ποικιλίας τῆς ἐπεξεργασίας. Τὰ κοσμητικὰ θέματα τῶν κεντημάτων πηθεύονται ἀνάλογα μὲ τὴ χρῆσι τοῦ διαφόρου τρόπου. Εἶναι σχεδὸν πάντοτε αὐτοτελεῖς συνθέσεις, ποὺ ἄλλοτε ἐπαινεθάνονται καὶ ἄλλοτε πληροῦν ὁλόκληρη ἐπιφάνεια. Τὰ πιὸ συνθετικὰ ἀπ' αὐτὰ εἶναι διάφορα γεωμετρικὰ ἔντυπα, δέντρα, λουλούδια, κλαδιά μὲ λουδία, φύλλα, ρόδακες, κυπαρίσσια, ρύφαλλα, τουλούπες, παραστάσεις βάζα, μπρίκια, ἀναπαράστασεις ἀπὸ λιά, φανταστικὰ θηρία, διάφορα ζῷα, λογα, ἄντρες, γυναῖκες, ὅπως καὶ ἀπὸ τὸν καθημερινὸ καὶ γιορταστικὸν ὅλα αὐτὰ στὴν ἀσχηματοποιημένα μὲ ἰδιόμο τρόπο.

Ἐνὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ θαυμάσια (Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα

ΑΠΟΚΡΗΣ, ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν

1.—Ποικιλία τῶν παραμυθιῶν. Φαρδεῖα, μακούα, λοξὴ φούστα, μὲ μεγάλους χρωματιστοὺς φιόγκους γύρω στὸ στρίφωμα. Γιλέκο μὲ κεντητὲς μπορντούρες. Στὸ κεφάλι διάδημα... χάρτινο.

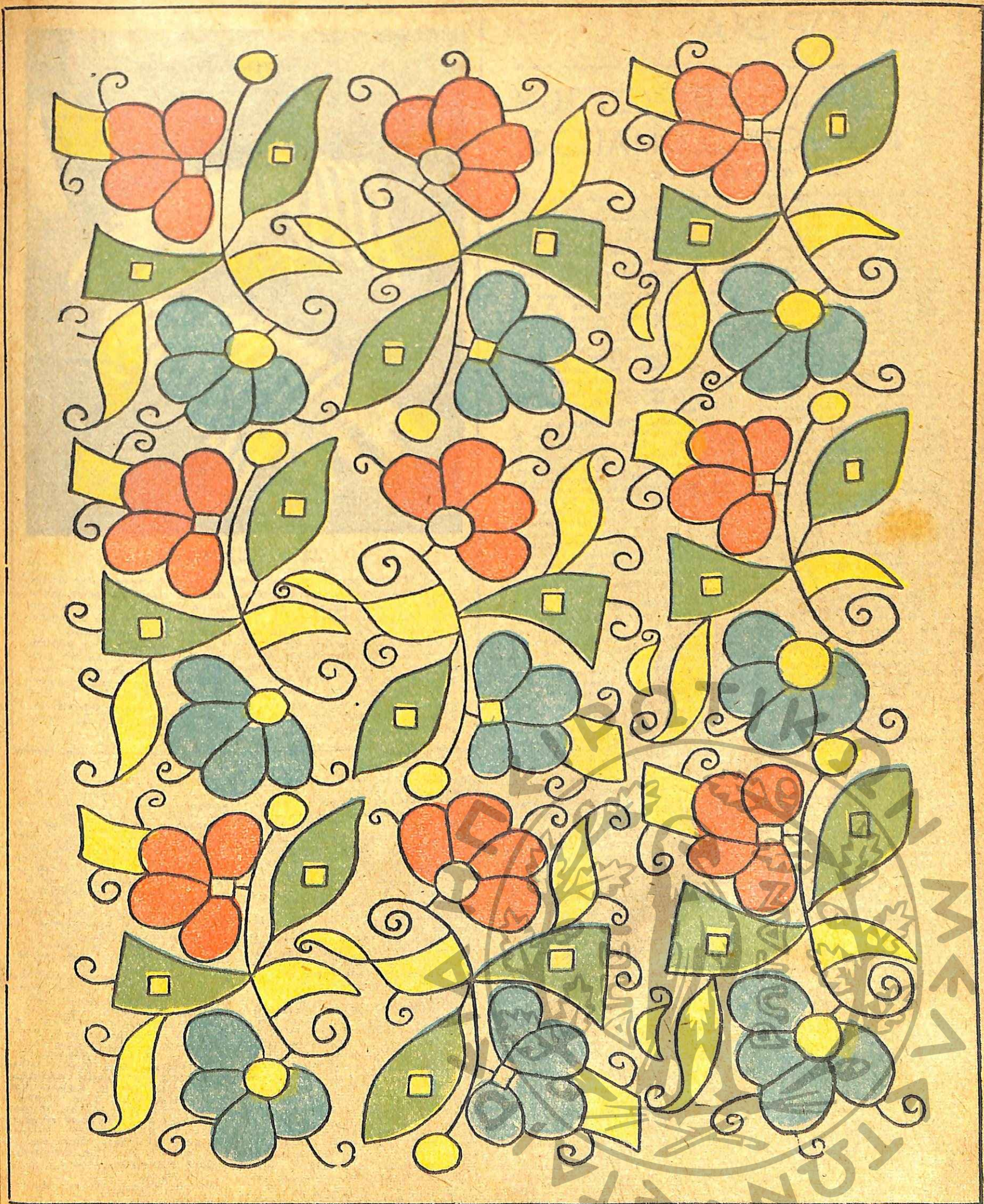

2.—Ἡ κοκκινোসκουφίτσα. Κοτὴ, λοξὴ φούστα μὲ σούρες, Γιλέκο ἀπὸ τὸ ἴδιο ὑφάσμα. Διπλὸ σειρήτι στὴ φούστα καὶ στὸ τέλειωμα τοῦ γιλέκου. Κοκκινὸ σκουφάκι.

3.—Καπνοδοχοκαθαριστὴς. Εὐκόλο καὶ χαριτωμένο συγχρόνως μασκάρεμα. Μακρὺ παντελόνι, κλειστὴ μπλούζα, γιλέκο μὲ μεγάλα πέτα. Ἐνὰ μαντίλι δεμένο στὸ λαιμὸ ἔρχεται σὲ χαριτωμένη ἀντίθεσι μὲ τὸ ὑπὸ καπέλλο.

4.—Ὁ γαλλανδέζα. Ριγωτὸ φόρεμα χωρὶς καθόλου νίκι, μὲ τετράγωνο ντεκολτέ. Ἀπὸ μέσα ἄσπρη μπλούζα καὶ στὸ λαιμὸ μὲ μανίκι φούσκα. Μεγάλῃ ἄσπρη ποδιά. Ἀπὸ δύο ὑφάσμα τῆς ποδιᾶς ἕνα καπέλλακι ὀλλανδέζικο.

5.—Πιερὸς. Μονοκόμμη φόρεμα χωρὶς μὲση ἀπὸ δύο χρώματα. Στὸ τέλειωμα τοῦ παντελονιοῦ καὶ μαγιῶν βολὰν ἀπὸ τὸ ἴδιο ὑφάσμα.

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

45

Μια πολύ ωραία ευκαιρία για να δοῦμε τοπικές ένδυμα-σίες, δικές μας και ξένες, είναι

οι Απόκοπες με τις χαριτωμέ-νες τους μεταμφιέσεις.

Αν είσθε ξανθούλα και έχε-τε ξανθό αδελφούλη, θα ντυθή-τε με μεγάλη πρωτοτυπία και χάρι για τὸν παιδικό χορό μ' αυτά τα σουηδέζικα κοστού-μια. Έτσι ντύνονται στη Σουη-δία και μάλιστα σε μια περιο-χή της, τη Δασκαφλάν, ὁ γαμπρός και ἡ νύφη. Μπορεῖτε ἀν θέλετε νὰ ντύσετε ἑστί και τὴν κοῦκλα σας. Ἡ νύφη φορεῖ στὸ κεφάλι ἕνα μικρό, λευκό κάλυμμα με κόκκινες δούλες και πράσινες κορδέλες. Τὸ πλά-στρὸν τοῦ κορσὰς της εἶναι κόκκινο, με χρυσοῦ κοσμημα-τά. Τὸ μικρὸ γιακαδάκι στὸ λαι-μὸ λευκό, τὸ καλὲ ἀπὸ δούλε-μένο ἀσπὶ καὶ ὁ σταυρὸς ἐ-πίσης. Ἡ ζακέτα ἔχει τὸ χρώ-μα τῆς πράσινης ἐλιάς και οἱ κόκκινες μανσέτες εἶναι γαντι-σμένες με ἀσπρη γούνα. Γάν-τια κρέμ. Ποδιὰ κόκκινη με κί-τρινη λουρίδες. Φούστα σκού-ρα βυσινιά. Κάλτσες κόκκινες Παπούτσια καφέ, με πέτσινα ρεβέρ.

Ὁ γαμπρὸς φορεῖ μαῦρο κα-πέλλο, λευκά κορδόνια, λευκό γιακά. Πράσινο ζιλε με ἀσημέ-νια κουμπιά. Γιακά, λουλούδια και κορδέλες ἀσπρες. Κυλότα κρέμ. Μεγάλη ρεντιγκότα λου-λακία, φοδωρισμένη με ἀσπρη γούνα. Κάλτσες λουλακίες, κόκ-κινες κορδέλες στὰ γόνατα, μαῦα παπούτσια με ἀσημέ-νιες ῥοζες.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΦΙΛΤΡΟ

Ὁ βασιλιάς τῆς Γαλλίας Ἐρρίκος, ὁ τέταρτος εὐχαρι-στίστανε πολὺ νὰ παίξῃ με τὰ παιδιὰ του.

Μία μέρα, ὁ Ἰσπανὸς πρε-σβευτὴς πού πῆγε νὰ τὸν ἐπι-σκεφθῇ στὸ παλάτι, τὸν βρῆκε νὰ περπατᾷ με τὰ τέσσερα και νὰ ἔχῃ πάνω στὴ ράχη του καβάλα, τὸ μικρὸ γιουῦ του.

Χωρὶς νὰ εὐχαληθῇ διόλου ὁ βασιλιάς, ρώτησε τὸν πρεσβευ-τὴ:

—Κύριε πρεσβεύτα, ἔχετε παιδιὰ;

—Μάλιστα, Μεγαλειότατε.

—Αἱ ὦραι! Τότε λοιπὸν μπορῶ νὰ τελειώσω τὸ γύρο μου χωρὶς νὰ με παρεξηγήσε-τε.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Ο ΚΟΚΟΣ ΚΑΙ Η ΚΙΚΗ

Ὁ Κοκὸς, χωρὶς μυαλὰ λέγει στὴν Κικὴ τρελλά:
—Παίζουμε τὸ τόπι;
—Ἐλα πρώτα ἐδὼ κοντά, νὰ διαβάσης, τ' ἀπαντᾷ παίζουμε κατόπι.

Ποὺ ν' ἀκούσῃ ὅμως αὐτός! Πάει στὸν κήπο πεταχτός! Τόσο δὲν τὸν νοιάζει. Κι' ὁ μπαμπὰς σὰν ἦρθ' ἐκεῖ βρῆκε μόνη τὴν Κικὴ μέσα νὰ διαβάξῃ.

Πιάνει τότε τὸν Κοκὸ, τὸν ἀφίνει νηστικό κι' ἔξω ἀπ' τὸ τραπέζι. Ὡς τὸν ἔμαθε μ' αὐτὰ τὴ δουλειὰ του νὰ κυττῇ κι' ὕστερα νὰ παίξῃ.

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ

ΦΤΙΑΞΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΑΜΠΑΖΟΥΡ

Δὲν ἔχεις λάμπα πορτατίφ (φορητή); Καὶ διαβάσεις ἀκό-μα ἑστὶ τὰ μαθηματὰ σου και τὰ ὁμορφα διδλία πού σου χά-ρισαν τίς γιορτές; Μὰ θὰ κου-ράσης τὰ μάτια σου. Πρέπει τὸ συντομότερο ν' ἀποκτήσῃς μία. Καὶ γιὰ νὰ δείξῃς τὴν ἱκανό-τητά σου πρέπει νὰ τὴ φτιά-ξῃς μόνος σου. Δηλαδὴ τὸ ἀ-μπαζούρ γιὰ τὴ βάση εἶναι δύσκολη. Λοιπὸν, θὰ προμηθευ-θῇς τὴ βάση «ξύλινη ἢ μεταλλι-νη» ἀπὸ ἕνα κατάστημα ἡλεκ-τρικῶν εἰδῶν. Κατόπιν θὰ πά-ρῃς ἕνα χοντρὸ ἀσπρὸ χαρτί,

νοβολὰ εὐγὰ. Καὶ ὅταν ἀπὸ τὰ αὐγὰ βνοῦν τὰ μικρὰ μυρμη-γκία, οἱ εὐγάτες τὰ μεταφέρουν σὲ ζεστὰ μέρη και ἐκεῖ τὰ φροντίζουν. Κάποιο ἀπὸ αὐτὰ τὰ μωρὰ γίνεται βασιλισσα. Καὶ ὅταν... ἐνηλικιωθῇ, μαζεύ-ει γύρω της ἐργάτες και πολε-μιστὲς και φτιάχνει μαζί τους μίαν νέα κοινότητα, ἕνα νέο κρά-τος. Δὲν εἶναι περίεργο;

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ

Ἀγαπημένα μου παιδιὰ, Πῶς πάει τὸ γλέντι; Φαντάζομαι!!

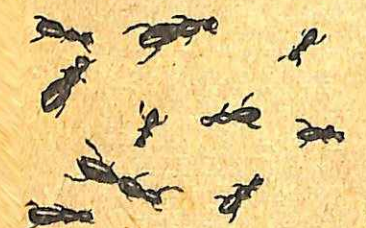
«Γιὰ τρεῖς ἡμέρες τεμπελιά γλέντι, χαρὰ, καμμιὰ δουλειὰ ποῖος λέει πῶς δὲν τὸν νοιάζει;».

Ἐτσι τραγουδαῖ με τὸ στοματάκι σας τὴ δική σας τὴ χαρὰ μίαν πολὺ καλὴ, καλὴ δασκάλα σας, ἡ ποιήτρια Κα-τίνα Παῖζη. Ἀχ, ἀλήθεια! Νὰ ξεπλύνῃς τὴν ἀρίδια σου! Νὰ μὴ νοιάζῃσαι παρὰ μόνον γιὰ τίς χάρτινες κορδέλες πού θὰ μαζέψῃς γιὰ νὰ κάνῃς οὐρὰ στὸν ἀπτό σου τὴν Κα-θαρὴ Δευτέρα! Νὰ γελᾷς, νὰ γελᾷς με τὴν καρδιά σου. Νὰ τραγουδᾷς, νὰ χορεύῃς, νὰ φορᾷς ὁμορφα παράξενα ρούχα πού νὰ σὲ δείχνουν ἀλλοιόωτικο, νὰ τρώς καλὰ φαγητὰ και πολλὰ γλυκά... ἔ! Μὰ δὲν εἶναι και μικρὸ πρᾶμα. Κρατᾷς τόσο λίγο οἱ Ἀπόκριες! Γι' αὐτὸ μὰς ἀρέσουν. Εἶναι ἕνα ξεσκάσμα, μίαν γλυκειὰ τρέλλα μέσα στὴν καθημερινὴ ζωὴ. Ἀν ὁμως ἦτανε κάθε μέρα Ἀπόκριες, πιστέψτε με, παιδιὰ μου, πῶς ἡ ζωὴ δὲ θὰ εἶχε θέλητρο, γιὰτὶ θὰ τὴ μάραινε ἡ μονοτονία.

Ἡ θεία ΣΟΦΙΑ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ

Τὰ μικρὰ πολυάσχολα μυρ-μηγκία, πού τὰ βλέπουμε νὰ ἔχουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὅλη τὴν ἡ-μέρα τὸ καλοκαίρι, ζοῦν σὲ νηότερες ὁργανωμένες τόσο λεια ὅπως και οἱ ἀνθρώπινες. Ὡς παρὰξένα αὐτὰ ἔντομα χω-ρίζονται σὲ δυὸ διαφορετικὲς ὁδὸς. Καὶ κάθε μίαν ἀπὸ τίς ὁδὸς αὐτὲς ἔχει και μίαν ἰ-αίτερη δουλειά. Ἐνα ξεχωρι-στὸ καθήκον. Μίαν ξεχωριστὴ ἀ-στοχί. Τὰ ἐργατικά μυρμη-γκία — οἱ ἐργάτες — περι-ορίζονται τὰ μωρὰ, φροντίζουν ἀ τὴν τροφὴ τῆς κοινότητος κι' ἀναλαμβάνουν τὸ κτίσιμο τῆς μυρμηκοφυλίας. Μερικὲς ρὲς τὰ βλέπουμε νὰ μεταφέ-ρουν κομματάκια τροφῆς ἢ ὕ-α ἀ οικοδομῆς, πού φαίνονται εἶναι πολὺ βαρειά. Κι' ὅ-ς τὰ καταφέρνουν, γιὰτὶ τὸ μνηγκι εἶναι ἱκανὸ νὰ μετα-φῇ βάρος πολλὲς φορές με-γλύτερο ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ μωτός του. Ἡ ἄλλη ὁμάδα ἀ-σχετίζεται ἀπὸ τὰ πολεμικά

μνηγκία — τοὺς στρατιωτες πού ἔχουν σὰν ἀποστολή τὴ φρούρησι τῆς μυρμη-κοφυλίας. Στὴν ἀνάγκη αὐτὰ μνηγκία κάνουν πόλεμο γιτὸν γειτονικὸν μυρμηκο-λεων.

Κάθε μυρμηκοκοινωνία ἔχει ἰ-μὴ βασιλισσα, πού δὲν κά-τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ γε-ν-

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ Ο ΑΣΠΡΟΣ ΛΥΚΟΣ

Μία φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ἕ-νας βασιλιάς περνοῦσε καβά-λα ἀπὸ ἀλόγὸ τοῦ μέσα σ' ἕ-να πυκνὸ δάσος. Μὰ δὲν ἤξε-ρε τὸ ὅρομο καλὰ και σὲ κά-μψη ὥρα χάθηκε μέσα στὰ δένδρα. Ὅσο προχωροῦσε, τόσο βαθύτερα χωνόταν στὸ δάσος κι' ἔτρεχε ἔτσι τρεῖς μέρες και τρεῖς νύχτες κι' ἦ-ταν κουρασμένος και νηστι-κός. Τέλος, ἀπάντησε ἕνα μι-κρὸ μελαχροινὸ ἀνθρωπάκι. Τὸ χαιρέτησε και τὸ ρώτησε:

—Δὲ μου λές, σὲ παρακα-λῶ, κατὰ πού πρέπει νὰ πάω, γιὰ νὰ βρῶ τὸ δρόμο μου;

—Θὰ σὲ πᾶω ἐγώ, βασι-λιά μου ὡς τὸ παλάτι σου, εἴ-πε τὸ ἀνθρωπάκι. Γιὰ τὸν κό-πο μου, ὁμως, θὰ μοῦ δώσης ὅ,τι θὰ βγῇ ἀπὸ τὴν πόρτα σου νὰ σὲ δεχτῇ πρώτο. Σύμ-φωνοι;

—Ὁ σκύλος μου θὰ βγῇ νὰ με δεχτῇ πρώτος, συλλογι-σθηκε ὁ βασιλιάς και ἀπάν-τησε:

—Σοὺ δίνω τὸ λόγο μου πῶς θὰ σοὺ δώσω ὅ,τι μοῦ ζητάς.

Τότε τὸ ἀνθρωπάκι ὠδήγη-σε τὸ βασιλῆ ἔξω ἀπὸ τὸ δά-σος και τὸν πῆγε ὡς τὸ πα-λάτι του. Ἐκεῖ ὁμως εἶδαν νὰ βγαίνει πρώτῃ και γελαστὴ ἡ μοναχοκόρη του, ν' ἀγκαλιά-ζῃ τὸ βασιλιά και νὰ τοῦ λέη:

—Πατέρα μου, γιὰτὶ ἀρ-γύσης τόσο νὰ γυρίσης; Ἀ-νησύχησα!

Ὁ δυστυχισμένος βασιλιάς ἐξοφίε τὴν κόρη του με κλά-ματα στὴν ἀγκαλιά του. Καὶ ὅταν τὸ κορίτσι τὸν ρώτησε γιὰτὶ κλαίει, τῆς διηγήθηκε τὴν ἱστορία.

Δὲν πειράζει, πατέρα μου, εἶπε τὸ κορίτσι. Καλύ-τερο ἔτσι, παρὰ νὰ χανόσουν στὸ ἀγριο δάσος. Θέλεις νὰ-ρῶ μαζί σου, ἀνθρωπάκι;

—Ὁχ τώρα, εἶπε αὐτό. Ἀόριο θὰ στείλω νὰ σὲ πάρω.

Τὴν ἄλλη μέρα, λοιπὸν, ἔ-φτασε στὸ παλάτι τοῦ βασι-λιά ἕνας ἀσπρος λύκος γιὰ νὰ τὴν πάρῃ. Ἡ βασιλοπού-λα ἀποχώρησε τοῦν δικούς της και καβάλησε τὸν λύκο, πού ἄρχισε νὰ τρέχῃ, σὰν ἀ-στραπὴ πᾶνω σὲ... και σὲ λαγκάδια. Ἡ βασιλοπού-λα τρόμαξε και ἄρχισε νὰ φω-νάξῃ:

—Ποὺ με πᾶς;

—Στὸ γυάλινο βουνό, εἶπε ὁ λύκος. Ἀν ὁμως μοῦ ἐ-ναυαμίσῃς ἀκόμα μίαν φορὰ, θὰ σὲ ρίξω κάτω ἀπὸ τὴν πλάτη μου.

Καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ ἀνη-φορίως και κατηφορίως τόσο γρήγορα, πού ἡ φτωχὴ βα-σιλοπούλα τρώμαξε και φώνα-ξε πάλι:

—Ποὺ θὰ με πᾶς; Ἀκόμα πιδ μουκά;

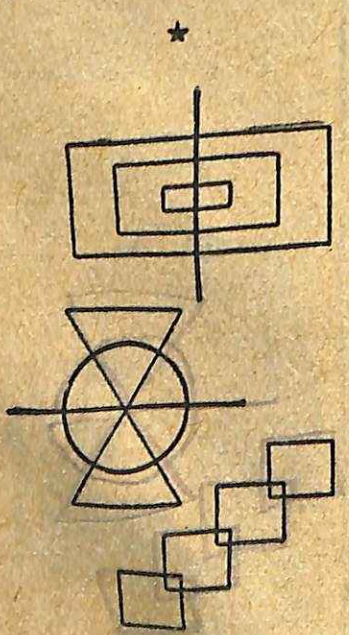
Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ ἀσπρος λύκος τὴν ἐρρίξε κάτω κι' ἔ-φυγε. Ἡ βασιλοπούλα βρῆθη-κε κατὰ πόδι σ' ἕνα μεγα-λὸ δάσος. Ἀόγισε νὰ περπα-

Διασκεύη:
ΠΙΠΙΝΑΣ ΤΣΙΜΙΚΑ

σταγόνα τοῦ λυωμένου κεριοῦ, πού θὰ πέφτῃ στὸ ποτήρι, μό-λις θ' ἀγγίξῃ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ, θὰ παίρνῃ τὸ σχῆ-μα ἑνὸς μικροσκοπικοῦ κυπέλ-λου πού εἶναι ἀκριδῶς ὁμοίῳ με τὸ πέταλο ἑνὸς ἀνθόκρινου. Ἄν οἱ σταγόνες πέφτουν ἀπὸ ψηλὰ, τὰ πέταλα γίνονται με-γαλύτερα. Ἐνῷ ἀν κρατᾷτε τὸ κερὶ χαμηλότερα, τὰ πέταλα γίνονται πιδ μικρά. Ἐτσι μπο-ρεῖτε νὰ κανονίσετε μόνος σας τὸ μέγεθος των. Παίρνετε κα-τόπιν μερικὰ πολὺ λεπτὰ σύρ-ματα, θερμαίνετε ἐλσφῶς τὴ μίαν ἄκρη τους, τὴν περνάτε ἀ-νάμεσα ἀπὸ τὰ κέρνα πέταλα και τὰ κάνετε νὰ γλυστρήσουν ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρμα-

τος. τὸ ὅποιον ἔχετε προηγου-μένως λυγίσει κάπως, ὥστε νὰ συγκρατῇ τὰ πέταλα. Ἐνῶσε-τε μερικὰ ἀπὸ τὰ σύρματα αὐ-τὰ — ἀφοῦ τὰ ἐφοδιάσετε προηγουμένως τὸ καθένα με ἕ-να κέρνιο πέταλο — σ' ἕνα σύρμα τυλιγμένο με λεπτὸ πρᾶ-σινο χαρτί και θὰ ἔχετε ἔτσι ἕνα ὡραῖο κοτσάνι με κέρνα τοῦ ἀγροῦ πού, κατὰ ἕνα ἑθι-μο, φέρνουν εὐτυχία.

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

Προσπαθήσετε νὰ σχεδιάσε-τε αὐτὰ τὰ σχήματα χωρὶς νὰ σκεφτετε τὸ μολύβι ἀπὸ τὸ χαρτί.

Εἶναι λίγο δύσκολο, βέβαια, ἀλλὰ ἀν προσέξετε θὰ δῆτε ὅ-τι θὰ τὸ καταφέρετε. Ἀν δὲν ἵ-κανοποιεσθε, περιμένετε τὸ ἐρχό-μενο τεῦχος νὰ δῆτε πῶς γί-νεται.

Εἶναι λίγο δύσκολο, βέβαια, ἀλλὰ ἀν προσέξετε θὰ δῆτε ὅ-τι θὰ τὸ καταφέρετε. Ἀν δὲν ἵ-κανοποιεσθε, περιμένετε τὸ ἐρχό-μενο τεῦχος νὰ δῆτε πῶς γί-νεται.

Εἶναι λίγο δύσκολο, βέβαια, ἀλλὰ ἀν προσέξετε θὰ δῆτε ὅ-τι θὰ τὸ καταφέρετε. Ἀν δὲν ἵ-κανοποιεσθε, περιμένετε τὸ ἐρχό-μενο τεῦχος νὰ δῆτε πῶς γί-νεται.

ΧΕΝΡΥ ΦΟΡΝΤ

(ὁ πατέρας τοῦ αὐτοκινήτου)

—Ἀφοῦ τὰ τραῖνα πηγαί-νουν με μηχανή, γιὰτὶ νὰ μὴν ἀποκτήσουμε κι' ἀμάξια πού νὰ πηγαίνουν χωρὶς ἄλογα; Ἡ σκέψι αὐτὴ βασάνισε ἀ-διάκοπα τὸ μυαλὸ τοῦ Χένρυ Φόρντ. Ἦταν ἀκόμη τότε νεὸ πολυτεχνίτης. Στὸ Γκρήνφιλντ τοῦ Μίτσιγκαν τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου γεννήθηκε στίς 31 Ἰου-λίου τοῦ 1863, τὰ κάρρα πού μετέφεραν τὰ διάφορα προϊόν-τα ἦταν πολλά. Καὶ ὁ Χένρυ συλλογιζόταν ὅτι ἀν τὰ ἀμά-ξια πῆγαιναν με μηχανὴ θὰ ἔ-φθαναν στὸν προορισμὸ τους πολὺ γρηγορώτερα.

Ἐκτίσε, λοιπὸν, ἕνα ἐργα-στήριο στὸ πίσω μέρος τοῦ σπιτιοῦ του και ἔφτιαξε μίαν δικύκλινδρη μηχανή. Ἐδεσε τὴ μηχανή του σ' ἕνα ἀμάξι και τὸ ἀμάξι πῆρε δρόμο. Ἐτσι γεννήθηκε τὸ πρώτο αὐτοκίνη-το, πού εἶχε δύναμι τεσσάρων ἵππων και τελειοποιήθηκε στὰ 1892.

Ὁ Χένρυ Φόρντ ἔγινε σιγά-σιγά ὁ βασιλεὺς τῶν αὐτοκινή-των και ὅταν τὰ παιδιὰ βλέ-πουν κάποιο αὐτοκίνητο ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τοῦ λένε: «Αὐ-τὸ εἶναι φορτάκι»!

ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ — ΚΗΠΟΣ

Πάρτε ἕνα σφουγγάρι με με-γάλες τρύπες (αὐτὰ εἶναι τὰ πιδ φθινὰ) και βουτήξετέ τὸ στὸ χλιαρὸ νερό. Ὅταν ποτι-σθῇ καλὰ βγάλετε τὸ ἀπὸ τὸ νερό και βάλτε τὸ σ' ἕνα σου-ρωτήρι ὥσπου νὰ σουρώσῃ τό-σο, ὥστε νὰ μὴ στάξῃ. Ὑστε-ρα ρίξτε σὲ κάθε τρύπα του σπόρους ἀπὸ εὐ κ ὁ λ ὡ ς ἀναπτυσσόμενα φυτὰ και λου-λουδάκια (τριφύλλι κ.λ.π.).

Κρεμάστε ὕστερα τὸ σφουγ-γάρι σ' ἕνα μέρος φωτεινὸ και καλὰ ἀερίζομενο και ἐπὶ πέντε — ἕξη μέρες ποτίζετέ τὸ με ἕ-να μικρὸ ποτιστήρι, ἀλλὰ ὅχι πολὺ. Τόσο ὥστε νὰ διατηρη-θῇ ἡ ὑγρασία του. Καὶ πάλι προσέξτε: τὸ σφουγγάρι δὲν πρέπει νὰ στάξῃ.

Δὲν θ' ἀργήσετε νὰ δῆτε τὰ σπόρους νὰ φυτρώνουν — και ἕνα μικρὸ καταπράσινο και λουλουδισμένο κήπο στὸ δωμάτιό σας.

ΠΩΣ ΝΑ ΦΤΙΑΝΕΤΕ ΤΕΧΝΗΤΑ ΚΡΙΝΑ

Παίρνετε ἕνα ἀναμμένο σπαρ-ματσέτο και τὸ γέρνετε ἐπάνω ἀπὸ ἕνα ποτήρι με νερό. Κάθε

Παίρνετε ἕνα ἀναμμένο σπαρ-ματσέτο και τὸ γέρνετε ἐπάνω ἀπὸ ἕνα ποτήρι με νερό. Κάθε

Παίρνετε ἕνα ἀναμμένο σπαρ-ματσέτο και τὸ γέρνετε ἐπάνω ἀπὸ ἕνα ποτήρι με νερό. Κάθε

"Ετσι, μπορούν οι διαβητικοί κατόπι

Δρ. ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΜΠΕΛΙ

ΕΛΞΑ ΚΑΙ ΝΑΝΤΙΑ: Ἡ Ἑλσα δὲν πρέπει οὔτε κἀν νὰ τὸ σκέπτεται αὐτό. Εἶναι ζήτημα ποὺ μπορεῖ νὰ διορθωθῇ ἀρκεῖ νὰ ἀπισκεφθῇ τὸ γυ-

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Ἡ ἐξέτασις τοῦ σίματος ἀ-ῖθη ἀρνητική. Ἀπαραιτήτως ἐν τούτοις εἶναι ἡ ἐπανεξέτασις μετὰ τὸ ἀναπαύσασθαι. Θὰ κρῖνται ὁλοθῆ ἐνδομυϊκὰ πέντε ἐκείσιν Βισμουθίου καθε δευτερίῃ ἡμέρᾳ. Τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς θεραπείας θὰ πάρτε καὶ πάλι αἷμα γιὰ ἐξέταση.

ΒΕΡΘΑ, Πάτρως: Τὸ μασάζ θὰ ὀφελῇ τοὺς χαλαρωμένους μὲν τὸν ποδιόν. Τὸ μασάζ ἐνεργεῖ ἀπ' εὐθείας στούς μύς. Ἐνὶ ἡλεκτροθεραπείᾳ ἐνεργεῖ κατὰ δύο τρόπους:

γών στις Ύψωμενες Πιπτείες της Ρίτσμοντ, αποτελούν μία σπουδαία δρυσική ξερότο στο Ρίτσμοντ), αποτελούν μία σπουδαία και πολύτιμη καινοτομία για την ταυτόχρονη πρόληψη, ή καταπολέμηση πολλών μαζί νόσων, όπως ή φυματίωση, ή καρκίνος, ή διαβήτης, το γλαύκωμα και οι παθήσεις της καρδιάς. Οι Αμερικανοί γιατροί πιστεύουν πως τα 75 % των αιτίων, που προκαλούν μία χρόνια πάθηση, μπορούν να εξουδετερωθούν επιτυχώς και ή άρρωστος να γίνει καλά, αν ή διαγνωστική της νόσου πραγματοποιηθεί εγκαίρως. Στην πολυδιαγνωστική κλινική, μπορεί σε μισή ώρα να εξετασθή ένα πρόσωπο για έννεα και περισσότερες άρρώστειες. Έως τώρα, οι πιο πολλές κλινικές ήταν ειδικευμένες μόνο για μία άρρώστεια: καρκίνο, καρδιά, φυματίωση κλπ. Και για μία άρρώστεια για πολλές άρρώστειες ένας άνθρωπος, έπρεπε να εξετασθή για πολλές άρρώστειες ένας άνθρωπος, έπρεπε να διαβασή πολλές ώρες, τρέχοντας από τη μία κλινική στην άλλη. Ή πολυδιαγνωστική κλινική του Ρίτσμοντ το κατηγορήσει αυτό. Γιατί μπορεί ή ίδια αυτή κλινική να σάς δώσει απάντηση για καμμία δεκαριά ταυτόχρονες άρρώστειες. Το έπιτελείο της αποτελείται από γιατρούς κάθε ειδικότητας, σε τρόπον ώστε μέσα σε μισή ώρα να έξερετε αν πάσχετε από καρκίνο, διαβήτη, πνεύμον, γλαύκωμα (που αποτελεί τη συχνότερη αιτία της τυφλώσεως) κλπ. Μετά την εξέταση, καταρτίζεται ένα «δελτίο γνωματεύσεως», όπως λέγεται, το οποίο παραδίδεται στον ιδιαίτερο γιατρό του ενδιαφερομένου. Μέσα στους έξι μήνες λειτουργίας της πολυδιαγνωστικής κλινικής του Ρίτσμοντ, 35.000 άτομα εξετασθηκαν. Και αναγγέλλεται πως και άλλες παρόμοιες κλινικές ήλθουσαν στην Αμερική. Στη φωτογραφία μας, μία κυρία από το Ρίτσμοντ ενώ παίρνει το δελτίο γνωματεύσεως της από μία νοσοκόμο της πολυδιαγνωστικής κλινικής. Από το ευχαριστημένο ύφος της φαίνεται ότι το δελτίο είναι λευκό...

Καί ἀπ' εὐθείας στοὺς μῦς καὶ δι' ἡρεσίου τοὺς νεύρων.
Κ.Ν.Δ. 327, Ἐνταῦθα καὶ ΕΝΑ-
ΛΕΟΝ ΠΟΥ ΤΡΑΥΛΙΖΕΙ, Πειραιᾶ:
Νὰ περάσω γιὰ νὰ σὰς ἐξετάσω καὶ
σὰς συμβουλευθῶ ὑπευθύνῳ.
ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΟΡΕΛΛΑ,
Ἐνταῦθα: Οἱ φοβίες, ἀνησυχίες, δι-
πομορφισμοὶ καὶ δ' αὖθις τοὺς ὁμο-
μορφοὶ εἶναι ἀπώτεμα τῆς βρο-
γχίτης. Τώρα νὰ μετρήσετε ἀμέσως
σασκὸ Μεταβολισμὸν καὶ μετὰ παρὶς
τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐπισκεφθῇτε τὴν
νευρολόγῳ σας.
ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΝ καὶ ΚΑΡΟΛΙΑΝ, καὶ

στις δυο σας κρούω τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ποὺ σας ἀπειλεῖ. Τὸ πάθος σας εἶναι καταστροφικὸ γιὰ τὸ γεννητικὸ σύστημα ἢ γενεὶ καὶ κυτταρίως γιὰ τὸ νευρικό σύστημα, ποὺ ξεχαρβαλώνει κυριολεκτικῶς. Ἡ λύσις αὐτῇ τοῦ σεξουαλικοῦ ζητήματος ὅσο εὐκόλη εἶναι, ὅσο τόσο καὶ καταστροφικὴ. Νὰ βρῆτε τὸ φυσικὸν σας ὄριο καὶ νὰ καταπολεμήσετε τὸ πάθος σας μὲ τὸ πῶς δυνατό φάρμακο, ποὺ ὑπάρχει: τὴν Κ α λ θ ὲ λ η σ ι.

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΠΛΟΥΖΑ ΓΙΑ ΚΥΡΙΕΣ

Υλικά: 300 γραμ. ή 95 δράμια μαλλι ΠΙΓΚΟΥΕΝ — MONTAIN: χρώματος πράσινο Παστέλ: δελόνες Νο 2.

Τρόπος πλέξιμου: Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη: Λάστιχο 2+2 = 2π. καλή, 2π. ανάποδη.

Δείγμα: 20π. = 5½ εκατ.: 20 δελόνες = 4 εκατ

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 170π. Πλέξτε 2 έκατ. Ζέρσευ, κατόπιν πλέξτε στην καλή μεριά μία δελόνα ανάποδη. Εξακολουθήστε με Ζέρσευ. Θα κλείνετε κάθε δυο έκατοστά περίπου, 1π. από κάθε μεριά (11 φορές). Σε γενικό μήκος 22 έκατ. αρχίστε να πλέκετε λάστιχο 2+2π. κάνοντας 19 στενέματα στην πρώτη δελόνα που θ' αρχίσετε το λάστιχο πλέκοντας δυο πόντους μαζί σε κανονικές αποστάσεις. Θα πλέξετε 3 έκατ. με το λάστιχο 2+2π. Κατόπιν θ' αρχίσετε και πάλι Ζέρσευ θ' προσθέσετε τους 19π. που άφαιρασατε αρχίζοντας το λάστιχο. Θα τους προσθέσετε στην πρώτη δεξιά που θ' αρ

χίσετε το Ζέρσευ πλέκοντας δυο φορές 1π. σε κανονικές αποστάσεις. Ταυτόχρονα κάθε έκατοστό θα βάλετε 1π. από κάθε μεριά (17 φορές). Σε 20 έκατ. μετά το λάστιχο της μέσης, θα πλέξετε μόνον τους 20 μεσαίους πόντους 1 έκατ. και θα κλείσετε αυτούς τους πόντους. Η κάθε πλευρά θα πλεχθί χωριστά. Τους πόντους της μιάς πλευράς περάστε τους σε μία παραμμένα και αφήστε τους να περιμένουν. Πλέξτε τους πόντους της άλλης πλευράς κατά τον έξης τρόπο: Στην μεριά του ντεκολτέ θα κλείνετε κάθε έκατοστό 1π. (7 φορές) και θα τελειώσετε το ντεκολτέ πλέκοντας ίσια. Ταυτόχρονα και σε 21 έκατ. από το λάστιχο της μέσης θα κλείσετε για την μισγάλη κατά τον έξης τρόπο: Κλείστε 8π. από κάθε μεριά, κατόπιν κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε 3π., 2π. (4 φορές) και από 1π. Εξακολουθήστε ίσια. Σε 16 έκατ. μήκος της μισγάλης κλείστε τους πόντους που έχετε σε 7 φορές για τον ώμο. Πλέξτε και την άλλη

πλευρά κατά τον ίδιο τρόπο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 150π. Πλέξτε άκριβώς έως την δελόνα από την ανάποδη όπως και στο μπροστινό. Κατόπιν, θ' αρχίσετε να κλείνετε από 1π. σε κάθε μεριά κάθε 1½ έκατ. περίπου (14 φορές). Στο ίδιο ύψος με το μπροστινό λάστιχο της μέσης θα σχηματίσετε και το λάστιχο της μέσης στην πλάτη, κάνοντας 16 στενέματα κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο μπροστινό. Θα πλέξετε και πάλι 3 έκατ. λάστιχο και θ' αρχίσετε να πλέκετε και πάλι Ζέρσευ βάζοντας στην πρώτη δελόνα τα 16 στενέματα που κάνατε αρχίζοντας το λάστιχο. Θα προσθέσετε αυτούς τους 16π. όπως και στο μπροστινό. Κάθε έκατοστό θα βάλετε 1π. από κάθε μεριά (19 φορές). Σε 21 έκατ. μετά το λάστιχο της μέσης θα κλείσετε από κάθε μεριά 4π. για τις μασχάλες. Εξακολουθήστε να κλείνετε στην ίδια μεριά κάθε δεύτερη δελόνα 2π. (3 φορές). Πλέξτε ίσια έως ότου έχετε γενικό μήκος της μισγάλης 16 έκατ. Κλείστε 50π. από κάθε μεριά σε 7 φορές για τους ώμους. Τους υπόλοιπους πόντους θα τους κλείσετε σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης.

ΜΑΝΙΚΙΑ

Θ' αρχίσετε από το επάνω μέρος του μανικιού. Βάλετε 20π. Κάθε δεύτερη δελόνα θα βάλετε από κάθε μεριά 4π.: (3 φορές): 1π. (15 φορές): 2π. (4 φορές): 3π. (3 φορές): Κατόπιν θα κλείσετε κάθε 1½ έκατ. και από τις δυο μεριές 1π. (19 φορές). Κλείστε όλους τους πόντους σε 44 έκατ. γενικό μήκος.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε 20π. Κατόπιν θα βάλετε 1π. στην δεξιά μεριά κάθε δεύτερη δελόνα και στην άριστερη μεριά θα κλείνετε 1π. κάθε δεύτερη δελόνα. Σε γενικό μήκος 55 έκατ. θα κλείνετε από 1π. σε κάθε μεριά έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΝΙΚΙΑ

Βάλετε 3π. Πλέξτε με Ζέρσευ βάζοντας 1π. από κάθε μεριά κάθε δεύτερη δελόνα έως ότου έχετε σύνολον 34π. Κατόπιν θα εξακολουθήσετε να βάλετε στην μία μεριά κάθε δεύτερη δελόνα 1π. και στην άλλη μεριά θα κλείνετε 1π. κάθε δεύτερη δελόνα. Σε γενικό μήκος 23 έκατ. αρχίστε να κλείνετε και από τις δυο μεριές από 1π. έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι. Πλέξτε ακόμη μία την ίδια.

ΦΑΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΣΕΠΗ

Θα πλέξετε ακόμη μία κατά τον ίδιο τρόπο που πλέξατε των μανικιών, κατά ένα έκατοστό κοντήτερη.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε όλο το πλεκτό από την ανάποδη με θρεγμένο

παυί. Ράψτε τις πλοίες τις ραφές των ώμων. Για το στρίψωμα στο κάτω του ντεκολτέ. Τοποθετήστε φάσα στο ντεκολτέ. Θα πλέξετε κατά τον έξης τρόπο: Διπλώστε την στην μέση, ψετέ την στο κέντρο του ντεκολτέ εμπρός ανοικτή. Κατόπιν πάρτε την δεξιά μεριά φάσας και ράψτε την στην άριστερη μεριά του ντεκολτέ. Η ραφή της φάσας θα θη στο πίσω μέρος του ντεκολτέ της πλάτης. Γιατί στρίψωμα στο κάτω μέρος μπλούζας άκριβως στην δεξιά που έχετε πλέξει από την πόδη. Ράψτε τις ραφές των νικιών και τοποθετήστε στις μασχάλες. Ράψτε τις φές στις δυο φάσες των νικιών και ράψτε την κάθε στην άκρη κάθε μανικιού. Έχοντας την προς την καλή ρεβέρ, διπλώστε στην την φάσα για την τσέπη τοποθετήστε την 5 έκατ. κάτω από το λάστιχο της μέσης κατά τον έξης τρόπο: Άριστερη άκρη θα την ράψτε στην δεξιά και την δεξιά άριστερη μεριά σε 8 έκατ. πόστασι από την άριστερη της φάσας.

ΒΟΥΡΤΣΑΚΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΡΤΣΕΣ

Η νοικοκυρά που κρατά τελείως καθαρό τάξι το σπίτι της πρέπει να χη πάντοτε τα μάτια της ανοικτά και τα χέρια της μα για να διορθώσουν τις μικρές ζημιές, να ελαφρύνουν ό,τι πάληωσε με τη σι.

Βλέπει π.χ. ότι τα δοντίνια των δοντιών φέρουν χ' η μιάς παρατεταμένης μοτορήσεως: θα βάλλη σε λεκάνη 2 ποτήρια βραστού. Θα προσθέση 2 παλάδα και 4 σταγόνες αμύγδα. Θα δουτήση μέσα τα δοντίνια και θα τα κινήση καλά να καθαριστούν.

Έπειτα θα τα ξεπλύνη από κρύο νερό. Θ' απλώση πετσέτα επάνω στο πάτωμα και θα τα βάλλη εκεί για ξήψη να στεγνώσουν σωστά.

Οι δούρτσες των μαλλιών άποκτήσει μία λιγδα μέσα στις τρίχες τους: σε μία πλατεία λεκάνη δράμια βραστού νερό.

Προσθέτετε μισό κουκού του καφέ άμμωνία. Βουτήσα τις δούρτσες ώστε να χούν οι τρίχες μόνον κι έξω. Τις κινείτε καλά έπειτα τις ξεπλένετε με κρύο. Τις τινάξετε μ' έπαι και τις βάλετε στον στεγνώσουν.

Αν οι δούρτσες για να έχουν λερωθή από τσι, παίρνει: μία φούχτα ρα και τρίβετε με αυτό δούρτσα, φροντίζοντας να νετε με τα δαχτυλά σας τουρα ανάμεσα στις τριχίν τίναντε δυνατά τισα και την χτυπάτε λημμένως επάνω σ' ένα άσπρον να πέσουν όλα τουρα παίρνοντας μια κάθε ά σθαλασία

ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Φόρεμα σπάρ από ελαφρό μάλλινο ύφασμα. Κουμπώνει μπροστά από πάνω ως κάτω. Έχει δυο ψεύτικες τσέπες των οποίων τα καπάκια κουμπώνουν μ' ένα κουμπί στο μπουστό. Μεταξύ κασκόλ σκεπάζει το τετράγωνο ντεκολτέ και δίνει μια νεανική νότα στο φόρεμα. Τα ρεβέρ των μανικιών κουμπώνουν με δυο κουμπιά (σχ. 2).

Μία ζακέτα πολύ έφαρμοστή στη μέση, με πέτα άνδρικά και κοφτές σε καμπύλη γραμμή τσέπες, μεταβάλλει το φόρεμα σε κομψό ταγιέρ (σχ. 1).

Σε έξαιρετικές περιπτώσεις μπορείτε να βάλετε επάνω από το φουστάνι ένα μικρό μπολερο που θα κουμπώνη στα δυο κουμπιά της τσέπης. Ο γιακάς και τα πέτα του μπολερού γανώνονται με άσπρο πικέ, όπως επίσης και τα ρεβέρ των ετρουά κάρ μανικιών (σχ. 3).

Το άρχικό μοντέλο μας γίνεται άγνώριστο όταν ή μόν φούστα του φορεθί μ' ένα άπλο άσπρο μεταξωτό μπλουζάκι, ή δε μπουστός του φορεθί σαν ξέχωρη μπλούζα μ' ένα άσπρο πλαστρόν με γιακά μυτερό και άσπρα ρεβέρ στα μανίκια (σχ. 4, 5).

ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Δραματικό περιπετειώδες μυθιστόρημα του ΦΙΛΙΠΠ ΓΟΥΑΤ

10ον

—Το γεγονός είναι ότι υπάρχει. Οι πράκτορες του πατέρα μου σας είδαν που την φέρατε δω. Ξέρουν πως αυτή δεν βγήκε απ' το σπίτι. Θάχετε την καλωσύνη να την φωνάξετε;

—'Η Χλόη υποκρίθηκε πως της ήρθε μία ιδέα.

—Βρίσκεται δω ένα κορίτσι... ένα κορίτσι που φιλοξενώ προσωρινά από φιλική βρωπία. Είναι το μόνο πρόσωπο που υπάρχει μέσα στο σπίτι εκτός απ' τη Μυριελ, έμένα και τους υπηρέτες. 'Αν έχετε υπ' όψιν σας αυτήν...

—Το πλάσατε το παραμύθι, έ; Λοιπόν, ναι, αυτήν έχω υπ' όψιν μου.

—'Ομως είναι αδύνατο να την δάτε.

—Θα...

—Νεαρό μου κύριε, είστε ανάγωγος. Θα φωνάξετε τους υπηρέτες να σας βγάλουν έξω. Να σας αναγκάσουν να φύγετε δια της βίας, εν ανάγκη.

Κι' η Χλόη του γύρισε την πλάτη της. 'Ο Μπάρνευ κατάλαβε πως κινδύνευε να μη δει την Τζάνετ. 'Επείσε τη Χλόη απ' το μανίκι της. 'Η φωνή του ήταν βραχνή.

—Μις Λαφόρζ—Λή, ακούστε με. Δεν καταλαβαίνετε λοιπόν; Πρέπει με κάθε τρόπο να την δω. Την αγαπάω.

Το πρόσωπό της έδειξε όλη της την εκπληξη.

—Τι είπατε;

—Την αγαπάω.

—Και ποτέ έγινε αυτό;

—Στην Μείβιλ. Πήγα στην Μείβιλ. Την γνώρισα εκεί και την έρωτεύτηκα...

Για μία στιγμή, η Χλόη σκέφτηκε πως ο Μπάρνευ ίσως γνώρισε τυχαία την Τζάνετ και την έρωτεύτηκε από κάποια παράξενη σύμπτωση. 'Αλλά γρήγορα κατάλαβε πως εκείνος είχε πάει στην Μείβιλ με σκοπό να δει την κοπέλλα και πως ο έρωτάς του γι' αυτήν ήταν το τυχαίο. 'Η Χλόη ήξερε τώρα καλά ως που έφταναν οι πληροφορίες του δικηγόρου 'Εδερν. Αυτός γνώριζε την ύπαρξη των δυο παιδιών. 'Ηξερε που έμενε η Τζάνετ. Κι' ο γιος του την είχε έρωτεύσει. Της Χλόης της πέρασε μονομιάς η ιδέα πως ίσως το αίσθημα αυτό του Μπάρνευ για την Τζάνετ μπορούσε να βγεί σε καλό δικό της. Κάθε προσπάθεια των 'Εδερν ν' αποδείξουν πως η Τζάνετ ήταν η πραγματική κληρονόμος του Λή, θα μπορούσε να εμφανιστεί σαν απόπειρα από μέρους τους να οικειοποιηθούν τα εκατομμύρια του 'Ιωνάθαν.

Γιατί λοιπόν, να μην άσκη τον Μπάρνευ να ιδεί το κορίτσι; 'Ελεγε καθαρά τη ψυχική του κατάσταση και καταλάβαινε πως η φοβέρα της να τον διώξει με τους υπηρέτες δε θα ώφελοσε παρά μόνον προσωρινά. 'Αν μπορούσε να πασάρει μαζί του για λίγο διάστημα, ώπου αυτή η κερδισμένη καιρό, θα κατάφερνε ίσως να στρέψει όλη αυτή τη σκανδαλώδη υπόθεση σε βάρος των 'Εδερν.

—'Ο Μπάρνευ είχε άφηση το μανίκι της και περίμενε την απόφασή της.

—'Εκείνη, αφού τελείωσε τους συλλογισμούς της, πήρε ύψος γενναίως και του είπε:

—'Αγαπάω μου παιδί, γιατί δεν μου είπες απ' την αρχή πως ενδιαφερόσαι αισθηματικά γι' αυτό το κορίτσι;

—'Ο Μπάρνευ την κύτταξε με δυσπιστία και έκπληξη.

—Αυτό αλλάζει έντελώς την υπόθεσι, συνέχισε η Χλόη. 'Εντελώς. Γιατί, φυσικά, η ιδέα που πέρασε το πνεύμα σου και σένα σχετικά με την Μις Τζάμισον, είν' ένα τερατώδες και άδικο λάθος. Κάτι που με θίγει κατακάρβα. Σας αγαπάω πάντα τόσο πολύ και τους δυο... είπε αναστενάζοντας. 'Αλλά έτσι είν' ο κόσμος

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ. ΤΟ ΑΓΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΠΟΥ ΟΥΤΕ Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΧΑΛΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΝΗ ΨΥΧΗ ΤΟΥ.

—καχυποψία και άδικία. Βέβαια και μπορείς να την δεις. 'Ομως, στάσου. Θέλω πρώτα να μου υποσχεθείς κάτι.

—Δεν θα υποσχεθώ τίποτα.

—Πολύ καλά... είπε η Χλόη και προχώρησε στο κουδούνι.

—Τι θέλετε να σας υποσχεθώ; δε θα πής τίποτα στην Τζάνετ για τη γελοία υποψία του πατέρα σου. Θα ήταν άσχημα για κείνην. Θα ήταν άσχημα για τη Μυριελ, γιά μένα, γιά τη μνήμη του αδελφού μου.

—'Ο Μπάρνευ ζάρωσε τα φρύδια του. Αυτό που του ζητούσε η Χλόη, ήταν ακριβώς εκείνο που έπρεπε ν' ανακοινώσει στην Τζάνετ. 'Ενόσω αυτή δε θα γνώριζε τίποτα για την απροσδόκητη τύχη της, δε θα τον νόμιζε έναν προκοπήρα. Δίστασε ν' αποκριθί στη Χλόη όχι γιατί είχε έννοησει το ραδιούργο αγέδιό της — ήταν πολύ ανυπόμονος για τέτοιες σκέψεις. — αλλά επειδή είχε τυρανήσει τον εαυτό του πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Βρήκε το κουράγιο κι' ήρθε δω με την απόφαση να τα πη όλα στη Τζάνετ. Ξαφνικά, η απαίτησή της Χλόης εξουδετέρωνε αυτή την ανάγκη. Μία άδουλια τον κυρίεψε και τον έκανε να λιποψυχήσει.

—Καλά... είπε. Και πως πιστεύετε πως θα κρατήσω το λόγο μου;

—Ξέρω καλά πως θα τον κρατήσης.

—Σύμφωνοι, λοιπόν.

—'Εχω το λόγο της τιμής σας, κύριε 'Εδερν.

—'Εντε το λόγο μου, Που είναι η Τζάνετ;

—'Είναι ακόμα στο κρεβάτι, φαντάζομαι. Θα στείλω να την φωνάξουν. Μην ξεχνάτε, κύριε 'Εδερν πως στάθηκε πολύ γενναίως για σας.

—'Ο Μπάρνευ άρχισε να δηματζιζέ δώ και κει πάνω στο χοντρό χαλί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14ο

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

—'Εκείνη στάθηκε στο άνοιγμα της πόρτας. Χαμογέλουσε. 'Ηταν ήρεμη. Κι' ο Μπάρνευ ένοιωθε ήρεμία — και μεγάλη κούρασι.

—Γειά σου, Μπάρνευ.

—Γειά σου, Τζάνετ.

—Τέδερα πως θα μ' εύρισκες. Σε περίμενα νάρθης εδώ, αφού θα σουλεγε ο πατέρας που πήγα.

—Δε θα με φιλήσεις;

—Προχώρησε κοντά του κι' έπιασε τα δυο του χέρια. Το φίλι της ήταν ανάλαφρο.

—Φοβάμαι να σε φιλήσω πολύ μέσα σε τούτο το σπίτι. 'Υπάρχουν πάρα πολλοί υπηρέτες — και μερικά φαντάσματα, νομίζω.

Κυτάχτηκαν τυφερά.

—Πότε έφτασες εδώ; τον ρώτησε.

—Χτες βράδυ. 'Ηρξα εδώ στο σπίτι,

—Να σου πω, Μπάρνευ, ο πατέρας σου είναι πολύ καλός άνθρωπος. 'Αν σου φανεί Τράβηξε το πρόσωπό της απ' το που και χαμογέλασε.

—Στ' αλήθεια, είσαι σαν μικρό που έχει κάνει κάποια άταξία.

—Καμμία άταξία; Ξέρω καλά πως δε

αλλά δεν μου άνοιξαν. Τηλεφώνησα στο σύμμα του τηλεφώνου ήταν κούρα. 'Η ρητή απαγόρευσι που του είχα βάλει, παρέλυε κάθε ικανότητά του συζήτησι.

—Πως σου φαίνεται η Φιλαδέλφεια;

—'Οραία, απ' τη στιγμή που σου είπα.

—Πολύ ευγενικό από μέρους σου. 'Εγώ να μη μπορώ να της σκεφτόταν ο Μπάρνευ. Γιατί να μη ρώ ν' απαλλαγώ απ' αυτό το βάρος; τι να στεκόμαστε έτσι, σαν ξένοι, αντίκρυ στον άλλο, σε στιγμή που θα ρούσαμε να δρούμε τόση ευτυχία και απογοήτευσιν;

—Φαίνεσαι πολύ κουρασμένος.

—Δεν κοιμήθηκα αρκετά.

—'Εχεις καμμία στενοχώρια;

—'Οχι, τίποτα.

—Δεν με συνεχάρηες για την ευτυχία που μου ανακάλυψε η Μις Λαφόρζ.

—Λή. Δεν είναι υπέροχο; Και σ' αγαπάει. Συλλογίστηκε πως δεν είχας τησεί ούτε παιδί είναι το πραγματικό όνομα! Σκέψου!

—Χαίρω πάρα πολύ.

—Μπάρνευ, τι σου συμβαίνει; η Τζάνετ.

—Τίποτα.

—Ναι, κάτι έχεις. Μήπως είπες στο σπίτι σου γιά μένα και δεν το είπες;

—Οί δικοί μου θα σε λατρεύουν.

—Μα τότε, τι άλλο θα μπορούσε σου συμβαίνει; Μοιάζεις σαν νάχασες τελευταίο σου φίλο. Και δε λές τίποτα από 'ναίς, 'όχις, 'επίτοιας.

—'Ο Μπάρνευ την κύτταξε με άξελση έκφρασι.

—Πήρες το πρωινό σου; την ρώτησε.

—'Οχι. 'Αλλ' αυτό δεν έχει σημασία.

—Θάθελες να 'ρθής έξω μαζί μου;

—Δεν μπορώ. 'Η Μις Λαφόρζ...

...οτείλε την καμριέρα να με ξεπλύνει μου παράγγειλε να μη βγώ καθόλου έξω το πρωί.

—'Ο Μπάρνευ κούνησε το κεφάλι του. Είρηνι στεκόταν στην πόρτα.

—'Η Μις Λαφόρζ—Λή μου είπε να είδοποιήσω πως το πρωινό είναι σε σμένο.

—Βλέπεις; Πρέπει να πηγαίνω.

—Δεν κάνει να περιμένω;

—'Η Τζάνετ κούνησε το κεφάλι.

—Δεν νομίζω πως κάνει, αγαπά μου. Είναι τόσο παράξενο έτοστο το και η Μις Λαφόρζ—Λή τόσο ιδιότροπη.

—Ναί, είπε ο Μπάρνευ. Είναι...

—Σ' όρκίζομαι, με κάνει άνω με τη σημερινή στάσι σου.

—Δεν είναι τίποτα.

—'Ετσι λές, αλλά δεν είν' αλήθεια; θα μού πής, λοιπόν;

—'Οχι.

—Καλά... Πρέπει να πάω στο φαστ.

—Πήγαينه... Θα ξανάρθω άργότερα.

—Γειά σου!...

Τα μάτια τους ανταμώνθηκαν δά. 'Ο Μπάρνευ δεν μπορούσε πιά να ποφέρη αυτό. Την πήρε στην άγκαλιά την ανασήκωσε πάνω απ' το πάτωμα έχωσε το πρόσωπό του μέσ' στο κύμα των μαλλιών της. Εκείνη τον τ'α χείλι της.

—Πές μου πως θα μ' αγαπάς άν γίνη!

—Και βέβαια θα σ' αγαπώ, Μπάρνευ.

—'Οπωςδήποτε κι' αν σου φανεί Τράβηξε το πρόσωπό της απ' το που και χαμογέλασε.

—Στ' αλήθεια, είσαι σαν μικρό που έχει κάνει κάποια άταξία.

—Καμμία άταξία; Ξέρω καλά πως δε

νεις, γιατί αν είχες κάνει θα μού τ'όλεγες. Σε σκέφτομαι πάντα σαν άντρα τόσο άνω-τερο και τόσο γαλήνιο. Τώρα, είσαι σαν νάχης χάσει τα νερά σου. Νομίζω πως θα συνέβαινε κάτι τρομερό, ως την ώρα που με φίλησες.

—Δε συμβη τίποτα, είπε ο Μπάρνευ, φτάνει να εξακολουθής να πιστεύεις πως δε με νοιάζει για τίποτ' άλλο στον κόσμο έξω από σένα.

—Μην άμφιβάλλης. Δεν είναι κολακευτικό γιά μένα. Πρέπει να πηγαίνω τώρα. Θα μάς δει ή καμριέρα.

—'Ας μάς δει.

—'Αντρική ξεστρωσιά. Ξαναέλα άργότερα. Τώρα αισθάνομαι πολύ πιό ήσυχη. 'Αλλά θα κάνης καλύτερα ν' αποφασίσης να μού πής το φοβερό μυστικό σου. Σίγουρα θάναυ καμμία άνοησις. 'Αφησέ με σε παρακαλώ.

—'Εκείνος την άφησε να φύγη απ' την άγκαλιά του. 'Η Τζάνετ του άνοιξε την έξορτα.

—Γειά σου!

—Γειά σου!

—'Ο Μπάρνευ βγήκε έξω στο δρόμο πολύ δυσχεσταμένος με τον εαυτό του. Τώρα αναλογιζόταν όλη την άπερίσκεπτη συμπεριφορά του άπέναντι στη Χλόη. 'Αν είχε περισσότερο πείρα του κόσμου, θα έλεγυσε διαφορετικά, προπατώνς στο ζήτημα της κατηγορίας του εναντίον της Χλόης γιά την άντικατάστασι της κόρης του 'Ιωνάθαν. 'Η κατηγορία αυτή φανέρωσε στη Χλόη τι ήξεραν οι 'Εδερν.

Καθώς διέσχισε την Ρίπτενχάους Σκουέρ, ο Μπάρνευ, έχοντας άπόλυτη συνείδησι του λάθους του, φοβόταν τις συνέπειές του και δεν έβλεπε την ώρα να καταστήσιν ένήμερο τον πατέρα του γιά την όλη κατάσταση.

Τέλος, έφτασε και μπήκε στο γραφείο του κυρίου 'Εδερν.

—Φαντάζομαι πως την είδες, Μπάρνευ, δεν είν' έτσι;

—Την είδα, πατέρα.

—'Εκανε μία λεπτομερή διήγησι των όσων είχαν συμβη έκείνο το πρωί και τελείωσε έτσι:

—Με λίγα λόγια, φέρθηκα σαν ένας άνόητος.

—'Οχι και τόσο. Βέβαια, δεν έπρεπε να φανερωθής έτσι στη Χλόη. 'Η υπόσχεσι που σου άπέσπασε είχε μεγάλη όσσι πονηρίας.

—Τι έννοεις, πατέρα;

—Στερεώνεις την άμυνά της εναντίον μας. Και, ξέροντας το αίσθημά σου γιά την Μις Τζάμισον, θα μπόρη να ίσχυρισθί πως έπιδίωκουμε νάρθουνε σε μάς τα εκατομμύρια. Γιατί, μόλις της τα έξασφαλίσουμε, θα την παντρευθής κι' η δουλειά μας έγινε.

—Μεγάλε Θεέ!

—'Απ' την άλλη μεριά, εσύ διαπραγματεύτηκες καλά. 'Ηθελες να δής την κοπέλλα, και την είδες.

—'Ο Μπάρνευ κούνησε θλιμμένος το κεφάλι του. 'Ενοιωθε πως είχε προδώσει το καθήκον του πατέρα του γιά το δικό του το κέφι.

—Είσαι ο πρώτος θερμόαιμος 'Εδερν ύστερ' από ξη γενεές.

—'Ο πρώτος μωρός μέσα στην οικογένεια.

—Μην άπελπίζεσαι, Μπάρνευ, ο έρωτας εξαγνίζει τη στάσι σου.

—Ναι, αλλ' αυτό δε διορθώνει τίποτα. Μπέρδεψα τα ζητήματα σε τέτοιο σημείο, ώστε η Τζάνετ τώρα κινδυνεύει να χάση την περιουσία που, σύμφωνα με το νόμο είναι δική της.

—'Αραγε της είναι άπαραίτητη — και μάλιστα, αν την παντρευθής; — και φώναξε άναδωγόνημένος ο Μπάρνευ. Και γι'αυτό να μην την πάρω να φύγωμε έγκαταλείποντας και κληρονομίες και κάθε τι άλλο;

—Γιατί δεν έχεις το δικαίωμα ν' αποφασίσης μονόχως σου μία τίποτα. 'Ακόμα κι' ο 'Ιωνάθαν Λή δεν αισθανόταν νάχη άπόλυτα αυτό το δικαίωμα, κι' ίσως γι' αυτό άφησε το ζήτημα στη δική μου κρίσι. Κι' εγώ, τώρα, βρίσκομαι μπρο-

στά σε φοβερό δίλημμα. Σκέφθηκα πολύ χτες τη νύχτα, και είδα πως δεν υπάρχει διέξοδος. Το πρόβλημα κινδυνεύει να μείνι άλλο. Κύτταξε, Μπάρνευ, πως έχουν τα πράγματα: 'Η Χλόη έκανε μία κακή πράξι. 'Η πέτρα έκασφενδονίστηκε μέσ' στο νερό και τώρα άπλώνουνται όλόγυρα τα κυματάκια. 'Ο Βάλακ ζητάει μία περιουσία γιά την πατρίδα του. Ποιοι είμαστε μεις γιά να πούμε πως αυτό δεν είναι μία ευγενής έπίδιωξις; Και ποιος ξέρει αν μ' αυτά τα χρήματα δεν μπορούν να σωθούν εκατομμύρια άνθρωποι από την πείνα και την έξαθλιώσι; 'Ο Ρούπερτ της Σάμπρια έπιθυμεί το ίδιο πράμα. Μπορείς να πής πως δεν αγαπάει την Μυριελ; 'Εγώ πιστεύω πως την αγαπάει. Μήπως φταίει η Μυριελ που δεν είναι γνήσια κόρη του 'Ιωνάθαν Λή; Κι' η Χλόη ακόμη είναι δικαιολογημένη απ' τη δική της άποψι. Χρόνια τώρα την ξερούμε παθολογικά άφωτισμένη στο άρχοντικό της σοί. 'Εχουμε το δικαίωμα ν' αναστατώσουμε όλον αυτόν τον κόσμο; Νομίζω όχι.

—Μα δε θα έγκαταλείψης βέβαια την υπόθεσι, πατέρα;

—Τι άλλο να κάνω; 'Αν μπορούσες εσύ να μού πής τι να κάνω, θα το έκανα. Σ' όλη τη δικηγोरική μου καριέρα, ποτέ δε βρέθηκα σε τέτοιο μπέρδεμα άπόψεων. Τίποτα δεν μπορεί να γίνη.

Στο μεταξύ, ο κυριος 'Εδερν είχε σηκωθεί, και τώρα έπαιρνε το καπέλλο του γιά να φύγη.

—'Ερχεσαι μαζί μου γιά το φαγητό; ρώτησε το γιοιό του.

—'Οχι, πατέρα, δεν μπορώ.

—Περιμένεις κανένα τηλεφώνημα;

—Αυτό άκριβώς.

—'Ο 'Εδερν άνοιξε την πόρτα κι' ύστερα γύρισε το κεφάλι του:

—'Αν σε πάρη εκείνη στην τηλεφώνη, και πρόκειται να συναντηθεί πάλι, θα κανες καλά ν' αλλάξης γραβάτα, να πλυνθής και να της πās λίγα λουλούδια. Δεν έφτασε ακόμα η συντέλεια του κόσμου, ξέρεις.

—'Ο Μπάρνευ χαμογέλασε άφρημένος. 'Η πόρτα έκλεισε. 'Εκείνος έσιμισε τις γροθιές του και ζάρωσε το μέτωπο. Είπε στον εαυτό του πως έπρεπε να σκεφθί μερικά πράματα. 'Ωστόσο οι σκέψεις του κατέληγαν πάντα στην Τζάνετ... τι άναστάτωμα μπορούσε να πάθη η ζωή ενός ανθρώπου... ένας άντρας της ηλικίας του θα πρεπε νάχη περισσότερη αυτοκυριαρχία... η Τζάνετ πάλι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15ο

ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ

—Φαίνεσαι σαν άρρωστος, Σέβερανς. Δεν μπορείς να κοιμηθώ χτες τη νύχτα, 'Εξοχώτατε.

—'Ο Βάλακ ανασήκωσε τα φρύδια.

—'Αλήθεια; Καμμία στομαχική άδιαθεσία;

—'Επρεπε να μείνω ξυπνητός γιά να έκτελέσω ένα καθήκον, κύριε. Να φυλάω το σπίτι.

—Να φυλάς το σπίτι;

—'Ακριβώς, κύριε.

—'Ενα φευγαλέο χαμόγελο φάνηκε στη φουσιγονομία του Δούκα.

—Να το φυλάς από τί;

—Δεν ξέρω, κύριε. 'Από κάποια διάρρηξι, ίσως. 'Ηταν μία ιδέα της Μις Λαφόρζ—Λή.

—'Α! Της δίνεις, σε παρακαλώ, την κάρτα μου;

—'Ο Σέβερανς ξαναγύρισε με την κάρτα. 'Η έκφρασι του φανέρωνε άμχη.

—'Η δεσποινίς λείπει, 'Εξοχώτατε.

—'Ετσι σου είπα, έ;

—'Ακριβώς, κύριε. 'Α... όχι, κύριε.

Δεν είναι στο σπίτι.

—'Ο Βάλακ έγραψε δυο λόγια στο πίσω μέρος της κάρτας. 'Ο Σέβερανς ξαναπήρε την κάρτα και μπήκε στην τραπεζαρία. 'Όταν ξαναγύρισε, πέρασε τον Δούκα στο σαλόνι. 'Η Χλόη ήρθε μία στιγμή άργότερα.

—Είναι, αλήθεια, προσβλητικό γιά μένα, αγαπητή μου Μις Λαφόρζ—Λή, άρχισε να της λεί ο Δούκας, το ότι φοβηθήκατε πως θα μπορούσα να έπекτείνω

τις ενεργειές μου γιά το γνωστό ζήτημα, ως μέσ' στο σπίτι σας.

—'Αρνείστε πως έπιχειρήσατε να μπήτε δω μέσα χτες βράδυ, σεις ή κάποιοι απ' τους πράκτορές σας;

—Το διαψεύδω μ' όλη μου τη δύναμι.

—Ποιός ήταν, τότε;

—'Ο Βάλακ ανασήκωσε ελαφρά τα χέρια. —Κανένας έπισκέπτης; Κανένας κοιμιστής τηλεγραφήματος; Δεν μπορώ να μαντέψω. 'Ο Σέβερανς μού λέει πως έκανε το νυχτοφύλακα. Πραγματικά, όμως, όταν έμαθα από τους ανθρώπους μου πως είχατε συνοδεύσει κάποιο πρόσωπο εδώ, έθαύμασα άλλη μία φορά τη δραστηριότητά σας στο να μεταφέρετε ανθρώπους...

—'Η Χλόη άντελήφθηκε τον υπαινιγμό.

—Μήπως ήρθετε δω γιά να με προσβάλετε, 'Εξοχώτατε; 'Αρκετά υπέφερα...

—'Απεναντίας, άποκριθηκε ο Δούκας δσο μπορούσε πιδ συμπαιχνιτικά.

—Χμ! έκανε η Χλόη. Τότε, ποιος νάταν; 'Ο 'Εδερν; 'Ο νεαρός 'Εδερν. Αυτός ήταν. 'Ηρθε και σήμερα το πρωί.

—'Ελπίζω, ο φύλακας να τον έμπόδισε να μπή μέσα.

—'Ο Σέβερανς τον άφησε και μπήκε. Τον γνώριζε τόσο χρόνια. 'Ο Μπάρνευ ήθελε να ιδί την Μις Τζάμισον. Του τ'επέτρεψε υπό τόν όρο να μην της πη τίποτα σχετικά...

—Μία στιγμή, παρακαλώ. 'Ενδιαφέρομαι πολύ να μάθω πως γνωρίστηκε ο νεαρός φίλος μας με την Μις Τζάμισον.

—'Η Χλόη του είπε όλα όσα ήξερε ενώ έκείνος την άκουγε προσεκτικά. Στο τέλος έμεινε πολύ ίκανοποιημένος απ' τη σκέψι πως η θέσι του δικηγόρου 'Εδερν γινόταν τώρα αρκετά δύσκολη με το αίσθημα του γιου του γιά την Τζάνετ.

—'Ο Βάλακ συγχαιρόταν τη Χλόη γιά την εύθυμη έμπνευσιν που είχε ν' άποσπάρη τη γνωστή υπόσχεσι απ' τον νεαρό 'Εδερν, όταν εμφανίστηκε η Τζάνετ στο άνοιγμα της πόρτας.

Το να έφτανισθί έτσι άπρόσκλητη, η Τζάνετ δε θα το έκανε ποτέ σε όμαλές περιστάσεις. Την ώρα όμως που έπαιρνε το πρωινό της στην τραπεζαρία μαζί με τη Χλόη, μπήκε ο Σέβερανς κι' έφερε και να έπισκεπτήρη. 'Η Χλόη το κύτταξε και να έπισκεπτήρη. 'Ο Σέβερανς έλεγε πως δεν ήταν στο σπίτι. 'Ο Σέβερανς άναγύρισε κι' έδειξε ένα σημείωμα γραμμένο πάνω στο έπισκεπτήριο γιά την κυρία του. Τότε η Χλόη σηκώθηκε κι' έδωσε εντολή να περάσουν το πρόσωπο έκείνο στο σαλόνι. 'Όταν η Χλόη έφυγε απ' την τραπεζαρία, το έπισκεπτήριο έμεινε στο τραπέζι, στη θέσι της Χλόης, με το σημείωμα γυρισμένο καταπάνω. 'Η Τζάνετ το διάβασε προτού σκεφθί πως δεν είχε το δικαίωμα να κινή κάτι τέτοιο. Αυτό το σημείωμα της έφαινε πως το σχέδιό της γι'αυτήν, δεν παραξενεύτηκε. 'Απ' το προηγούμενο βράδυ, η τρομάρα της Χλόης ης την είχε βάλει σε σκέψι, και της έδωσε να καταλάβη πως όλα έκείνη τα παράξενα γίνονταν γιά χάρι της. Γιά την περιουσία που θα κληρονομούσε, καμμία κουβέντα. 'Ο Βάλακ, Δούκας της Κάτω Σάμπρια, της ήταν άγνωστος. Δεν την είχαν καλέσει να πάη στο σαλόνι, αλλά και δεν της το είχαν άπαγορεύει. Δεν έπιθυμούσε καθόλου να περάσει κι' άλλη νύχτα στο μέγαρο των Λή και φλεγόναν από περιέργεια να μάθη τι θι' άπογινόταν. Αυτός ο ξένος κάτι ήξερε γι' αυτήν, κι' ίσως νάταν πιδ όμιλητικός απ' τη Χλόη. Σηκώθηκε, λοιπόν, και πήγε στο σαλόνι.

—'Εκεί είδε έναν κάπας ηλικιωμένο κύριο με πολύ άριστοκρατικό παρουσιαστικό. 'Ηταν ψηλός και λεπτός, σίγουρα όχι 'Αμερικανός. Είχε την εφάνιασμένη έκφρασι της Χλόης που της έκανε κάποιο νόημα να φύγη. 'Αλλ, αυτό το νόημα έγινε άντιληπτό απ' τον Βάλακ που άμέσως έβλεπε το μονόκλ του και την κύτταξε.

—'Α! έκανε ο Δούκας και γύρισε στη Χλόη. Αυτή είναι η δεσποινίς; 'Η Χλόη ήταν πολύ θυμωμένη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

ΕΙΝΑΙ ΩΦΕΛΙΜΟ, ΕΥΧΑ-
ΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΟ Ο-
ΤΑΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΠΩΣ ΠΡΕ-
ΠΕΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝ-
ΔΥΝΟ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟ-
ΣΕΧΟΥΜΕ ΑΡΚΕΤΑ.

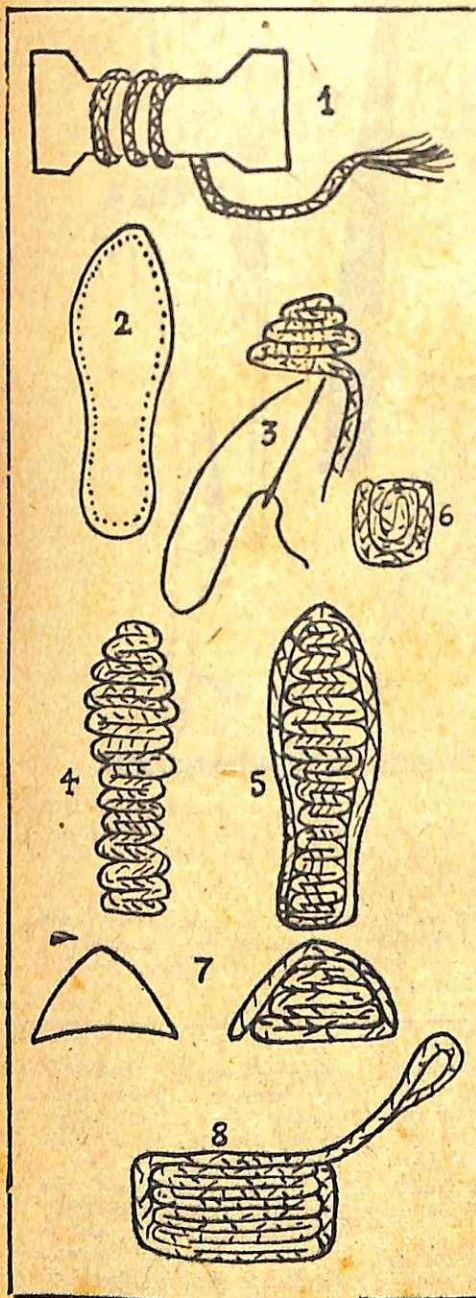
Βέβαια, δεν είναι διόλου εύκολο να δώσει κανείς τη συνταγή του ποιο είναι το ωφέλιμο λουτρό. Έκείνο που ωφελεί τον ένα, μπορεί να θάψει τον άλλον. Οι αντιδράσεις στο λουτρό εξαρτώνται από την ηλικία, την σωματική διάπλαση και την κατάσταση της υγείας του ανθρώπου.

«Είναι απαραίτητο να παιδεύσουμε το κοινόν σε θέα χρησιμοποίησι σωστά τῶν φανερῶν ἐφαρμογῶν τοῦ νεοκλασικισμοῦ. ἡ περὶ τῶν νοσηκομιεῶν θὰ περὶ σημαντικὰ καὶ θὰ λείψουν ἀλλὰ ἄσκοπα ἔξοδα»

ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

1. Ἡ διάρκεια τοῦ λουτροῦ καθαριότητος δὲν πρέπει ξεπερνᾶ τὰ πέντε ὡς δέκα λεπτά.
2. Χρησιμοποιεῖτε μιὰ βούρτσα-λουτροῦ. Δυναμώνει ἐπιδερμίδα καὶ ὑποβοηθεῖ τὴν κυκλοφορία.
3. Σκουπιστῇτε ζωηρὰ καὶ προσεκτικὰ.
4. Μὴν βασίζεσθε στὸ βούτηγμα τοῦ ἀγκῶνος ἢ τοῦ γόνατος σας γιὰ τὸν ὑπολογισμό τῆς θερμοκρασίας. Χρησιμοποιεῖτε θερμόμετρο.
5. Μὴν ἀγγίζετε ἠλεκτρικὰ σκεύη μέσα στὸ λουτρό. Ἦναι ἐπικίνδυνον, ὅταν τὸ χέρι σας εἶναι ὑγρὸν.
6. Μὴν ἀφήνετε ποτὲ τὰ παιδιὰ μόνον τους στὸ λουτρό.
7. Μὴν κλειδώνετε τὴν πόρτα τοῦ λουτροῦ παρὰ μόνον ἐν σὲ περίπτωσι ἀπόλυτης ἀνάγκης. Ἀπειρα ἀτυχῆματα ἔχουν ἐξελιχθῇ σὲ τραγωδίες ἐπεὶδὴ συνέβησαν πρὶν ἀπὸ κλειδωμένες πόρτες.
8. Μετὰ τὸ φαγητὸν, ἀφήστε νὰ περάσῃ τοῦλάχιστον ἡμιώρα πρὶν μπῆτε στὸ λουτρό.

Μιά εύκολη μέθοδος

“Ας κάνουμε κι' έμεις τὸ ἴδιο. Μὲ τὴ διαφορά πὼς ἔμεις ἀντὶ γιὰ δερμάτινες μπότες, θὰ φοροῦμε ἓνα ζευγάρι ὁμορφες παντοφλίτσες.

Ὅλο—ὅλο τὸ ὑλικό πού μᾶς χρειάζε-
ται εἶναι ἓνας μεγάλος σῶρος χορτο ξερό.

Τώρα ή σόλα σας είναι έτοιμη. Κα
μπορείτε ν' αρχίσετε τὸ πάνω μέρος τῆς

Ἰδού μερικὲς ἀσκήσεις τῶν μα-
τιῶν:

- 1) Χαμηλώστε τὸ βλέμμα σας ὥστε περισσότερον περισσώτερον σάν γιά νά κυττάξετε τὸ στήθος σας. Ἀρχῇ τὸ ἔτσι ἐπὶ 2—3 δευτερόλεπτα. Ἔπειτα κυττάξετε ὅσο τὸ δυνατόν ψηλότερα σάν γιά νά ὄητε τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κεφαλίου σας. Ἐπαναλάβετε ἕξη φορές τὴν ἀσκήσι.
- 2) Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο στρέψετε τὰ μάτια σας πολὺ πρὸς τὰ δεξιὰ. Κατόπιν πολὺ πρὸς τ' ἀριστερά κι' ἔπειτα κυττάξετε κατ' εὐθείαν μπρός. Ἐπαναλάβετε ἕξη φορές.
- 3) Κινήστε τὰ μάτια σας ἔτσι, ὥστε νὰ διαγράφουν μεγάλους κύκλους. Πρῶτα πρὸς τὴν μίαν διεύθυνσι κι' ἔπειτα πρὸς τὴν ἀντίθετη.
- 4) Σχεδιάστε ἕνα μαῦρο σημάδι, μεγέθους νομισμάτος, ἐπάνω σ' ἕνα ἄσπρο χαρτί, στερεωμένο στὸν τοίχον καὶ στὸ ὕψος τῶν ματιῶν. Κυττάξετε ὅσο τὸ δυνατόν περισσώτερον τὸ σημάδι αὐτό, ἀποφεύγοντας νὰ παίξετε τὰ βλέφαρά σας.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΑΦΝΗ

Συμπληρώνονται φέτος δέκα χρόνια από τότε που πέθανε η εκλεκτή Έλληνίδα ποιήτρια Αιμιλία Στεφάνου Δάφνη. Η Αιμιλία Κουρτέλη, αυτό ήταν το οικογενειακό της όνομα, γεννήθηκε στη Μασσαλία στα 1887. Πατέρας της ήταν ο λόγιος Ιωάννης Κουρτέλης, που έδωσε στην κόρη του μια ζηλευτή μόρφωση. Νουός της ήταν ο ποιητής Αχιλλεύς Παράσχος που την αγάπησε και την προστάτευσε σαν παιδί του.

Η Αιμιλία Κουρτέλη σπούδασε στο Αρσάκειο των Αθηνών, διεκρίθη στις σπουδές της και μετά την αποφοίτησή της προσελήφθη στο διδακτικό προσωπικό του εκπαιδευτηρίου. Δάφνη ήταν το φιλολογικό της ψευδώνυμο, που το πήρε από τον άνδρα της, τον επίσης διακεκριμένο ποιητή Στέφανο Δάφνη (Θρασυβούλο Ζωϊτόπουλο).

Η Αιμιλία Δάφνη στάθηκε πριάντα ολόκληρη χρόνια η αφοσιωμένη συντροφισσα της ζωής του Στεφ. Δάφνη και φώτισε με την ώρα και άγαθή της ύπαρξη τον άνδρα της ζωής του. Μετά τον θάνατό της (26 Ιουλίου 1941) ο Στέφανος Δάφνης έλεγε: «Τριάντα χρόνια έκρατσα, με το φάρδο μου τούτο χέρι το δι-

ΤΡΕΙΣ ΝΕΟΙ

«Ήτανε θεέ μου, μιά φορά, τρεις νέοι (τρεις φίλοι, τρία παιδιά) αγάπες, δεισιρα, τραγούδια μέσα στο φως, μέσ στα λουλούδια τρεις νέοι (τρεις φίλοι, τρία παιδιά),

Τώρα όπομένουμε βαθεία ένας έδω κι' άλλος εκεί χείλη, καρδίες, μάτια κλειστά μέσα στο χώμα, μέσ στη γή ένας έδω κι' άλλος εκεί.

Κάθε που ανθίζουν τα κλαδιά βγαίνουν τις νύχτες τρία παιδιά ή στ' άσημνα καλοκαίρια που ύπνουνται στο φως τα χέρια βγαίνουν τις νύχτες τρία παιδιά.

Και μιά άρμονία γλυκολαλεί (κιθάρα, φλάουτο και βιολί)

κό της— εκείνο που έγραψε τούς υπέροχους στίχους της και έκηπευε τ' άνθη του λόγου στο ροδόνα των Μουσών. Γι' αυτό όταν μιά μοιραία στιγμή το αγαπημένο της χέρι έπεσε νεκρό, ξεφεύγοντας σαν το νερό της Κασταλίας από τα δαχτυλά μου, ένόμισα πως όλος ο κόσμος—όλη η χαρά του Ουρανού και της Γης— έχάθηκε πιά για μένα σ' ένα σκοτάδι ζοφερό και άεδιαλύτο. Έζησα όμως για να κηρύττω τη λυτρωτική δύναμη της Τέχνης, άσού αυτή είναι που ένώνει, σαν έκλεκτική συγγένεια, όλες τις εύγενικες ψυχές και ανακουφίζει τον πόνο μου.

Η Αιμιλία Δάφνη, η εξαιρετική Έλληνίδα, η ποιήτρια του άδολου λυρισμού, πέρασε σαν ένα πρσο και αγαθοποιό πνεύμα επάνω από τον μάταιο αυτόν κόσμο. Μέσα στο Ναό της Τέχνης, ύψωσε, σοβαρή και με αξιοπρέπεια, το δισκοπότηρο της ιερής μυσταγωγίας. Της αξίζει λοιπόν κάθε εύλαδτική μνήμη.

Στο Β' Νεκροταφείο Αθηνών στα Πατήσια, ένας σωρός χώμα κι' ένας μαρμαρίνος σταυρός δείχνουν τον τάφο της.

Η Αιμιλία Στεφάνου Δάφνη έκαμε την εμφάνισή της στον έλληνικό Παρνασσό με την ποιητική συλλογή της «Χρυσάνθεμα» που κυκλοφόρησε στα 1903.

Το δεύτερο βιβλίο της άρχισε να βγίη: στα 1923. Ένδειξε αλάθητη αυτό της περισκεύας, της προσοχής και της έλλειψης κάθε νοσηρής επιθυμίας για σύντομη κατάρτιση της δόξας. Σ' αυτό το βιβλίο, τα «Χρυσά Κύπελλα», η Αιμιλία Δάφνη συνεκέντρωσε το καλύτερο μέρος της ποιητικής της εργασίας. Το βιβλίο, τα «Χρυσά Κύπελλα» το πρόλογισεν ο Κωστής Παλαμάς. Αναλύοντας στον πρόλογο του τα ποιήματα της συλλογής, βλέπει και μιά άλλη πλευρά: βρίσκει ότι καμιά φορά η ψυχής της ποιήτριας ξεφεύγοντας χη της ποιήτριας πλαισίου, από το χριστιανικό και εσχυνεται πανθεϊστική και προσβάτει: «...όμως μια δύναμη στην ιδέα της είναι και σ' εκείνη προσεχεται. Η «Προσευχή στη Δύναμη» λειτουργικά ξετυλίγοντας τη θρησκευτική φιλοδοξία της ποιήτριας, που είναι η δίψα του άπέραντου, λαχταρεί τη μυστική της

ΔΥΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Μαντό με ρεγκλάν τρουά κάρ μανίκι. Πολύ φαρδειά ο βέρ με διπλό γαζί. Το ίδιο διπλό γαζί στην μανικακόλλα σ' και στον όρθιο μυτερό γιακά. Μπρός και πίσω πολλοί γκοντέ.

Άνοιξιάντικο φόρεμα με πολύ φαρδύ ρεγκλάν μανίκι. Φοστα στένη με δυο κουφόπιετες μπροστά, που μένουν ανεχτές από το γόνατο και κάτω. Έτσι, η στενή φούστα σ' φίνει έλευθερία στο βάδισμα.

έπικοινωνία, καθώς η άρχαία Σεμέλη λαχταρούσε να τον αντικρύσει τον πατέρα των θεών σε όλη του τη δόξα τη φοβερή. Και ως γίνη ό,τι γίνη. Και σύντρηψε με σαν τη Σεμέλη. Έκφραστικό εύρημα, εύτυχιμένο».

Μετά τα Χρυσά Κύπελλα η Αιμιλία Δάφνη έβγαλε στα 1924 το «Τάλαντο της Σμα-

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΜΠΕΜΠΗ ΣΑΣ

Μόλις το παιδί βγάλη την πρώτη του κραυγή, ο γιατρός το εξετάζει για να δει αν αναπνέει καλά. Κατόπι, και πριν από κάθε άλλη περιποίηση, του ρίχνει στα μάτια 4 ή 5 σταγόνες από μιά διάλυση νιτρικού αργύρου. Το μέτρο αυτό είναι απαραίτητο για να μην πάθη το μωρό οφθαλμία.

Ύστερα ο γιατρός κόβει τον ομφάλιο λώρο, που συνδέει το παιδί με τη μητέρα του. Το κόψιμο δεν γίνεται άμέσως. Ο

γιατρός περιμένει μερικά λεπτά ώσπου ν' αδειάση έντελώς ο πλακούς από το αίμα προς όφελος του παιδιού. Κατόπι παίρνει μιά μεταξωτή κλωστή και δένει το λώρο σε απόσταση έξη εκατοστών από τον ομφαλό. Το δέσιμο πρέπει να είναι σφιχτό και γερό γιατί αν λυθή η κλωστή, μπορεί να δημιουργηθή ομφαλική αιμορραγία.

Έν συνεχεία ο γιατρός κόβει το λώρο με μιά πένσα ή

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΤΑΓΙΕΡ

Ένας μεγάλος Άμερικανικός Οίκος Μόδας της Νέας Υόρκης λανσάρει φέτος αυτό το κομψότατο ταγιέρ, σε κλασική γραμμή. Το κύριο χαρακτηριστικό του είναι δύο μεγάλες ξωρραφές τσέπες με ρεβέρ που κουμπώνουν μ' ένα κουμπί. Τα μανίκια είναι σκέτα και κολλητά. Η μέση πολύ εφαρμοστή. Το ταγιέρ συνοδεύεται από καπελλάκι με μικρό μπάρ κι' ένα πελώριο, λοξά βαλμένο φτερό. Γάντια πλεκτά από νήμα. Τσάντα δερμάτινη σκούρα. Ανάλογα με τα άξεσουάρ, με τα οποία θα φορεθί, μπορεί να γίνη το ταγιέρ αυτό σπόρ, περιπάτου ή άμπιγιέ.

μ' ένα ψαλίδι. Η κλωστή και η πένσα πρέπει να έχουν άποστειρωθή καλά.

Και να ο μπέμπης έλευθερος... Βέβαια, δεν είναι όμορφος. Όλο του το σώμα είναι σκεπασμένο με μιά λιπαρή ουσία, απ' την οποία πρέπει να το απαλλάξουμε πριν το ντύσουμε. Για το πρώτο αυτό πλύσιμο, το μπάνιο δεν είναι απαραίτητο (το παιδί θα κινδυνεύει να κρυώση). Θα δάσουμε το μωρό ολόγυμνο πάνω σ' ένα στεγνό πανί (αν είναι χειμώνας θα ζεστάνουμε καλά την κάμαρα) και θα το καθαρίσουμε από τα κεφάλια ως τα νύχια των ποδιών με μπαμπούκι, δρασμένο ζεστό νερό (37 βαθμούς περίπου) και άγνό σαπούνι.

Το ξεπλύνουμε με προσοχή και το σφουγγίζουμε καλά μ' ένα λεπτό και ζεστό πανί. Κατόπι του δάσουμε άφθονο τάλκ καλής ποιότητας.

Πάνω στη μικρή πληγή του ομφαλού θα δάσουμε ένα κομμάτι μπαμπούκι με καθαρό οινόπνευμα και θα την δέσουμε με άποστειρωμένη γάζα. Έτσι η πληγή θα κλείση γρήγορα. Είναι προτιμότερο να μην χρησιμοποιούνται ούτε αντισηπτικά, ούτε αλοιφές σ' αυτήν την περίπτωση. Περισσότερο μπορεί να βλάψουν παρά να ωφελήσουν.

Ο λώρος θα ξεραθί, θα σκληρύνει και θα πέσει κατά την έβδομη ή όγδοη μέρα. Αν δούμε καμιά ανωμαλία κατά την έπούλωσι, πρέπει να είσοποιήσουμε το γιατρό. Τη γάζα θα την αλλάζουμε κάθε μέρα μετά το μπάνιο έως ότου πέση όριστικά ο λώρος.

ΠΡΩΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Μόλις τελειώσει η πρώτη τουαλέτα του μπέμπη, θα τον ντύσουμε. Το ντύσιμό του μπορεί να γίνη κατά δύο τρόπους: φάσκισμα ή άγγλικό σύστημα. Είτε τον έναν τρόπο χρησημοποιήσουμε είτε τον άλλον, τα έσώρρουχα θα είναι τα ίδια: ένα πουκαμισάκι από λεπτό βαμβάκερό ύφασμα (καλύτερα χρησιμοποιημένο) γιατί η επιδερμίδα του νεογέννητου είναι λεπτή (αν το πουκαμισάκι είναι φτιαγμένο από καινούργιο ύφασμα μπορεί να έρεθισή το δέρμα του). Κατόπι θα του περάσουμε τα δύο ζιπουνάκια: το πρώτο από πικέ, το δεύτερο από μάλλινο ύφασμα.

Το φάσκισμα πρέπει να γίνεται με προσοχή. Αν η μαμά ή μητέρα δεν έξη πώς φαρκισώνουν ένα παιδί, θα ζητήσουν ένα παιδί, θα ζητήσουν να της δείξουν. Βέβαια δεν πρόκειται για κανένα δύσκολο πράγμα, αλλά είναι ώρισμένες λεπτομέρειες, όπως π.χ. να μην σφίξη πολύ το μωρό.

Αν προτιμήσουμε το άγγλικό σύστημα, άφου φορέσουμε στον μπέμπη το πουκαμισάκι του και τα δυο του ζιπουνάκια, θα τελειώσουμε το ντύσιμό του με δυο «τρίγωνα» (το δεύτερο από φανέλλα), που κουμπώνουν άπάνω και στα πλάγια και σχηματίζουν μιά μικρή κυλότητα. Κατόπι θα του δάσουμε μάλλινα καλτσάκια. Μιά μακρυά ρόμπα από φανέλλα ή τουάλ— ανάλογα με την εποχή— συμπληρώνουν το ντύσιμο.

Όσο μπορούμε θ' άποφύγουμε τις παραμάνες.

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΘΕ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΣΑΣ

Δεν είναι άγνωστη ή σημασία της θγείας των δοντιών και γενικά του στόματος για το λοιπό όργανισμό, αλλά και για την κοινωνική έπαφή και εμφάνισι του άτόμου.

Θέλετε το στόμα σας να είναι γεμάτο μικρόβια και πύον; Θέλετε να έχετε άποσυντεθειμένα ύπολείμματα τροφών ανάμεσα στα δόντια σας; Θέλετε να έχετε έρεθισμένα ούλα; Θέλετε να παθαίνετε διάφορες γυνικές άρρώστειες; Θέλετε να μυρίζη άσχημα το στόμα σας;

Φυσικά όχι! Τίποτε απ' όλα αυτά! Έξτερε όμως τί φιλοξενείτε μέσα στο στόμα σας, έφ' όσον δεν το περιποιείσθε καλά και κανονικά; Ξέρετε ότι έχετε μέσα στο στόμα σας τόση ποσότητα και ποικιλία μικροβίων που δεν υπάρχει σε κανένα άλλο μέρος του σώματος;

Από τα πιο άπλά και άδολα ή ως τα πιο θλαβερά και επικίνδυνα μικρόβια φιλοξενεί ένα στόμα άνογιεινό (στρεπτόκοκκοι, σταφυλόκοκκοι, σπειροχαίτες, πνευμονόκοκκοι, το μικρόβιο της μηνιγγίτιδος, της φυματίωσης κτλ.).

Σκεφθήκατε πόσο πύον βγαίνει από τα άρρωστά σας ούλα, ή τα δόντια που έχουν σπρίγγιο και τα καταπίνετε; Σκεφθήκατε πόσα άποσυντεθειμένα ύπολείμματα τροφών έχετε στο στόμα σας (στα κούφια δόντια, στις διάφορες άλλες κοιλότητες τους και στις άκαθαρτες έπιφανείες τους) τα οποία καταπίνετε;

Τότε λοιπόν γιατί τόσο πολύ προσέχετε τις τροφές που τρώτε να είναι καθαρές, καθώς και τα διάφορα σκεύη που χρησημοποιείτε; Γιατί έχετε την άπατίση από τους άλλους να σας φέρουν τα πιάτα σας τα μακαροπάρουνα, τις πετιέτες, τα φαγητά και τα φρούτα τελείως καθαρά;

Γιατί όταν το έλάχιστο βρήτε σ' αυτά τα έπιστρέψετε, βάζετε τις φωνές κλπ.;

Τι άξία έχει αν λαβαίνετε όλες τις προφυλαξεις ώστε οι τροφές να είναι άπολυτα καθαρές άφου όταν μπουνε στο στόμα σας άνακατεύονται με τόσο σηπτικά προϊόντα και γίνονται τόσο άκαθαρτες που και να θέλατε να το πετύχετε δεν θα μπορούσατε.

Μπορείτε όμως να πετύχετε το αντίθετο; Μπορείτε να πετύχετε ώστε οι καθαρές τροφές που βάζετε στο στόμα σας να μένουν καθαρές, να μη υποφέρουν από στομαχικές παθήσεις, να μη παθαίνουν διάφορες άλλες άρρώστειες τοπικές (ουλίτιδες, τερηδόνες κλπ.) και γενικές, να μη μυρίζη το στόμα σας κλπ. κλπ.

Να, γι' αυτός τους λόγους, λοιπόν, πρέπει να περιποιήσθε τα δόντια και το στόμα σας γενικά ύστερα από κάθε φαγητό και προπάντως τα βράδυ προτού κοιμηθήτε.

Πώς θα τα περιποιήσθε θα γράψουμε στο έπόμενο τεύχος της «Γυναίκας».

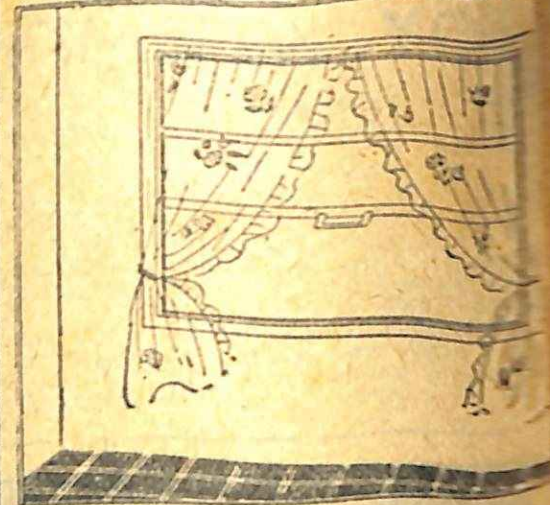
ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η γυναίκα έχει στη ζωή ένα πολύ μεγάλο προνόμιο: ότι μπορεί να άκούη με τα μάτια, ενώ τα αυτιά της μένουν κλειστά και το πνεύμα της πετά αλλού. Ο Θεός έδωσε στη γυναίκα αυτό το χάρισμα, για να της έπιτρέψη να υποφέρει σε ολόκληρη τη ζωή της τον ίδιο άνθρωπο, και να μπορεί να διατηρή το χαμόγελο στα χείλη.

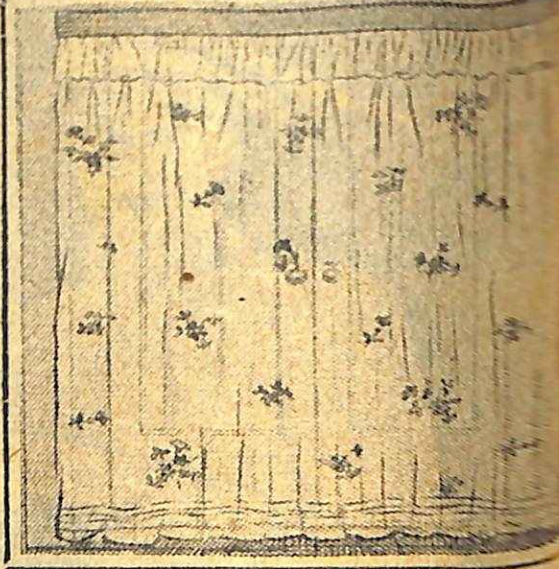

ΖΑΚΕΤΕΣ

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΣΑΣ

Οι κουρτίνες στο παράθυρο, ή πάνω στην πόρτα λολουδίζουν όταν κεντητές.

Η ζακέτα γενικά είναι ε'α ρούχο κολοφόρετο, πρακτικό και μπορεί να φορεθῇ απάνω από θε τι.

Οι χαριτωμένες ζακέτες που σας δει- στη σελίδα αυτή, είναι άνοιξιότικες, ρούν όμως να χρησιμοποιηθούν και δροσερές νύχτες του καλοκαιριού.

1. Ζακέτα αντ'ουμπλ φάς. Μπορεί κατασκευασθῇ από δυό είδων ή και χρωμάτων υφάσματα, έτσι ώστε το σμα που βρίσκεται από τη μέσα με- γανύρη τὸν γιακά και τὰ μανίκια, κέτα αὐτὴ εἶναι ριχτὴ με πολὺ φα- μανσέτες στὰ μανίκια κι' ἓνα μικρὸν γιακά.

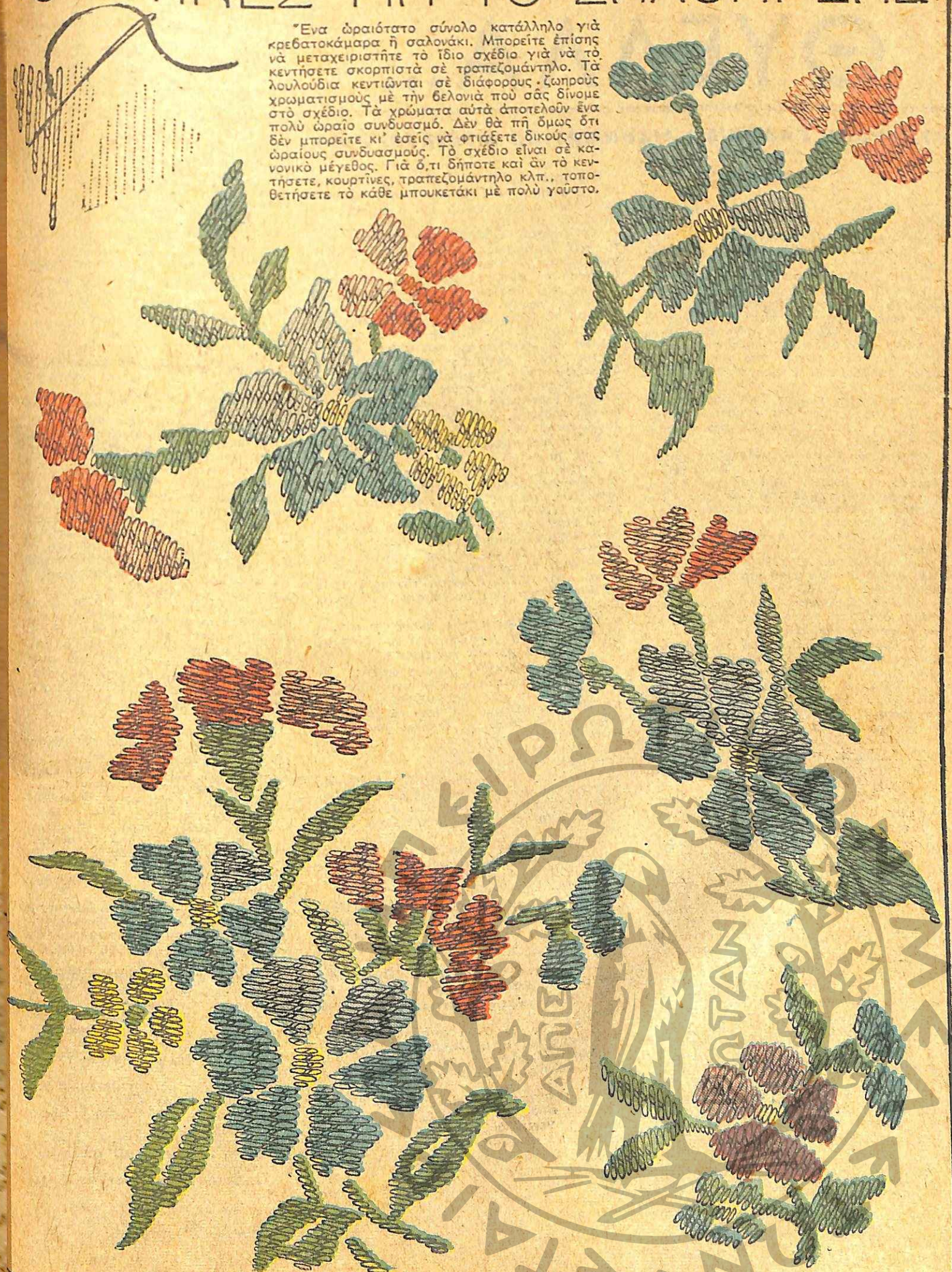
2. Ζακέτα με πολλὰ γκοντὲ στὴν τη. Ρεγκλὰν μανίκια με δυό ραφές ρεβέρ με γαζιὰ. Δυὸ μεγάλες ξώρες τσέπες. Γιακάς ὀρθίος.

3. Πολὺ φαρδεῖα ριχτὴ ζακέτα ἀπὸ πτό υφάσμα, πὺ μπορεί νὰ φορεθῇ καὶ ζώνη σφιγμένη. Τὰ μανίκια εἶναι μαν- ματα με τὴ ζακέτα καὶ ἔχουν πολὺ ρεβέρ κοφτό.

4. Ριχτὴ ζακέτα με σμόκιν γιακά, μεγάλες τσέπες, ξώρραφες, με ρεβέρ.

5. Μεσάτη ζακέτα, πὺ μπορεί νὰ ριχτὴ ἀν' ἀφαιρεθῇ ἡ πίσω ζώνη. Κε- πιετα στὴ μέση τῆς πλάτης.

Ἐνα ωραϊότατο σύνολο κατάλληλο γιὰ κρεβατοκάμαρα ἢ σαλονάκι. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ μεταχειριστῆτε τὸ ἴδιο σχέδιο γιὰ νὰ τὸ κεντῆσετε σκορπιστὰ σὲ τραπεζομάντηλο. Τὰ λουλούδια κεντιῶνται σὲ διάφορους ζωηροὺς χρωματισμοὺς με τὴν δελονιά πὺ σας δίνουμε στὸ σχέδιο. Τὰ χρώματα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἓνα πολὺ ωραῖο συνδυασμό. Δὲν θὰ πῇ ὅμως ὅτι δὲν μπορεῖτε κι' ἐσεῖς νὰ φτιάξετε δικούς σας ωραίους συνδυασμοὺς. Τὸ σχέδιο εἶναι σὲ κα- νονικὸ μέγεθος. Γιὰ ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν τὸ κεν- τήσετε, κουρτίνες, τραπεζομάντηλο κλπ., τοπο- θετήσετε τὸ κάθε μπουκετάκι με πολὺ γούστο.

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

200V

Ο Πέτρος έπιασε με το χέρι του που έτρεμε το μέτωπό του και ψιθύρισε:

— Λοιπόν... ο Χαγιακάμα;
— Έδωσα διατάξεις. Σώπαινε και ύπακουε...

— Κι' αυτή η διαταγή;
Το ταξί σταματούσε εκείνη τη στιγμή μπροστά στο σιδηροδρομικό σταθμό.

— Η διαταγή αυτή είναι απλή για να την εκτελέσεις. Δεν έχεις ούτε ένοχλητικά μπασούλα ούτε βαλίτσες. Πήδησε στο πρώτο τρένο που φεύγει για την 'Αλεξάνδρεια. Θάρrouμε κι' εμείς γρήγορα. Κατάλαβες;

— Κατάλαβα κυρίως ένα πράγμα, είπε ο Πέτρος... Ότι εγκαταλείποντας την 'Ελλη θα γίνεσαι ξαφνικά από το σχέδιο που είχες χαράξει!

— Δεν ξέρω τι θα καταφέρω να κάνω, χωρίς στον Χαγιακάμα... 'Αλλά είμαι βέβαιος ότι κάνεις, μαζί με την Καίτη, τη μεγαλύτερη γκάφα της ζωής σου... Την άγαστη αυτή τη γυναίκα, 'Ανδρέα;

— Κι' ύστερα;
— 'Ε, λοιπόν, να ή άχίλλειος πτέρνα σου.

— Αφελής που είσαι! 'Αντίθετα, αυτή είναι όλη η δύναμή μου, για την πλήρη επιτυχία του σχεδίου μου!

— Προς το παρόν, ίσως, απάντησε με πικρία ο Πέτρος. Στο τέλος όμως θα είναι η καταστροφή σου!

Οι δύο νέοι βγήκαν από το ταξί και μπήκαν στο χάλι του σταθμού, διευθυνόμενοι προς το μέρος των γκισσέ.

— Άλλωστε, πρόσθεσε ο Πέτρος, δεν κάνω καλά που συζητώ. 'Αρκετές φορές μου έχεις πη ότι δεν είμαι φτιαγμένος παρά μονάχα για να υπακούω...

Ο 'Ανδρέας, προτού πάη στην δόση Καίτη μπήκε, πέρασε από το αριστοκρατικό κέντρο 'Μαϊάμι.

Η διαίσθησή του δεν τον είχε γελάσει. Την ώρα αυτή η Καίτη 'Αναστασιάδου θα ήταν εκεί...

Πράγματι, ήταν. 'Αμέσως μόλις μπήκε στη μεγάλη αίθουσα που άστραφε απ' τα κρύσταλλα, την είδε στο βάθος του διαδρόμου, με μία κτυπητή τουαλέτα, να πίνει και να φλερτάρη μ' έναν μικρόσωμο άνδρα.

Κι' ανεγνώρισε τον Γιαπωνέζο Χαγιακάμα, τον πολυκατομυριούχο της 'Αλεξάνδρειας!... Πήγε και κάθισε ήσυχα δέκα βήματα μακριότερα, σ' ένα τραπέζι και παράγγειλε ένα περίπλοκο ποτό.

Ο 'Ανδρέας Γιαννάς με την εξαιρετική αυτοκυριαρχία του, με το καλαμάκι στα χείλη, δεν φαινόταν διόλου να δίνει προσοχή στους πελάτες του 'Μαϊάμι, γενικά, ούτε φυσικά και στον πλούσιο Γιαπωνέζο που φλερτάρει με την ωραία Καίτη 'Αναστασιάδου.

— Ένας γρήγορος μορφασμός, ένα απλό κλείσιμο του παπιού, έκαμε ωστόσο την ψευτο-κυρία Ρουμπέση να καταλάβει ότι είχε κάτι το πολύ σοβαρό να της ανακοινώσει κι' ότι έπρεπε να φύγει άμεσα και να γυρίσει σπίτι της.

— 'Αμέσως στους ανθρώπους που κυκλοφορούσαν, στην εύρωχη αίθουσα, ανάμεσα στα τραπέζια, ένα πρόσωπο τράβηξε την προσοχή του 'Ανδρέα Γιαννά, χωρίς να το καταλάβει καλά-καλά.

— 'Εντελώς μηχανικά πρόσεξε τη σιλουέτα ενός ατόμου με γενειάδα που φορούσε μία ρεδιγκάτα χακί κι' ένα κασκέτο με γαλόνια.

Περιφερόταν εδώ κι' εκεί και σταματούσε κατά προτίμηση μπροστά στο τραπέζακι όπου ο Χαγιακάμα και η Καίτη συζητούσαν με κέφι.

Ο 'Ανδρέας διάβασε στο κασκέτο του τη λέξη «διερμηνεύς» κεντημένη με χρυσά γράμματα, γαλλικά και δεν έδωσε πια προσοχή σ' αυτό το πρόσωπο, αν κι' ο τρόπος του βαδίσματός του του θύμιζε άοριστως γνωστό του άνθρωπο.

Από το άλλο μέρος, η Καίτη είχε κι' αυτή προσέξει τον διερμηνέα και την επιμονή του να σταματά κοντά στο τραπέζι της. 'Αλλά αυτή είχε αναγνωρίσει τον διερμηνέα του «Μαϊάμι»!

Κι' όταν απέχειρήσε μ' ευγένεια τον πλούσιο Γιαπωνέζο και βγήκε από την πολυτελή αίθουσα, ο 'Ανδρέας πλήρωσε τον λογαριασμό του και βγήκε κι' αυτός.

Κι' ο διερμηνεύς εξαφανίστηκε κι' αυτός με τη σειρά του.

Όταν ο 'Ανδρέας έφθασε στο σπίτι της Καίτης, όπου αυτή είχε φθάσει γρηγορώτερα, έδειχνε τόση νευρική κατάσταση που έδειχνε εκείνη ηρέμια.

— Υπάρχουν νέα; ρώτησε με απάθεια.
— Βέβαια! απάντησε ο 'Ανδρέας και πρέπει να έπωφελεθούμε, προτού μ'ας προλάβουν τα γεγονότα.

Με λίγα σύντομα λόγια την κατέστησε ενήμερη αυτών που συνέβησαν στο σπίτι του παπιά.

Η νέα γυναίκα τον άκουε σκεπτική μη διακόπτοντας την αφήγησή του ούτε με μία λέξη ούτε με μία χειρονομία.

Κι' όταν τελείωσε, ρώτησε απλά:

— Κι' η γνώμη σου, φίλε μου;

— Η γνώμη μου, αποκρίθηκε ο 'Ανδρέας, είναι να φύγουμε απ' εδώ το γρηγορώτερο και να πάμε να δρούμε τον Πέτρο στην 'Αλεξάνδρεια...

— Αυτό είναι όλο;

— Προς το παρόν.

— 'Α!... Και πιστεύεις ότι ο 'Ομάρ, ο άνθρωπος του πατέρα σου, θα σ' αφήσει τόσο εύκολα, τη στιγμή που σε κρατάει, ύστερα από τρεις μήνες που έβαχνε να σε βρή;

— Θα λάβουμε τα μέτρα μας και υπολογίζω ότι θα του χρειασθούν άλλοι τρεις μήνες για να ξαναβρή τα ίχνη μας στις ακτές του Ειρηνικού...

Η Καίτη χαμογέλασε με οίκτο. Πήρε ένα λουλούδι από το βάζο με τα λουλούδια που είχε κοντά της, το κάρφωσε στα μαλλιά της και είπε με αδιαφορία, ύστερα από λίγο:

— Πόσα παίρνει αυτός ο 'Ομάρ από τον πατέρα σου, φίλε μου;

— 'Οκτακόσιες αιγυπτιακές τον μήνα, νομίζω.

— Σήκωσε το στόμα από το παράθυρο του δωματίου μου, 'Ανδρέα... Δες στο απέναντι πεζοδρόμιο, τον άνθρωπο που κόβει βόλτες... Είναι ο 'Ομάρ, δεν είν' έτσι;

— Θ' αναγνωρίζεις, υποθέτω, τον διερμηνέα του 'Μαϊάμι; αν και δεν έχει πια την ψεύτικη γενειάδα του και τη ρεδιγκάτα του με τα σειρήνια.

— 'Ε, λοιπόν, φίλε μου, μόλις βγής απ' εδώ, θα πιάσεις τον 'Ομάρ και θα βρής, είμαι βέβαιη, τα επιχειρήματα που πρέπει για να τον πείσης!... Και θα του προσφέρεις τα διπλά για να καθίσει ήσυχος... επί τρεις μήνες... με την επίσημη υπόσχεση ότι σε τρεις μήνες ακριβώς, θα του δώσουμε τα μέτρα να πάρη τη ρεδιγκάτα του.

— Ο 'Ανδρέας έκνευρισμένος στο έπακρο.

έπιασε τη νέα απ' τους καρπούς που το άλλοιωμένο πρόσωπό του κοίταζε της και με φωνή λαχανιασμένη:

— Λοιπόν, είσαι βέβαιη ότι με γιάκαμά;

— Είμαι βέβαιη ότι έχω ξεμυλιάσει. Χαγιακάμα, όπως ξεμυλιάσει και γαπημένη μου!... Είμαι βέβαιη!

— Ή πατήν καρδιά του ένα τόσο ελαφρύ; Ο 'Ανδρέας, έπαιξε με τόσο δόξα προς την επιτυχία ενός σχεδίου, δεν θα το σκεφτόσταν μόνος σου, νός κι' αν είσαι, πρέπει να τ' έλκεις!

— Ο 'Ανδρέας της έκλεισε το στόμα να φλογερό φίλι.

— Και δεν αγαπάς παρά ένα κόσμο, Καίτη;

— Τραβήχτηκε λίγο από την άγκαλιά και είπε:

— 'Εσένα... κι' την εκδίκησή μου!

— Την κρατούμε, γλυκειά μου, φηγάπημένη μου. Τα γεγονότα έδονται μόνο τους!... Η τύχη του Ζαλούχου είναι προδιαγεγραμμένη τύχη της 'Ελλης κι' αυτή, απ' αυτή!

— Η Καίτη σούφρωσε τα φρύδια.

— Η τύχη της 'Ελλης; ρώτησε.

— Τι έννοεις μ' αυτό;

— Ο 'Ανδρέας της διηγήθηκε τον που συνέβησαν μεταξύ του και της.

Τότε η ψευτο-κυρία Ρουμπέση χηκε μονομιάς όρθη και μ' έναν κό ττρόπο του φώναξε:

— 'Οχι, όχι, αγάπη μου!...

— Στεύω να τρελλάθηκες! Φαντάζε-θα σου επιτρέψω να ρίξεις έτσι τη Γιαννά στην άγκαλιά του Τέλη Σίγγουρα, δεν ξέρεις πια τι λές!

— Επιτρέψέ μου, χρυσή μου, πώ, ότι η 'Ελλη δεν πρόκειται να μας δαξή σε μπλεδάδες, χωρίς χρησιμομύη σε τίποτε!...

— Ναι, ναι, είπε η Καίτη, δλο περισσότερο κυνισμό, αυτό μου το άκόμενη προτού φύγουμε απ' την και δεν μπορώ παρά να σου απαντήσω το ίδιο επιχείρημα που σου άπας τότε.

— 'Αν δεν έχομε μαζί μας την έως το τέλος, όλη η δουλειά καταται... Γιατί τότε εγώ δεν θα κάμ-τε πιά!

— Γιατί;

— Γιατί, στο ξαναλέω, δεν άγα-ρά δύο πράγματα στον κόσμο...

— 'Εμένα και την εκδίκησή σου!

— Την εκδίκησή μου πρώτα...

— Κι' αν άρννηθ ή να μ' ακολουθή-ς; 'Ανάγκασέ την με όλα τα μέ-τρα...

— Κι' αν δεν μπορώ να την άνα-Σου είπα, με όλα τα μέ-τρα...

— Ο 'Ανδρέας Γιαννάς έκανε έ-προς τα πίσω.

— Είχε μαντέψει τη σκέψη της σου.

— 'Οχι, όχι, είπε με θάρρος, διαπράξω ένα έγκλημα άνώφελο!

— Μήπως ή δολοφονία του Ρουμπέση, ήταν άνώφελη, κύριε α-τικές; είπεν ή Καίτη.

— Μήπως ή άναπόφευκτη άπώλ-Πέτρου, που την επιβάλλουν τα γυ-θα είναι κι' αυτή άνώφελη;

— Δεν υπάρχουν έγκλήματα άνώφ-τρομερή περιπέτειά μας, γλυκε μου!

— Όλα είναι άλληλνένδετα!

— 'Αληθινά, δεν σε πιστεύω για τί-αίσθητο!

— Ο 'Ανδρέας με μισοσφιγμένα χε-μάτια χαμηλωμένα, είπτε:

— Λοιπόν, αν ή 'Ελλη δεν βελ-με ακολουθήσει;

— 'Απλάξέ με από το να σου-αεύσω τη διαταγή μου! άπάντησε ή Καίτη.

— Σηκώθηκε και πήγε κι' άνοιξε τ-τάρι:

— 'Ακόμη έδω είσαι, φίλε μου!

— Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, χωρίς ν-ση, βγήκε απ' το δωμάτιο.

Μόλις βρέθηκε στο δρόμο και πη-πηρε ο άέρας, ψιθύρισε:

— Αυτή έχει δίκιο!... Δεν πει-

— Άνεις με τις εύαισθησίες.

Κι' άισθανθηκε ντροπή γιατί τον άπε-έλεσε εύαισθητο.

— Λοιπόν, είπτε, άς έλπιζουμε άέν θ-με υποχρέωση ή 'Ελλη να φθάσω σε-κρότητες.

Και καθώς άντίκρινε τον άνθρωπο που-οδε βόλτες στο άπέναντι πεζοδρόμιο, δι-βυθώθηκε, κατ' ευθείαν επάνω του.

— Κύριε 'Ομάρ, είπτε, ξέρετε ποιός εί-αι; Περίττω να παρουσιασθώ, δεν είν' έ-θ; Θά σας άρεσε να έξηγηθούμε ειλι-νιά;

— Μου άρέσουν οι έξυπνοι άνθρωποι,-ριε Γιαννά κι' ο ίπποτικός τρόπος με-όποιοι έρχεσθε να με γνωρίσετε, με-ταγοητεύει, άπάντησε με τόνο ευθυμο ό-τεκτιβ.

— Άστε λοιπόν αν θέλετε περπα-με και μιλάμε.

— Πρόκειται για το συμφέρον σας και-το δικό μου! συνέχισε ο γυιός του-τύρου Ζερμπούλη.

— Και το δυστύχημα, είναι ότι είναι έκ-αμέτρου αντίθετα! είπτε χαμογελώντας ο-μάρ.

— Το πλεονέκτημα είναι ότι εγώ ξέρω-ξέρετε σεις, ενώ εσείς άγνοείτε τα-τέρτατα απ' αυτά που ξέρω εγώ!

— Είναι εξαιρετικά ευχάριστο που έχω-δυναμικό αντίπαλο, κύριε Γιαννά...-το διπλασιάζει την ευχάριστη της μά-μιάς μάχης που βρίσκεται στην άρ-της.

— 'Ανδρέας έσκαψε στα γέλια.

— Έχετε γούστο, αλήθεια, κύριε 'Ο-... Για ποιά μάχη μιλάτε; 'Αν έχετε-σταλιά μυαλό, θα όμολογούστε το-... Ότι από τρεις μήνες, που μάταια ψά-ετε να με βρήτε, δεν σήκωσα ούτε το-ρό μου δακτυλάκι για να ένοχλήσω τον-άτη σας, κύριε Σπύρο Ζερμπούλη...

— Το άναγνωρίζω!

— 'Ε, λοιπόν! 'Αναγνωρίστε το ίδιο ότι-έρε να 'ανακαλύψετε το καταφύγιό μου, κάμετε έρευνα στο σπίτι του αιδεσιμω-... 'Αμβρόσιου, για να ίκανοποιήσετε-τιμένες άποψεις περιέργειες, για να ξα-κρίσουν άμέσως όλες οι στενοχώριες.

— Αυτή είναι ή αλήθεια! είπτε ο-... Το είπα στον κύριο Ζερμπούλη... 'Ε-πο που θέλω...

— Σταματήστε, είπτε διακόπτοντάς τον-... Αυτό που θέλετε, το ξέρω-αυτό που θέλω, εγώ, το άγνοείτε!

— Και να γιατί δεν μπορείτε να κάμε-τε για ν' 'ανακαλύψετε τί γεγονότα-επακολουθούσαν...

— Πραγματικά, κάπως έτσι είναι τα-γυμνάσια!

— Λοιπόν, άς συνοψίσουμε τα δύο κύ-σημεία των άπαιτήσεών σας, συνέ-

χισε ο 'Ανδρέας, πιάνοντας με οικειότητα τον 'Ομάρ από τα πέτα του σακκακιού του και μιλώντας του χωρίς κανένα σε-βασμό. Θέλετε, για λογαριασμό της κυρί-ας Ζαλούχου, να χωρίσετε τον 'Ανδρέα Γιαννά από τη γυναίκα του, την 'Ελλη Ζαλούχου. Θέλετε, για λογαριασμό του κυρίου Σπύρου Ζερμπούλη, να με υπο-χρεώσετε να εγκαταλείψω την Αίγυπτο και να με κάμετε να παραιτηθώ από την άπαιτήσή μου των είκοσι εκατομμυρίων αιγυπτιακών λιρών, που ο θαυόπλουτος βαμδακέμπορος, πολύ περισσότερο από εγώ, σίμω παρά από συμφέρον, δεν θέλει να-τις δώση! Αυτά δεν είναι τα δύο ουσιά-δη σημεία του προγράμματός σας;...

— Ναι, τα μόνα, είπτε ο 'Ομάρ, μ' ένα ύφος καίρια άόριστο.

— 'Ε, λοιπόν, άς παίξουμε με άνοιχτά χαρτιά, φίλε μου, είπτε ο 'Ανδρέας, δγάζοντας από την τσέπη του ένα βιβλιόριο συναλλαγματικών. 'Εργάξασθε για λογα-ριασμό του κυρίου Ζερμπούλη με μισθό χίλιες αιγυπτιακές τσ' μήνα; Διηλαδή, πή-ρατε τρεις χιλιάδες αιγυπτιακές για να-τον πληροφορήσετε ότι κάθομαι στην άρι-στερή όχθη του Νείλου από τρεις μήνες; Είναι λίγο ακριβά, έδω που τα λέμε...

— 'Επιτρέψτε μου, είπεν ο 'Ομάρ, που-δεν ήθελε ν' αφήσει άπληρωτη την ειρωνία του φλοερού αντίπαλίου του. Και για να-τον πληροφορήσω επίσης ότι ο Πέτρος Ζαλούχας περνάει για Δημήτριος Ρουμπέ-σης, πράγμα που έχει σημασία, πρέπει να παραδεχθώ!

— 'Ο, σημασία... για μ'ας, βέβαια!

— 'Αλλά, για σας, δεν ξέρω σε τί σας είναι-χρήσιμη ή άνακαλύψις αυτή. Για σας εί-ναι μάλλον ένας καινούργιος μπελάς... ό-πως ό,τι άλλο μπορείτε ν' 'ανακαλύψετε-θα σας είναι κι' ένας καινούργιος μπε-λάς!...

— 'Ο άντικειμενικός σκοπός είναι ν' άπο-φευχθώ κάθε σκάνδαλο και θλακωδώς θεω-ρείτε τύχη κάθε καινούργιο σκάνδαλο που-πιστεύετε ότι 'ανακαλύψατε!

— 'ΑΛΛ' άς γυρίσουμε στο θέμα μας, σας παρακαλώ!... Λέγαμε λοιπόν... χίλιες αι-γυπτιακές... είναι πολύ κι' είναι και λίγο!

— 'Εγώ σας προσφέρω τα διπλά, για να-καθίσετε ήσυχος για το ίδιο διάστημα-χρόνου που έκάματε ν' 'ανακαλύψετε το-καταφύγιό μου... Σας φθάνουν;

— Παρεξηγήτε, είπτε ο 'Ομάρ μ' ένα-περιφρονητικό χαμόγελο.

— Σεις, επέμεινε ο 'Ανδρέας Γιαννάς, δεν αντιλαμβάνεσθε τη σημασία της προ-σφοράς μου... Δεν σας ζητώ να προδώσετε-τα συμφέροντα του κυρίου Σπύρου Ζερ-μπούλη, του πελάτη σας... Καταλάβετε-με καλά!

— Σας ζητώ να καθίσετε ήσυχος επί-τρείς μήνες και σε τρεις μήνες ακριβώς, έχομε!

— 'Οκτωβρίου... άς δάλωμε την 1η 'Ιανουαρίου... για δώρον σας, κύριε 'Ο-μάρ... σας υπόσχομαι να σας ίκανοποιήσω-επί των δύο ουσιαδών σημείων του προ-γράμματός σας.

— Διηλαδή, είπτε διστακτικά ο ντέτε-κτιβ, που τον είχε κλονίσει ο άυταρχικός-τόνος του συνομιλήτου του... ότι σε τρεις-μήνες η 'Ελλη Ζαλούχου θα έπιστραφή-στη μητέρα της;

— Σας το όρκίζομαι και άσφαλώς γρη-γορώτερα!

— Και ότι θα εγκαταλείψετε την Αί-γυπτο;

— Λόγον τιμήσι!

— Ο 'Ανδρέας έκοψε ένα τσέκ κι' ένω-τό έδινε στον 'Ομάρ, είπτε:

— Και βλέπετε πόσο σας έχω έμ-πιστοσύνη, κύριε 'Ομάρ... Πληρώνω προκα-ταβολικά!

— Ο ντέτεκτιβ πήρε το τσέκ. Ο Γιαννάς-τον χαιρέτησε μ' ευγένεια κι' έφυγε.

— Ο 'Ομάρ έμεινε σε άμνηχανία με το-τσέκ στο χέρι. 'Εξυσε το μέτωπό του-και ψιθύρισε:

— Περίεργη συμπεριφορά κακοποιού!...

— Έκαμε δέκα βήματα, σταμάτησε πάλι-και βάζοντας το τσέκ στο πορτοφόλι του, είπτε:

— Παρ' όλ' αυτά, είμαι έν τάξει με τη-συνείδησή μου, είπτε προσπαθώντας να πεί-ση τον εαυτό του για την τιμιότητα της-χειρονομίας του. Δεν προβίδω διόλου τα-συμφέροντα του κυρίου Ζερμπούλη, άφού-σε τρεις μήνες θα εξυπηρετηθούν τα συμ-

Πνευματικές άσκήσεις

(Η λύσις στη σελίδα 65)

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	O	H	E	X	V	T	P	A
2	M	H	A	P	R	E	I	
3	A	I	M	H	Z	I	P	
4	A	A	N	T	O	Z	E	
5	T	P	O	Y	K	A	T	M
6		G	Y	N	A	I	K	A
7	A	I	O	I	N	E	V	E
8	B	A	Z	O	T	V	P	I
9	E	O	S	T	E	O	A	
10	A	N	O	I	P	A	N	
11	S	A	M	O	S	A	N	E

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ.

- 1) Ταλαιπωρος οργανισμός — Χωρίς αυτή δεν γίνεται φαί.
- 2) 'Υπάρχει σε κάθε θέατρο — 'Αρχαία θεά.
- 3) Πληθυντικός άρθρον — Είναι ή 'Αγ-γλία.
- 4) 'Αμερικανός στάρ από τους σκληρούς — 'Ασθενής.
- 5) Είδος άμάξης — 350.
- 6) Μας την θυμίζει πάντα ο Λώτ.
- 7) Δίφθογγος — Καλλιέργησε πρώτος την άμπελο.
- 8) Δεν έχει σχέση με το «εάζω» — Δεν είναι κάθε φάε.
- 9) Συμπεραίνει — 'Αν δεν τα προσέξης σπάνε.
- 10) Πρόθεσις. — 'Ασιατικόν κράτος.
- 11) Είναι κίτρινος. — Πέθανε 950 έτών!

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Σε σταματάει — Συνήθως δεν έχω-γένεια.
- 2) Για τους υπαλλήλους κι' αυτή είναι κά-τι — Βυζαντινή νότα.
- 3) Πρόθεσις πρό φωνηέντος — Καθένας έ-χει και τον δικό του — Είναι και ο άνθρωπος.
- 4) Κι' αυτός μνηστήρ ήταν.
- 5) Είναι άναγκαίον — Σύνδεσμος — 'Αν-τωνυμία.
- 6) Παλαιά Γερμανίς ήθοποιός.
- 7) Κανένα κουαρτέτο δεν μπορεί νάναι — Σουηδίς συγγράφεις φεμινίστρια — 'Υπο-θετικόν.
- 8) Νότα — Μεταφορικώς σημαίνει τυ-ραννών.
- 9) Ο πρώτος 'Εσραϊός άρχιερεύς — Το-δρίσκεϊ σε πολλές ταμπέλες.

φείροντά του, όπως μου υποσχέθηκε ο Γιαννάς... Ποιά όμως, άρά γε να είναι το-συμφέρον του Γιαννά; Ποιά είναι το σχέ-διό του;

— Ξαφνικά, ήρθε στο μυαλό του ο Χαγια-κάμα. Για ποιά λόγο, άρά γε, ή Καίτη 'Αναστασιάδου έπεδίωκε να τον κατα-κτήσει;

Το σκοτάδι άρχιζε να πέφτη βαρύ και πυκνό στις όχθες του Νείλου, όταν έφθασε ο 'Ανδρέας στο σπίτι του πατέρα 'Αμβρό-σιου.

— 'Ακολουθούσε τη γραμμή της αποβάθρας, άδιάφορος προς τους βορβύθους του δρ-μου και του ποταμού.

— Παρ' όλη τη βρομερή ψυχή του, του έμενε άκόμη στο βάθος της καρδιάς του-λίγη τρυφερότης για την κόρη της κυρίας Ζαλούχου — που άλλωστε την είχε αγα-πήσει με τόσο πάθος — για την άγνη-και γλυκεια κοπέλα που του δόθηκε μ'ό-λη της την έμπιστοσύνη!

— Θά βρισκόταν, άρά γε, στη σκληρή ά-νάγκη ν' ακολουθήσει τη διαταγή της Καί-της μέχρι του ακροτάτου όρίου της; 'Η-διαταγή ήταν κατηγορηματική.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

ΜΑΒΗΜΑΤΑ

Ζ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

Α Ν ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΔΙΠΛΩΜΑ

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΦΩΤΙΑ...

Από κάποια μακρινή επαρχιακή πόλη πήραμε προχθές ένα γράμμα: μια φωνή απογνώσεως. Ήταν μια κοπέλα 16 χρονών που μας έγραψε, μια μαθήτρια του σχολείου. Και μας έλεγε: «Το καλοκαίρι είχα έρθει στην Αθήνα. Στα μπάνια γνώρισα έναν νέο. Συνδεθήκαμε. Σε κάποια στιγμή αδυναμίας έγινα δική του. Τώρα περιμένω μωρό. Σας ικετεύω πείτε μου τι να κάνω. Έκείνοι ούτε τον ξαναείδα».

Δεν είναι το μοναδικό γράμμα με τέτοιο περιεχόμενο που έδωσε ως τα γραφεία μας. Έως σήμερα έχουμε πάρει πολλά τέτοια γράμματα, που το καθ' ένα αποκαλύπτει κι' από μια τραγωδία.

Σ' όλες αυτές τις κοπέλες απεικονίζεται σήμερα, σ' όλα αυτά τα κορίτσια που πίνονται στην ελκρινία του έρωτα, αυτός όμως τις γέλασε οίκτρα κι' επί πλέον άφησε στα σπλάχνα τους ανεξίτηλο το σημάδι από το πέρασμά του. Δεν θα σας κάνουμε ήθικολογία, είναι πολύ άργα. Έξ' άλλου η απελπισία σας, η φρίκη σας μαστουρούν ότι δεν είσατε μια ανήλικη κοπέλλα.

Είσατε έτοιμη ν' αντιμετωπίσετε την αυτοκτονία, είσατε έτοιμη ν' ακούσετε τη φωνή σας που ή άδελφή της ξέρεi έναν γιατρό «ό οποίος μπορεί να σας απαλλάξει από το παιδί», έτοιμη να διακινδυνεύσετε να μείνετε για όλη σας τη ζωή στείρα, έτοιμη να διακινδυνεύσετε τη φυλακή, το θάνατο... Κι' ακόμα, δεν κλείσατε τα είκοσι σας χρόνια...

Όχι. Αυτό δεν πρέπει να γίνει. Πρέπει να το εμποδίσουμε. Ακούστε μας προσεκτικά: Πιστεύετε το, νοιώθουμε πολύ καλά τον τρόπο που σας κυριεύει όταν σκεπτόσαστε ότι πρέπει να πείτε την κατάστασή σας στους γονείς σας. Δεν είναι όμως ανάγκη να μιλήσετε εσείς. Μπορείτε να δώσετε μια βία σας, τη νουά σας ή μια φίλη της οικογένειάς σας.

Προσέξτε όμως! Μην διαλέξετε στην τύχη. Χρειάζεται ένα πρόσωπο που τη γνώμη του εκτιμούν οι γονείς σας. Αυτό το πρόσωπο θα φροντίσει να τους παραστήσει το πράγμα όχι σαν κάτι το φοβερό, αλλά θα τους καταλογίσει ευθύνες για το σφάλμα σας. Θα κυττάει μάλιστα να τους συγκαταστήσει μιλώντας τους για το μικρό πλάσμα που πρόκειται να γεννηθεί. Μην ξεχνάτε ότι οι γονείς σας δεν είναι από μαρμαρό. Σας αγαπούν. Αρραλώς θ' αγαπήσουν μια μέρα το δίχως πατέρα μικρό.

Λοιπόν, όλα διορθώθηκαν τώρα; Δεν έχετε παρά να ξαναπείτε μαζί με το παιδί σας στην αγκαλιά του πατέρα σας και της μητέρας σας; Όχι. Αρκέτα παίζετε με τις κοίτες. Θελήσατε να ζη-

σετε σαν γυναίκα, πρέπει λοιπόν να συμπεριφερθήτε και σαν γυναίκα. Σαν μητέρα που πρέπει να εξασφαλίσει μια θέση κάτω από τον ήλιο στο πλάσμα που θα γεννηθεί.

Πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνετε είναι να συμβουλευθείτε έναν δικηγόρο. Αυτός θα σας πει τη δικαίωμάτα έχετε απέναντι στον διαφθορέα σας (ανάγκη της του παιδιού, διατροφή κ.λπ.).

Εσείς θα τα φροντίσετε όλα αυτά καθώς και τα μωρουδιακά και την κλινική που θα γεννήσετε.

Επίσης αν δεν εργάζεσθε, πρέπει να φροντίσετε για δουλειά. Εσείς πρέπει ν' αναλάβετε τη διατροφή του παιδιού σας και όχι οι γονείς σας. Αν σπουδάζατε, προσπαθήστε να μη διακόψετε τις σπουδές σας.

Μερικά λόγια για το μέλλον σας.

Μην κάνετε τη σκέψη ότι η ζωή σας είναι πια καταστραμμένη. Δεν είναι αλήθεια. Ξεκινάτε απλώς μ' ένα μειονέκτημα. Αυτό είναι όλο. Μά ποιος δεν έχει ένα μειονέκτημα; (κακή υγεία, οικογενειακά δράση, άσχημα, άναπρία κ.λπ.). Υπάρχει όμως εύχλια για όλην τον κόσμο.

Μπορεί αυτό το παιδάκι που θα φέρετε στον κόσμο και θα αγαπάτε για δύο, να σας κάνει όμορφη κι' εύτυχισμένη τη ζωή σας.

Μην πιστεύετε επίσης ότι δεν θα βρείτε να παντρευτήτε. Υπάρχουν χιλιάδες παραδείγματα τα για να σας αποδείξουν το αντίθετο. Γιατί δεν θα βρείτε έναν σύζυγο; Γκεμίστηκαν τα ένοια σας, μά δεν χάσατε τη δουλειά σας. Μπορείτε ν' αρέστε. Και δεν αποκλείεται ο μέλλων σύζυγός σας ν' αγαπήσει το παιδί σας περισσότερο κι' από σας.

Κυρίες μου.

Για κάθε καινούργια επιπίλωση του σπιτιού σας μελετήστε τις νέες παραλαβές μας υφασμάτων επιπίλωσης. Ελπίζουμε να σας ικανοποιήσωμεν απόλυτα.

ΡΥΘΜΟΣ

Βουλής 22

«Άλλοτε η κοινωνία ήταν πολύ αίσθηρη στα παραστρατημένα κορίτσια. Σήμερα τα κρίνει απλώς σαν θύματα. Μά είναι πράγματι θύματα αυτά τα κορίτσια; Είναι, αλλά έχουν κι' αυτά ένα μεγάλο μέρος της ευθύνης, γιατί ό,τι έκαναν το έκαναν με τη θέλησή τους.

Αγνοία αυτών των πραγμάτων, στην εποχή μας, δεν γίνεται πιστευτή. Γινήκατε μητέρα χωρίς να ξέρετε τι κάνετε; Μά που έζούσατε; Σε κανένα βουλό;

Πιστεύατε τις υποσχέσεις του; Τους όρκους του; Και δεν δώσατε σημασία σ' όσα κατά καιρούς σας έλεπε η μητέρα σας προειδοποιώντας σας για τους κινδύνους που απειλούν τα κορίτσια;

Δεν είναι καλό για σας και πρό παντός για τάλλα κορίτσια να εμφανίζεσθε σαν το ανεύθυνο θύμα. Εξαπατάει τα κορίτσια κανονικά να να πιστεύουν ότι ο μόνος υπεύθυνος (και ακατανίκητος) είναι ο άντρας. Αυτό, μόνο το θράσος των ανδρών αυξάνει και πολλαπλασιάζει τα πραγματικά θύματα. Τα νόθα παιδιά.

Το παιδί, να το πιο όδυνήρο σημείο. Το παιδί έχει ανάγκη και από μητέρα και από πατέρα. Η τρυφερότητά σας, η νομική προστασία του κράτους δεν θα μπορέσουν ποτέ να κάνουν το παιδί σας να ξεχάσει ότι εδέν είναι σαν τάλλα παιδιά.

Φέρνοντάς τα κατ' αυτόν τον τρόπο στον κόσμο, διαπράττετε ένα σοβαρό λάθος απέναντι στο παιδί σας. Ο καλύτερος τρόπος για να επανορθώσετε το λάθος σας είναι να παντρευτήτε το συντομότερο, πριν ο μικρός αρχίσει να καταλαβαίνει.

Είχατε πηλίο λίγο περισσότερο, ή νύχτα ήταν γεμάτη μάγια, ή ακτή ήταν έρημη, εκείνος σας φίλησε... Ζαλιστήκατε...

«Αν επρόκειτο να ξαναρχίσετε, θα έβγατε ότι: — Δεν έπρεπε να πιήτε... — Δεν έπρεπε να πάτε σ' έρημο μέρος. — Δεν έπρεπε να δεχθήτε να σας φιλήσει.

Δεν έπρεπε πρό παντός να βγάτε μ' έναν απ' αυτούς τους άντρες που έχουν βάλει σκοπό της ζωής τους να παίξουν το ρόλο του Δόν Ζουάν.

Ίδου ποιοι άνδρες είναι επικίνδυνοι:

— Ο όμορφος άγνωστος που δεν δίνει τη διεύθυνσή του.

— Ο νέος που άρνείται να τον παρουσιάσετε στους γονείς σας.

— Ο παντρεμένος άντρας. — Έκενος που δεν θέλει να εμφανίζεται μαζί σας σε κεντρικά μέρη.

Κορίτσια, σημειώστε τα καλά αυτά στο μυαλό σας, πριν είναι αργά.

Δυστυχισμένοι γονείς. Όλοι τα βάζουν μαζί τους. Εσείς φταίτε, τους λένε, που δεν την προσέχατε, που της είχατε δώσει τόση έλευθερία, που...πού... κ.λπ. Κι' όμως είχαν αναθρέψει όσο μπορούσαν καλύτερα το κορίτσι τους.

Οι σπουδαιότεροι λόγοι για

τους οποίους ένα κορίτσι να παραστρατηθεί (και να το έχουν οι γονείς που διαβάζουν το άρθρο):

- Διάστας μεταβολών.
- Προτίμηση για ένα άλλο παιδί.
- Πολύ αίσθηρη.
- Σπίτι μελαγχολικό.
- Χωρίς φιλειδικία.

Γονείς πολύ αυστηροί. Γονείς που άρνηται να δώσουν το κορίτσι τους. Και η θεραπεία: — Να γίνουμε πιο με το κορίτσι μας.

— Ν' αποκαταστήσουμε αρμονία και τη χαρά του.

— Να δημιουργήσουμε νέες για το κορίτσι.

— Να του δώσουμε για τους κινδύνους που χει, όταν έχει σχέσεις άντρα.

Τώρα το κακό έκανε, μην σπρώχνετε το σας προς την απελπισία. Θηστέ το να φτιάξετε. Όπως είπαμε πώς να μην φται η μωρό. Έχετε κι' εσείς της ευθύνης. Βοηθήστε το δρόμο της.

ΜΙΑ ΕΚΠΑΛΗΚΤΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΟΣΤΙΖΕΙ 10.000 ΔΡΑΧΜΕΣ

ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΦΑΙΝΕΣΤΕ 100% ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ

Μια νέα σπουδαιότητα που δίνει ριζική μια νέα σύνθεση που μπορεί να δινοντάς του λάμψη και να εξαφανίζει τη θαμνη και τη τική απόχρωση του προσώπου. Αυτή η σύνθεση θα δώσει τόση δύναμη που να γει ούτε με τον αέρα ούτε με τον ήλιο δεν επηρεάζεται. Ιδρώτα. Καταργεί τη γυναικεία μύτη. Η θραυμένη αυτή είναι ενσωματωμένη με τον Πουδρό ΤΟΚΑΛΟΝ «Πετάλια».

ΕΝΑ ΠΕΙΡΑΜΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

Πουδράρετε τη μιά πλευρά του προσώπου σας με ποδρό «Πετάλια» και την άλλη με μιά οποιαδήποτε κοινή. Θα δείτε με καταπληξία ότι η ΤΟΚΑΛΟΝ «Πετάλια» στη μιά πλευρά του προσώπου σας είναι ενωμένη και ωραιότερη.

ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΡΕΒΑ ΠΟΔΙΑ

Η «αγγλική άρρωστεια» όπως την έλεγαν προτιότερα, παρουσιάζει σήμερα πολύ λιγότερα θύματα από όσα πρό

Κάθισμα στις φτέρνες, με τα χέρια στο πάτωμα.

1α. Πήδημα βατράχου.

2. Σταυροπόδι, ρίχνει το τόπι ψηλά.

2α. Κάμψις του άνω σώματος προς τα εμπρός, μέ- χρις ότου η μύτη ακουμπήσει στο πάτωμα.

είδος παιχνιδιού. Σαν πρώτη άσκηση δίνουμε αυτή, καθίσμα πάνω στις φτέρνες με τα χέρια στο πάτωμα και με ενωμένες τις φτέρνες. Τα γόνατα πρέπει να είναι προς τα έξω. (Εικών 1).

Από τη στάση αυτή πρέπει να γίνονται πήδημα βατράχου, δηλαδή τα χέρια να φέρονται προς τα εμπρός, το παιδί να στηρίζεται στα χέρια και να πηδά με τα πόδια. (Εικών 1α). Για την άσκηση 2 τα παιδιά καθονται σταυροπόδι. Σ' αυτήν τη στάση τα βάζουμε να ρίχνουν το τόπι στο άλλο, ή αν είναι ένα μονάχα παιδί, το βάζουμε να ρίχνει ψηλά το τόπι πάνω από το κεφάλι του και να το πιάει. Η άσκηση αυτή δυναμώνει συγχρόνως και τους μύς της πλάτης. Έπειτα από την άσκηση αυτή το παιδί πρέπει να κάνει κλίση το σώματος προς τα εμπρός, μέχρις ότου το κεφάλι του ακουμπήσει στο πάτωμα (Εικών 2α). Τέλος το αφήνουμε να σηκωθεί από τη στάση αυτή, χωρίς όμως

3. Το τόπι πιάνεται με τα πόδια.

να μετακινήσει τα χέρια του από το πάτωμα. Έπειτα βάζουμε το παιδί να καθήσει και πάλι στο πάτωμα με τα πόδια ανοικτά και τις σόλες ενωμένες. Τότε πρέπει να προσπαθήσει να κάμψει τα πόδια του και να τα τεντώσει ενώ οι σόλες πρέπει να παραμένουν πάντοτε ενωμένες. Αυτό είναι λίγο δύσκολο, αλλά με υπομονή και άσκηση θα κατορθώσει να το κάνει.

Όταν επιτύχει, βάζουμε άνωμεσα στα πόδια του παιδιού ένα μικρό τόπι, (Εικών 3) που πρέπει να το σηκώνει με τα πόδια του. Τέλος σκορπίζουμε πάνω στο

Ένδιαφέρουσα είδοποιήσις για τις γυναίκες

«Η γυναίκα που θέλει να πετύχει στη ζωή, πρέπει απαραίτητα να φροντίσει για την καλή της εμφάνιση.

«Η εποχή που διερχόμαστε, γεμάτη οικονομικές στεναχώριες, δεν της επιτρέπει να ξεδεύει άφειδώς τις οικονομίες της. Πρέπει όμως να εμφανίζεται κομψά ντυμένη, και αυτό δεν είναι τόσο εύκολο.

Για να το πετύχει, πρέπει να ντύνεται στού ΟΡΕ, εκεί που ντύνονται οι κομψότερες γυναίκες της Ελλάδας.

Τα καλορραμμένα φορέματα που θα αγοράσει, από την πλουσιωτάτην συλλογήν του οίκου «ΟΡΕ», θα τα πληρώνη από τις οικονομίες της με μικρές δόσεις.

ΟΡΕ, Περικλέους 44. Τηλ. 26.391.

ΤΟ ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΕΣΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 3

Η ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

Κ. Παπαδοπούλου—Ζωγρομαλίδου δέχεται 2—6 μ.μ. και επί συνη- τεύει 'Αγ. Ζώνης 66. Στάσις Καλλιφρονά. Τηλέφ. 81.682

πάτωμα δόλους και λέμε στα παιδιά να τους σηκώσουν με τα δάχτυλα των ποδιών τους. Αυτό είναι μια θαυμασία άσκηση, για τους μύς των ποδιών. Όποιο το κώνη γρηγορώτερα, αυτό θα είναι ο νικητής.

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΓΥΝΑΡΙΚΩΝ

«Ο Οίκος γυναικων Δημητρίου Ναούμ, Μητροπόλεως 24, εκποιεί επανωφόρια κάτω το 40% και με εύκολιας πληρωμής.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 22/2 - 7 Μαρτίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Πολλά πράγματα μπορούν να διαρραθούν σ' αυτό το δεκαπενθήμερο. Προσέχετε όμως αυτά που γράφετε.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου-9 Απριλίου): Ευχάριστο αισθηματικό περιβάλλον. Προτιμήστε την 25ην Φεβρουαρίου για να πάρετε μια απόφαση.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου): Δεκαπενθήμερο γεμάτο δράση. Η καλύτερη μέρα σας ή 22α Φεβρουαρίου.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου): Κάτι θα πραγματοποιήσετε από τις επιδιώξεις σας αυτό το δεκαπενθήμερο.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Αναβάλλετε το ταξίδι που πιθανόν να σχεδιάζετε. Και πρό παντός μην κουράζεστε πολύ.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Μη δίνετε πίστι στις όμορφες υποσχέσεις. Η εύτυχια βρίσκεται μέσα σας. Όχι σχέδια στις 13 του μηνός.
ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Πρέπει να επικρατήσει η λογική. Τα αισθήματα πλανεύουν.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Από το όνειρο στην πραγματικότητα υπάρχει καμιά φορά μεγάλη απόσταση. Μην πετάτε στα σύννεφα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Η ζωή σας αυτό το δεκαπενθήμερο θα είναι λίγο ταρταμένη.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου - 1 Ιουλίου): Ετοιμάστε τα φτερά σας για καινούργια πετάγματα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου): Οι σκέψεις σας αρχίζουν να ψυχραίνονται. Προσέξτε. Δύσκολο μέρα ή 28 Φεβρουαρίου.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Ιουλίου): Μικρή στενοχώρια από έπισκεψη ή από γράμμα.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου - 1 Αυγούστου): Ένας καινούργιος

ας άερας θα φυσήσει που θα παρασύρει τα σύννεφα που σκιάζουν τον ουρανό της εύτυχίας σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Αυγούστου): Όλα θα εξελιχθούν εύνοικα. Αποφύγετε όμως το κόκκινο χρώμα παντού στο τελευταίο πενθήμερο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Αυγούστου): Ευχάριστη μετακίνηση που μπορεί όμως να αποτελέσει και μια έκπληξη.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου - 2 Σεπτεμβρίου): Ο δρόμος είναι ελεύθερος. Τραβήξτε μπρός χωρίς κανένα ένδοιασμα.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου): Μην παίρνετε τοίς μετρητοίς κάθε υπόσχεση που σας δίνονται.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Δεν γίνεται αγάπη με το στασιό. Πάρτε το απόφαση.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου - 2 Οκτωβρίου): Μια δυνατή προσπάθεια θα σας οδηγήσει να ξεπεράσετε ένα μεγάλο έμπόδιο. Περίεργη μέρα θα είναι η 1 Μαρτίου.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Οκτωβρίου): Έλάτε, φθάνουν πια τα δάκρυα. Πρέπει τώρα να χαμογελάσετε.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-23 Οκτωβρίου): Γιατί περιπλέκετε τα πράγματα, ενώ είναι τόσο απλά;

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου - 2 Νοεμβρίου): Μην αλλάξετε τίποτα. Μείνετε σταθερή στις απόψεις σας. Μια έκπληξη στις 2 Μαρτίου.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου): Κυνηγάτε μια σκιά. Τώρα δεν το καταλαβαίνετε, μα θα το αντιληφθείτε γρήγορα.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου): Μια μικρή ανάσωση σ' ότι σχεδιάζετε να κάνετε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου - 1 Δεκεμβρίου): Η ψυχική σας αντάση θα σας χαρίσει καινούργιες εύτυχισμένες ώρες.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμ-

ΤΟ ΣΠΙΤΑΚΙ ΜΑΣ

Το μικρό γαλάζιο σπίτι που θα φτιάξουμε, καλέ μας, κάθε βράδυ σαν κοιμάμαι τ' όνειρεύομαι θαρρώ, και σ' αλήθεια πιο ωραίο δεν αντίκρισα ποτέ μου, μα ούτε κι' άλλο ταίρι, τόσο, ν' αγαπιέται δεν θα βού.

Μέσ' σ' ε' λούλουδα θ' ε' νάναι το σπιτάκι μας χτισμένο τριαντάφυλλα, βιολέτες, και γαζίες, και μυρτιές κι' όταν θάρχεσαι τα βράδια, τρυφερά θα σε προσέχουν απ' τα πιο δροσάτα ρόδα με γεμάτες άγκαλιές.

Θα στολίζουμε τα βάζα τότε οι δυο μας με τραγουδάει και θα νοιώθουν οι καρδιές μας τόσες άγνωστες χαρές και αργότερα θα 'ρθούνε δυο δλόγλυκα άγγελουδά να γεμίσουν το σπίτι με φωνούλες τρυφερές.

ΝΤΟΡΑ ΦΑΛΑΡΗ—ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

έρλου): Ένα φλέρτ μπορεί να σας στοιχίσει πολλές στενοχώριες. Εύτυχισμένη μέρα ή 6 Μαρτίου.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Δεκεμβρίου): Έδρες πολλές και καλές θα γεννηθούν μέσα στο μυαλό σας.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου): Αποφύγετε, τι είναι άσυνήθιστο αυτό το δεκαπενθήμερο.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου): Θα έρθει σε άλλο πρόσωπο αυτό που γυρεύατε άλλο.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου): Μάθετε να έχετε διπλωματικότητα στη διαχείριση ώριμων ζητημάτων.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ιανουαρίου): Μια μικρή απογοήτευση από τη μεριά της θάλασσας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Τίποτα δεν είναι τέλει στον κόσμο. Θα το καταλάβετε σύντομα αυτό.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-20 Φεβρουαρίου): Μια συνάντηση της 2 Μαρτίου μπορεί να αλλάξει την ζωή σας.

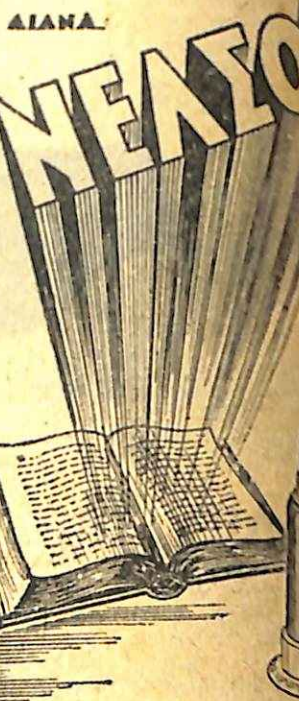
ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-29 Φεβρουαρίου): Μικρές χαρές, μικρές λύπες. Δαμάστε όμως τα νεύρα σας.
2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Ένας μικρός καυγάς θα ρίξει μια σκιά στη συζυγική σας ευτυχία.
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Μην κάνετε κατάχρηση της γοητείας σας. Να είστε επιεικής και γλυκεία.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΔΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΞΕ...

—Πρόσεξε αυτή τη γυναίκα που πέρασε;
—Ποιά, αυτή με τα κασταρά μαλλιά, τα πράσινα μάτια, το καμμένο παλτό, τα πλεχτά γάντια και τον υπερέ;
—Ναί, ακριβώς.
—Όχι, δεν την πρόσεξα!.

ΤΟ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΜΑΚΡΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΠΟΥ ΕΛΥΣΕ ΤΟ ΔΥΣΚΟΛΟΤΕΡΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ ΠΩ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ ΤΟ ΣΚΟΥΠΙΣΕΙ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΩΣ ΤΙΣ ΑΝΟΙΞΕΙΣ

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Επιμελητής Δημοσίου Ψυχιατρικού Νοσοκομείου — Σεξουαλικά Δέχεται 5-7 μ.μ. Εύφραντος 19 Τηλέφωνο 70.414

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΤΡΙΧΕΣ ΜΗΛΙΑ, ΦΑΚΙΔΕΣ, ΑΚΜΗ (ΣΙΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ)

ΚΡΕΑΤΟΕΛΕΙΣ: Ριζική χείρα εξαφάνισης. Ειδικά πεία δια ξανθάνια που, πανάδες, τριχόπτωση, ρυτίδες, άγγυάματα, στίγματα, ούλες κ.λ.π. Αλφειά, Ιατρός Μ. ΓΙΟΕΛ, Βαλάντου 12 Τηλ. 33.039 Συμβουλαί δωρεάν

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 42)

τήματα της 'Ηπείρου είναι και το εικονιζόμενο στον πίνακα, παρμένο από την άκρη θρακοζώνας, που συγκρατεί το χρυσόφαντο πλατύ σαλβάρι της γυναικείας φορεσιάς των Γιαννιτών.

Το πολύχρωμο αυτό κεντήμα γίνεται άπανάμ σε όποιονδήποτε ύφασμα με κάθε λογής χρωματισμό, ακόμη και σε μαύρο. Σχεδιάζεται ελεύθερα με χαρτί αντιγραφής (καρμπόν), γιατί, όπως καθαρά φαίνεται, είναι γ ρ α φ τ ο, δηλαδή σχεδιασμένο πάνω στο ύφασμα.

Στις γραμμές ακριβώς του σχεδίου πάνω στα περιγράμματα, κεντιέται πρώτα το κάθε μπουκετάκι με ριζοβελονία και με καφετιά σκούρα μεταξωτή ή μουλινέ κλωστή, που δέχεται, όπως λένε, δλόκληρο το κεντήμα. Έτσι, τα κεντήματα αυτά λέγονται με κ ρ ο δ ε μ ε ν α, δηλαδή η σκούρα κλωστή που κεντιέται πάνω στα περιγράμματα τους, τα περιβάλλει δλόκληρο, τα δένει. Το κεντήμα γεμίζεται κατόπι με διάφορα χρώματα, σαν όπως του πίνακα ή και διαφορετικά αρμονικά συνδυαζόμενα, ανάλογα με το γούστο της κεντίστρας. Κεντιέται με τη ριζοβελονία ή την πισωβελονία.

Αποτελούμενο από διάφορα μικρά μπουκετάκια, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για πολλών ειδών κεντήματα. Επαναλαμβανόμενα τα μπουκετά, στολίζουν δλόκληρη την επιφάνεια του ύφασματος, για μαξιλάρια, μπάντες, σενέμ. Τοποθετούμενο ένα-ένα το κάθε μπουκετό μονάχο του σε άραια διαστήματα και με κατάλληλο αισθητικό τρόπο στολίζει άλλα παρόμοια με τα προαναφερόμενα κεντήματα, καθώς και τραπεζομάνδλα, μπλουζές, φουστάνια, διάφορα καλύμματα για τσαγιέρες, ραδιόφωνα, ως και πεταστάκια, δισκόπανα κ. ά.

Επίσης, μπορεί να' αλλάξει έντελως ή διατάξει του και να τοποθετηθεί το ένα μπουκετό ή δυο-δυο μαζί το ένα πάνω στο άλλο και στη σειρά, έτσι που, επαναλαμβανόμενα, να στολίζουν κάθε είδους γυρό σε τραπεζομάνδλα, φουστάνια, καρέ κ. ά.

Είναι περιττό να προσθέσουμε πως το σχέδιο αυτό της 'Ηπείρου, ελεύθερα σχεδιαζόμενο και τοποθετούμενο κατάλληλα, χρησιμοποιεί και ως υπόδειγμα για όποιονδήποτε διάκοσμο, ζωγραφιζόμενο πάνω σε χαρτί-ύφασμα, έυλο, με μογιές, κραγιόνια, σμάλτο. Στολίζει π. χ. βιβλιοκαλύμματα, βιβλιοθήκες, άμπαζούρα κ.λ.π.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ

MODES ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ — ΤΑΓΙΕΡ

ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ

PATRONS ET CROQUIS

ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΟΙΚΩΝ

Περικλέους και Θεωόφ 2 (παράλληλος Ερμού). Τηλέφωνο 34.558. Αθήνα.

ΠΩΣ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΑΙ Η ΚΥΟΦΟΡΙΑ

Η μέθοδος 'Οτζίνο

Υπάρχει μια έπιστημονική μέθοδος, η λεγόμενη «Μέθοδος 'Οτζίνο», με την οποία μπορούν να ελεγχθούν κατά βούληση οι γεννήσεις. Η μέθοδος αυτή για να εφαρμοσθεί δεν χρειάζεται μηχανήματα και φάρμακα έναντι των συλλήψεων. Χρειάζεται μόνο άλλες γνώσεις αριθμητικές και ένα... ημερολόγιο.

Ίδου περί τίνος πρόκειται: Πρό είκου, έτών δυο γιατροί, ο δόκτω Χέρμαν Κνάου, του Πανεπιστημίου του Γκράτς, και ο δόκτωρ Κνουξάλου 'Οτζίνο, γυναικολόγος στο νοσοκομείο Τακεγιάμα της 'Ιαπωνίας, χωριστά εργαζόμενοι, ανέκαλυσαν σχεδόν ταυτόχρονα ότι η περίοδος της γονιμότητας της γυναίκας δεν διαρκεί περισσότερο από μερικές μέρες τον μήνα και συγκεκριμένως όταν συμβαίνει χώραν το φαινόμενο της εξέδου του ωαρίου από την ωοθήκη, δηλαδή από τη 13η ως τη 16η ημέρα από την αρχή της περιόδου. Όλον τον άλλο χρόνο η γυναίκα βρίσκεται σε μια κατάσταση φυσιολο-

γικής στειρότητας, κατά την οποία δεν μπορεί να συλλάβει.

Αλλά ο γυναικολόγος 'Οτζίνο διεπίστωσε πως στα 99% των γυναικών ο μηνιαίος κύκλος δεν έχει την ίδια διάρκεια. Σε μερικές ο κύκλος αυτός δλόκληρώνεται σε τρεις εβδομάδες, σε άλλες μπορεί να διαρκή τέσσερις, πέντε ή έξη εβδομάδες, αλλά αυτό δεν είναι ο κανών.

Παραλλήλως ο δόκτωρ Κνάου διεπίστωσε ότι το ωάριο μόνο επί δυο ώρες είναι σε θέση να γονιμοποιηθεί από το σπερματοζωάριο από την στιγμή που (το ωάριο) θα βγη από την ωοθήκη.

Υστερα περιβάλλεται με ένα στρώμα από λεύκωμα, το οποίο δεν επιτρέπει στο σπερματοζωάριο να εισχωρήσει. Επί πλέον ο Κνάους εξηκρίωσε ότι η ζωτική του σπερματοζωαρίου διαρκεί μόνο 48 ώρες.

Έτσι, κατά τη γνώμη των δυο ιατρών, η γυναίκα μπορεί να γονιμοποιηθεί μόνο κατά τη διάρκεια επτά ημερών για κάθε καταμήνιο κύκλο: δηλαδή μεταξύ της δωδεκάτης και της δεκάτης ογδόης ημέρας προ της περιόδου.

Ρυτίδες Ματιών & Ιαμύ

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΣΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

me-Ketty

Ε.Δ.Ι ΕΡΜΟΥ 44 & ΤΗΛ. 22-088

Οι λύσεις των Πνευματικών Παιχνιδιών

1	Ο	Η	Ε	Χ	Υ	Τ	Ρ	Α
2	Μ	Π	Α	Ρ	Ρ	Ε	Α	
3	Α	Ι	Ν	Η	Σ	Ι	Ρ	
4	Λ	Α	Ν	Τ	Ν	Ο	Σ	Ο
5	Τ	Ρ	Ο	Ι	Κ	Α	Τ	Ν
6	Γ	Υ	Ν	Α	Ι	Κ	Α	
7	Α	Ι	Ο	Ι	Ν	Ε	Υ	Σ
8	Β	Α	Ζ	Ο	Τ	Υ	Ρ	Ι
9	Β	Ο	Σ	Τ	Ε	Ο	Α	
10	Α	Π	Ο	Ι	Ρ	Α	Ν	
11	Σ	Α	Ν	Ο	Σ	Ν	Ο	Ε

ΓΚΡΕΚΑ

Δεν βρίσκω λόγια να σας εοχαριστήσω....

... που μου συστήσατε το «ΤΑΜΠΑΞ». Ποτέ δεν είχα φαντασθεί πως θα μπορούσε να υπάρχει κάτι το τόσο ανασταυτικό. Πόσο ευχάριστο διαφορετικό μου φαίνονται οι «ενοχλητικές ημέρες» τώρα με το «ΤΑΜΠΑΞ». Ούτε καν το αισθάνομαι ότι το φέρω...

Χιλιάδες κυριών μακαρίζουν την ημέρα που κάποια φίλη τους συνέστησε να δοκιμάσουν κι' αυτές το «ΤΑΜΠΑΞ». Είναι ένα ολοκληρωμένο και τελειωμένο διαφορετικό μέσον υγιεινής προφύλαξης το οποίο φέρει εσωτερικό. Όπως είναι η κατασκευή του, δεν μπορεί να προκαλέσει έρεδισμό στο δέρμα ή άλλη ενόχληση. Δεν χρειάζονται πλέον ζώνες, ούτε επιδέσμοι είναι κομψοί, υγιεινοί, ασφαλείς και τόσο πολύ βολικοί. Θα ήθελατε να δοκιμάσετε την άνεση, την εύκολη, την ψυχική ηρεμία και ξενοιασιά που μπορεί να σας χαρίσει το «ΤΑΜΠΑΞ»;

Τότε ζητήσατε από το Φαρμακοποιό σας ένα πακέτο κανονικό μέγεθος «ΤΑΜΠΑΞ» Νο. 1 (άρκετο για ένα μήνα), ή το «ΤΑΜΠΑΞ» Νο. 2 (με περισσότερον απορροφητικότητα). Το «ΤΑΜΠΑΞ» κατασκευάζεται στην Αγγλία.

TAMPAX

Γενικοί Αντιπρόσωποι
Ι. Ο. ΣΕΡΙΝΤΑΝ & ΣΙΑ (ΕΛΛΑΣ)
Σολωμού 55Α • ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΤΑΛΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΑΡΩΡΜΗΣ

RADIO TESLA 35 Πραξιέδου 35

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ARIZONA

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕΓΕΘΟΣ 42

Υλικά: 300 γραμ. ή 95 δρόμ. μαλλί ΠΙΚΟΥΕΝ—ΝΑΪΚΕΡ χρώματος Γαζίας: βελόνες No 2½ και No 3: 2 κουμπιά.
Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 2+2π=2π καλή: 2π ανάποδη, Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.
Δείγμα α: 20π=7 έκατ, 20 βελόνες = 5 έκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 112π στις βελόνες No 2½. Πλέξετε 8 έκατ. λάστιχο 2+2π. Κατόπιν εξακολουθήστε το πλέξιμο με ζέρσευ με τις βελόνες No 3. Κάθε 2½ έκατ. περίπου θα βάλετε 1π από κάθε μεριά (10 φορές). Σε γενικό μήκος 33 έκατ. κλείσατε 7π από κάθε μεριά για τις μασχάλες. Ταυτοχρόνως όταν θα κλείνετε τους 7π θα περάσετε σε μία παραμάνα τους 8 μεσαίους πόντους. Η κάθε πλευρά θα πλεχθεί χωριστά. Στην μεριά της μασχάλης θα εξακολουθήσετε να κλείνετε έαν δεν έχετε τελειώσει όλα τα κλείσματα που πρέπει να κάνετε. Στην δε μεριά του ντεκολτέ θα περνάτε στην παραμάνα κάθε δεύτερη βελόνα από 5π (2 φορές): 4π (3 φορές) και από 2π (7 φορές).

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 74π στις βελόνες No 2½. Πλέξετε 4 έκατ. λάστιχο 2+2π. Κατόπιν εξακολουθήστε ζέρσευ με τις βελόνες No 3 κάνοντας στην πρώτη βελόνα που έρχιστε το ζέρσευ 3 ανοίγματα, από 1π σε κανονικές αποστάσεις. Θα πλέκετε τον 1π κανονικός πόντος. Κατόπιν θα βάλετε από κάθε μεριά 1π κάθε εκατοστό (14 φορές). Σε γενικό μήκος 19 έκατ., κλείσατε στην δεξιά μεριά 3π και στην αριστερή μεριά 6π. Εξακολουθήστε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα και από τις δύο μεριές κατά τον

έξής τρόπο: 3π 2π (4 φορές) α 1π (14 φορές). Τους υπόλοιπους περάσατε τους σε μία παραμάνη φηστέ τους να περιμένουν. Πάνω τ' άλλο μανίκι αντίκρουστο. Άνοιξε και αυτό να περιμένει. Βάλετε 12 βελόνες No 2½. Πέρασατε στην τελευταίους 26π από την παραμάνη μπροστινού αριστερού, κατόπιν τα τους του δεξιού μανικιού ύστερ πόντους της πλάτης, μετά του αριστερού και τελευταίους τους πόντους του δεξιού μανικιού. Θα έδωσους τους πόντους λάστιχο 2+2π αριστερή μεριά θα βάλετε 1π καλή μεριά (6 φορές). Θα κλείσατε μεριά που σχηματίστηκε η μύτη με έξής τρόπο για την κουμπουρά: κλείσατε 5π από των 6 τελευταίων. Στην επόμενη βελόνα θα προσέβατε στην μεριά που κλείσατε τους 5π. Πάνω θα κλείνετε στην μεριά που έσχηκε η κουμπουρά στην άκρη της τερης βελόνας 1π (6 φορές). Πέρασατε λόνες No 3 και εξακολουθήσατε να μο κατά τον έξής τρόπο με 1π πλέξατε μαζί τους 18 πρώτους πόντους 12 τελευταίους τοποθετώντας τη με την κουμπουρά στο έπανω. Θα πλέξατε τους 12π του κάτω με τους 12π. του έπάνω δυο-δυο και πρώτη βελόνα που έρχιστε το θα κάνετε 50 στενέματα, πλέκοντας πόντους μαζί σε κανονικές αποστάσεις δυο φορές θα κλείσατε 2π. δηλ. θα τε 3π. μαζί. Πλέξατε 9 βελόνες κλείσατε κατόπιν σύνολον 4π. α τους πόντους. Πλέξατε και πάλι 9 βελόνες και επαναλάβατε ακόμη μία 4 στενέματα. Ακριβώς έπάνω από το γούμενα. Πλέξατε 8 βελόνες και το πλεκτό σας στα δύο κατά τον έπο: Θα κάνετε το έπάνω άνοιγμα 50π. από το κάτω δηλ. θα πλέξατε δεξιάτερα και κατόπιν θα χωρίσατε διμιά σας. Θ' αρχίσατε λάστιχο 2+2π βελόνες No 2½ κάνοντας στην βελόνα που έ' αρχίσατε το λάστιχο 4 στενέματα σε κανονικές αποστάσεις δυο πόντους μαζί. Στο τέλος της θα προσθέσετε 12π. Δημιουργήσατε αυτήν την φάσα μύτη και κατόπιν κατά τον ίδιο τρόπο όπως και προηγούμενη φάσα. Η μύτη αυτή σας πρέπει να βλέπει αντίθετως της γουμένης. Στο τελευταίο κλείσιμο της θα κλείσατε όλους τους πόντους τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή δη με ανάποδη.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε όλο το πλεκτό σας με ανάποδη με θρεγμένο πανί. Ράψτε πλάινες ραφές και τις ραφές των μασχάλες και τις μασχάλες. Ράψτε μπιτιά.

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ

«Οι γυναίκες λένε πως για να έμορφες, πρέπει να υποφέρουν. Λοιπόν γώ τους λέω, πως γίνονται όμορφες να κάνουν τους άλλους να υποφέρουν» (Σάρλ Μονταίν)

«Οι γυναίκες δεν κυττάζονται για να κυτταχθούν, αλλά για να δουν πως βλέπει ή μία την άλλη» (Ανρ ντε Ρυσσώ)

«Οι γυναίκες δεν θυμούνται ποτέ τους άνδρες που τις έκαναν να γελούν κι οι άνδρες τις γυναίκες που τους έκαναν να κλάψουν» (Ανρ ντε Ρυσσώ)

«Πρέπει να περιμένη κανείς να μία γυναίκα να είναι όμορφη, για να πόσο αξίζει» (Μαντάμ Ζακλίν)

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΣΤΕΜΜΕΝΗ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΚΑΡΟΛΙΝΑ

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΡΟΛΟΣ Ο Δ' ΤΗΝ ΕΓΝΩΡΙΣΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ... ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ. — ΜΙΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΗ ΔΙΚΗ ΤΙΜΗΣ. — Η ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ. — ΠΕΘΑΝΕ ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΜΕΝΗ

Η Αθήνα πάντα υπήρξε τόπος προσκυνήματος, ραυμασμού και περιεργείας. Μιλάμε για τα χρόνια της τουρκοκρατίας και μετά, όταν φυσικά είχε στήσει η αίγλη της και ζούσε ο κόσμος με την ανάμνησι του μεγαλείου της.

Ήταν πολλοί αυτοί που επισκευήκαν την έδωξη πρωτεύουσα, επίσημοι, σοφοί, προσωπικότητες και άλλοι. Κι άμαρσα σ' αυτούς διάσημες γυναίκες, που άφησαν ίχνη του περάσματος των.

Την εποχή αυτή, γυναίκες της Εύρώπης, με μεγάλη κοινωνική θέσι και φήμη, απογοητευμένες από τη ζωή τους, ένοιωθαν την ανάγκη να ταξιδεύσουν πολύ κι έφταναν να την Αιολία, που το μυστήριό της, τα ήθη της και τα έθιμά της, η γοητεία της γενικά, τραβούσαν την περιέργειά τους.

Μία από τις γυναίκες αυτές ήταν και η πριγκίπισσα Καρολίνα, γυναίκα και πρώτη εξαδέλφη του διαδόχου του Αγγλικού θρόνου, μετέπειτα αντιβασιλέως και τελευταία βασίλειος. Είναι μία από τις πιο δυστυχισμένες γυναίκες του έστιμμένου κόσμου. Από την Αθήνα πέρασε στις αρχές του 1816. Και άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις, στις λίγες μέρες που έμεινε στην άλλοτε ένδοξη πρωτεύουσα.

Για όλα αυτά θα μιλήσουμε πιο κάτω. Αξία έχει τώρα η τραγική ιστορία της ζωής της. Κόρη του δούκου της Βρουμβίχης και της αδελφής του τότε βασιλέως της Αγγλίας Γεωργίου Γ', είχε την τύχη να παντρευτεί έναν άντρα που προκαλούσε φρίκη και αποτροπιασμό.

Αναφέρουν ότι, όταν ο πρίγκιψ αυτός της Ουαλίας συναντήθηκε με την πριγκίπισσα Καρολίνα για να δώσουν άμοιβαίο «λόγο τιμής», είχε πη άρκετά ποτήρια ούσκου και συνέχισε να πίνει από άηδισα στη σκέψι ότι θα την κά η γυναίκα του. Και ήταν άρκετα ώραία, πολύ μορφωμένη, πνευματώδης, με πολλές χάρες. Όταν δέ ήλθε η ώρα του γάμου, το μυστήριο τελέστηκε με μεθύσιμο το γαμπρό. Οι χρονικογράφοι της εποχής αναφέρουν ότι τρικλίζει από το πολύ ποτό.

Γλεντοκόπος, μέθυσος, έρωτομανής, φιλάθλος και γλεντζές, ο περιέργος αυτός διάδοχος του Αγγλικού θρόνου έδειξε από την πρώτη στιγμή τι σύζυγος θα είναι. Πρό του γάμου του με τη πριγκίπισσα Καρολίνα είχε εγκαταστήσει σ' έναν πύργο του έξω από το Λονδίνο μία έρωμένη του ήθοποιού, ενώ ταυτόχρονα ήταν παντρεμένος και με μίαν άλλη κυρία.

Αμέσως μετά το γάμο του έδωσε τη γυναίκα του μακριά από το Λονδίνο κι εγκατέστησε κονά της ολόκληρη σπείρα κατασκοπών για να την παρακολουθούν, με σύστασι και άφ' ύψηλου επίθλε ψι της έρωμένης του ήθοποιού. Κι όπως καταλαβαίνει κανείς, η ζωή της άρχισε να γίνεται πολύ μαρτυρική. Μόνος ειλίκρι της προστάτης της ήταν ο βασιλέως της Αγγλίας, ο πατέρας του άντρα της, Γεώργιος ο Γ'. Συμπαθούσε και αγαπούσε πολύ τη νύφη του και άνηψιά του πριγκίπισσα Καρολίνα και, φυσικά, την προστάτευε από τις δολοπλοκίες του γιού του εναντίον της.

Ο γάμος των δύο ύψηλων εξαδέλφων, της πριγκίπισσας Καρολίνας και του πρίγκιπος της Ουαλίας και διαδόχου του Αγγλικού θρόνου, έγινε για λόγους πολιτικούς. Κι έδειξε από τη πρώτη στιγμή ότι είχε το σπέρμα της συμφοράς. Γιατί μαζί με τις προσωπικές διαφορές, εφάνηκαν και πολιτικές διαφορές. Γύρω από την πριγκίπισσα συσπειρώθηκαν όλα τα φιλελεύθερα στοιχεία, ενώ τα συντηρητικά δρέθηκαν κοντά στον διάδοχο.

Κι όσο ζούσε ο βασιλέως Γεώργιος Γ', που προστάτευε την Καρολίνα, κατάρθαν να συγκρατη την κατάσταση. Το 1814, όμως, τρελλάθηκε κι ο γιός του, ο πρίγκιπας της Ουαλίας, έγινε αντιβασιλέας. Και μαζί μαρτύριο η ζωή της γυναίκας του. Ένα από τα πρώτα μέτρα που έλαβε εναντίον της ήταν να την πληγή στα πιο ίερα της αισθήματα. Πήρε από κοντά της το μοναδικό της παιδί, την κόρη της. (Σχετικά αναφέρουν ότι άμα γεννήθηκε το παιδί, της έστειλε ένα γράμμα, που σαν το άνοιξε χαρούμενη ή δυστυχ η μητέρα και σύζυγος, διάβασε να της γράφη ότι αισθάνεται άηδισα γι' αυτήν).

Η τραγική πριγκίπισσα Καρολίνα, απελευθερώθηκε τελείως από τη ζωή του παλαιού και άρχισε να ύφισταται σιγά από εξευτελισμούς. Τελικά δέ μπρός στον κίνδυνο να δολοφονηθεί, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το Λονδίνο και την Αγγλία και άρχισε να ταξιδεύει.

Πρώτα έπεσκέφθη την Εύρωπη, Γερμανία, Έλβετία, Ιταλία. Μετά την Ελλάδα και την Ανατολή.

Η περιόδειά της άρχισε από τη Αθήνα, όπου έφθασε την 22αν Μαΐου 1816. Η υποδοχή που της έγινε ήταν μεγαλοπρεπής. Το ελληνικό στοιχείο, κάτω από το καθεστώς της Τουρκοκρατίας, έπεφμήσε με μεγάλο ένθουςιασμό την τραγική πριγκίπισσα που κι αυτή με τη σειρά της έδειξε μεγάλη αγάπη για την πατρίδα μας.

Τότε στην Αθήνα είχε ιδρυθεί ένα φιλοπρόδο σωματείο, με έθνικό σκοπό, ή Φιλόμουςος Έταιρία, ή οποία κι ανέλαβε τις φροντίδες για να εύχαριστήσει την ύψηλή ξένη. Σπίτια της προκοπής, βέβαια, δεν υπήρχαν. Και φιλοξενήθηκε σε ένα από τα καλύτερα της οδού Αδριανού, που άνηκε σε κάποιον Γάσπαρη. Έκ των ενόντων, κόνηκε ένα χρυσό νόμισμα, που της πρόσφεραν σε έπίσημη τελετή. Στη μια όψη του έχαν σκαλισει την Αθηνά με τη λέξι γύρω «Η ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΈΤΑΙΡΙΑ» και στην άλλη «ΚΑΡΟΛΛΗ ΣΕΒΑΣΤΗ ΑΝΑΣΣΑ, ΑΘΗΝΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΔΙΣ».

Κατά το διάστημα της όλιγοήμερου παραμονής της έκανε διάφορες αγαθοεργίες, έπεσκέφθη τις αρχαιότητες και ένώσχυσε τις άσκαφές που έγίνοντο παρά τους Αμυλοκήπους, γιατί ή Φιλόμουςος Έταιρία είχε διπλό έθνικό σκοπό: να διασώση τα παλιά μνημεία της αρχαίας Ελλάδας και να ένισχύση τον άγώνα του Έθνους μας για την άπελευθέρωσή του.

Έπεσκέφθη το Σούνιο, την Έλευσίνα, τα περίχωρα της Αττικής και άλλα μέρη.

Μετά τη Αθήνα ή πριγκίπισσα Καρολίνα έφυγε για την Κορίνθο. Συνέχισε την περιόδειά της στη Μικρά Ασία, Παλαιστίνη, Συρία, Αίγυπτο κ.λπ.

Ξαναγυρίζοντας στην Ιταλία ο άντρας της που ήταν ουσιαστικώς πια δα σιλίας της Αγγλίας, της πρότεινε με άπεσταλμένο του να χωρίσου. Έναντι μιας γενναίας άμοιβής και του δικαίωματος να φέρη τον τίτλο της βασίλισσας. Η Καρολίνα όμως άπέρριψε τις προτάσεις αυτές.

Αποτέλεσμα της άρνήσεως αυτής ήταν να ύποκινήση μία πολύκροτη δίκη τιμής εναντίον της, που έπέφερε και μεγάλη πολιτική άσάτωση στην Αγγλία. Για στοιχείο κατηγορίας άνέφερε ο σύζυγος αντιβασιλέας, ότι ή πριγκίπισσα γυναίκα του είχε έρωμένο έναν Ιταλό τυχοδιώκτη όνομαζόμενο Μπόργκαμι ή Περκάμι.

Πραγματικά, ή Καρολίνα, φθάνοντας για πρώτη φορά στην Ιταλία, γνωρίσθηκε με τον Ιταλό αυτόν που ήταν πολύγλωσσος, πολύ μορφωμένος και τολμηρός και τον προσέλαβε στην υπηρεσία της. Και από τότε έγινε άχώριστος στις περιόδειες της.

Αναφέρουν ότι ο τυχοδιώκτης αυτός έδειξε πολλές φορές δείγματα της γυναιότητάς του και των καλλιτεχνικών του άρετών. Κάποτε μπρός στα μάτια της, έπασε σε ένα ποτάμι και έσπασε πνιγμένο παιδί. Άλλοτε έσπασε την ίδια την πριγκίπισσα από πυρκαγιά και πρόταξε τα στήθη του εναντίον ληστών.

Στην Αθήνα κατέπληξε τους Έλληνες συνοδούς με τις γνώσεις του για τις αρχαιότητες και την ιστορία της πατρίδας μας. Και κατά τα άλλα, ζωγράφισε ώραία και ήταν και ο ίδιος ώραίος.

Υπήρχε όμως και μία σειρά άλλων κατηγοριών. Αναφέροντο ως φίλοι της ο βασιλέως της Ναπόλεως Μυράτ και ο ώραίος Βένος της Τύνιδος.

Πάντως, αναγκάστηκε να γυρίση στην Αγγλία με διπλή όδυν. Στο μεταξύ είχε χάσει και την κόρη της, την ώραία Καρότα, που τα κάλλη της τραγούδησε ο λόρδος Βύρων. Στο Λονδίνο γύρισε άρχας Μαΐου του 1820. Η εϊσοδος της υπήρξε θριαμβευτική. Χιλιάδες λαού άνέμεναν την άφιξη της και άδεδες άρχισαν συγκρούσεις μεταξύ των ύποστηρικτών των δύο παρατάξεων, των φιλελευθέρων, που είχαν κρηυχή ύπέρ της Καρολίνας και των συντηρητικών, που ύπεστήριζαν τον άντρα της.

Αντί άπολογίας έστειλε στο δικαστήριο τιμής, που το άπαρτίζανε ύψηλες προσωπικότητες του άγγλικού κόσμου, έκτανη έπίστολη με την όποια άνέτρεπε όλες τις εναντίον της κατηγορίες. Και ή άπόφασι του δικαστηρίου έδικαίωσε την Καρολίνα.

Δεν έληξαν όμως τα μαρτύριά της και οι έξευτελισμοί της. Φυσικά, δέ και οι άγώνες των δύο μεριών. Τελικά έπεκράτησε ο σύζυγος. Στο μεταξύ πέθανε και ο τρελλός βασιλέως της Αγγλίας Γεώργιος Γ' και το 1821 άνεκρηύχθη βασιλέως της Αγγλίας με το όμα Κάρλος Δ', ο σύζυγος της Καρολίνας.

Η στέψη έγινε με πολύ μεγαλοπρέπεια στο ναό του Ουέστμινστερ. Δεν έπετραπή όμως στην Καρολίνα να παρσάστ ή αυτήν. Κι ένα μήνα μετά πέθανε σχεδόν φυλακισμένη, σ' ένα πύργο, μακριά από το Λονδίνο, ή τραγική αυτή σύζυγος, ή τραγική μητέρα και ή τραγική βασίλισσα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

